ஸ்ரீ

கண்ணன் துணை

ஸ்ரீமகா பாரதத்தில் ஓர்பாகமாகிய

இலக்ஷ்மணைதேவி மாலையிடு நாடகம்



இஃது

விக்கிரவாண்டி சாலை

கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியது.



கூடலூர் செட்டிபாளையம் மதுரை சங்கிலிருப்பதிலிருக்கும்

பிரக்கி இஸ்டன்

எஸ். முருகேச உபாத்தியாயர் அவர்களால்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு

சீர்திருத்தப்பட்டதை,

மயிலை. திருவேங்கடமுதலியாரவர்களிடம்

சர்வ சுதந்தரமும் பெற்று,



ஆரம்பேடு. குழந்தைவேல்முதலியார்

தெய்வமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

 19[illegible]0 [அணா 12

34. காண்டவராயபிள்ளை வீதி, சென்னை.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத்ததிபர்கட்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில், "இலக்ஷ்மணதேவி மாலையிடு நாடகம்" என்னும் இப்புத்தகத்தை, சென்னை வாணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் மயிலை. திருவேங்கடமுதலியார் அவர்கள்பேரிலிருந்த ரிஜிஸ்டர்காபிரைட் சுதந்தரத்தை, அடியிற்கண்ட நான் கிரயத்திற்குப்பெற்று என்னால் அச்சிட்டு மகாகனம்பொருந்திய கவர்ண்மெண்டார் அவர்கள் சட்டப்படிக்கு "காபிரைட்"செய்திருக்கிறேன். ஆகையால் இப்புத்தகத்தை என்னுடைய அனுமதியின்றி யாரும் அச்சிடக்கூடாது என்பதைத் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு

அமரம்பேடு. குழந்தைவேல் முதலியார்

24. தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீமகா பாரதத்தில் ஓர்பாகமாகிய

இலக்ஷ்மணுதேவி மாலையிடு நாடகம்



விநாயகர் கொலுவுக்கு வருகிற விருத்தம்

திருமுகமதியும்கொன்றை செஞ்சடைமுடி விளங்க
கருமணிமாலைபூண்டு எதிர்புஜந்தனிக்கையாட
அருமையாய்சிவகணங்கள் அமரர்கள்முனிவர்வாழ்த்த
கரிமுகமுடையதேவன் கணபதிவருகின்றாரே.

தரு

சுந்தரக்கணபதி வந்தாரே — வேடிக்கையாகிய
சுந்தரக்கணபதி வந்தாரே

சுந்தரக்கணபதிவந்தார் — சொல்லும் கதைக்குகந்த
சந்தோஷமாகயிந்த — சபைக்கு அருள்புரிய

சோதிமணிமுடியிலங்கச் — சுந்தரப்பணிதுலங்க
தும்பிகைமுன்பாக துலங்க
ஆதிமூலாதரன் — ஆகுவாகனமேறி

வேதங்கள்சூழ தேசமெங்கும் — வேதநாதங்கள்பாட
ஆவலாய் அருள்செய்யும் — நாதன் திவ்யபாதன்

நாலேநகரில்வாசன்சாம்பன் — லெஷ்மணுதேவிமாலையிடு
கதைக்குவந்து அருள்புரியும் சுந்தரக்கணபதிவந்தாரே ஜெய

இலக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு நாடகம்

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக விநாயகமூர்த்தி கொலுவாயிருக்கும்போது திரியோதிரமகாராஜன் வாசலதிகாரியாகிய கட்டியக்காரன் வருகிற விதங்காண்க.

கட்டியன் விருத்தம்

தட்டிச்சல்லடமுங்கட்டி சரிகைபாகையுமிலங்க
வல்லயம்சூரிவாங்கு வரிசையாவாளுமேந்தி
சொல்லிய துரியராசன் செங்கோலும்கையிலேந்தி
கல்மீசைமுறுக்குமீசை கட்டியன்வருகின்றானே.

வ-ம். அகோகேளப்படியென்றால் அஸ்தினாபுரி பட்டணத்தை தகத்தோடும் அரசாக்ஷி செய்துவராநின்ற துரியோதனமகாராஜனும் நல்லம்மானாகிய சகுனிமாமனும் கர்னன் சல்லியன் அஸ்வத்தாமன் பீஷ்மாச்சாரி துரோணாச்சாரி கிருபாச்சாரி அனேக ராஜாக்களும் படைசூழத்தக்கதாக கொலுவுக்குவருமுன்னே நாம் சிம்மாதனம் அலங்காரம் செய்யும்படி கொலுவாகின்றோம்.



திரியோதிரன் கொலுவிருத்தம்

வீராதிவீரரெல்லாம் பணிந்துசூழ விலையில்லாமணிபணிகள் அலங்கரித்து, பாருதிபதியாகவந்ததிரன் பம்பைமணிமுரசுடங்கா பேரியாட, யேகாதிபதியானதம்பிமாரும் இன்பமுறுசகுனிகர்னன் படைநெருங்க, சூராதிசூரகெம்பீரன் துரியபதிகொலுவுக்கு வருகின்றானே.

திரியோதிரன் கொலுவுக்குவருகிற தரு இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்

இராஜராஜேந்திரன்-ராசன் திரியோதிரன்
ராசன்கொலுவதாகினான் நவமணிதவறில்லா - ராசன்
தேசதேசர்கப்பணம் செலுத்தும் செங்கோலிலங்க

சுருளல்லது முடுக்கு

தேரணியும்பரிபாலனம் பெருகி
ஏரணி படையுடன்
தாரணியஞ்ச ராசராசேந்திரன்
சக்கரவட்டகுடையும் தழையவந்துகவிக்க
தரணியரசரெல்லாம்பணிந்து கரம்குவிக்க
உக்கிரசூலமும்வேலும் தனுதண்டமும்பிடிக்க
உலகம்கிடுகிடென்ன ராசராசேந்திரன்
முடுக்கு - ஓதியபணிமுடி சோதிமிகுந்திட
நீதிலாதகுருவேதியருடனே ராசராசேந்திர
தம்பிமாரும்சகுனி தமையன்கர்னனும்கூட
தளபதிமதிமந்திரி சகலயாசகர்நாட
அரம்பையூர்வசியென்ன பரதமாதர்களாட
நாதகீதசின்னம்புரிதம் நமரிசின்னங்கள்பாட
முடுக்கு - நத்தியகாவலர் கத்திகளேந்திய
சுத்திலுமவருகவே பத்தியதாக ராசராச
அண்டமளாவிய அரவக்கொடிபறக்க
அவனிக்கதிபதியாய்வந்து புவிப்பறக்க
கண்டசரமணியும பணிகள் அதுங்கிரக்க
கற்பகத்தருவிந்திரபோக செல்வம்பெருக
முடுக்கு - கல்விசிரேஷன்மணி செல்வியைதந்திட
சொல்மொழி எண்ணியே நல்மனதாக
ராசராசேந்திரன் ராசன் துரியோதிரன்

துரியோதிரன - விருத்தம்

சகுனியே எனதுமாமா சகலருமசொல்லக்கேளீர்
நவமணி எனதுசெல்வி லக்ஷ்மணாதேவிதானும
வெகுவிதயௌவனகாலம் விருதாவாய் இனியிருக்க
தருமமோவொருவருக்கு தந்திடவிதம்சொல்வீர்.

துரியோதனன் வசனம்

கேளும்மாமா சகுனி அண்ணா கர்னமகாராசனே ஜென்மாந்திரபுண்ணியத்தினாலே எனக்கு உதித்தசெல்வியான லக்ஷ்மணாதேவி எவ்வளவு பருவகாலமானபடியினால் அக்குழந்தையை ஒரு ராசகுமாரனுக்கு பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுக்காமலிருக்க ஒண்ணாது ஆகையால் யெனதுபுத்திரசெல்வத்தை யாருக்கு கொடுக்கலாம் அறிந்துசொல்லுங்கள் பெரியோர்களே.

சகுனி விருத்தம்

வண்மைசேர்மதிகுலத்து மன்னர்மன்னவனேகேளாய்
பெண்மனதறிந்திடாமல் பேசவும்பலனுண்டாமோ
கண்மணிதனையழைத்து கருத்தைநீயறிந்தாலிப்போ
உண்மையாய் மணஞ்செய்விக்க உறுதியுண்டாகுந்தானே.

சகுனி வசனம்

கேளும் துரியோதன மகாராசனே பெண்ணுடைய மனதை யறியாமல் யொருயோசனையுஞ்செய்யக்கூடாது ஆகையால் உனது குமாரத்தியை அழைப்பித்து அதினுடையமனக்கருத்தை அறிந்து கொண்டு நடத்துவது நலமாகும் துரியோதன மகாராசனே.

துரியன் வசனம்

அப்படியே உங்கள் மனதுபிரகாரமே எனதுகுமாரத்தி கருத்தையறியவேண்டும் அடிபணிப்பெண்களா நீங்கள் சனுதியாக அரண்மனைக்குச்சென்று எனதுகுமாரத்தியைநாம் அழைத்தோமென்று அதிகசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும் பணிப்பெண்களா.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் குமாரத்திலக்ஷ்மணதேவி தனது தந்தையைக்காணநவமணிபணிகள் அலங்கரித்துக்கொண்டு கொலுவுக்கு வருகிறவிதங் காண்க.



லக்ஷ்மணதேவி விருத்தம்

சகலசம்பன்னரான தந்தையும் அழைத்தசேதி
புகலவும்தாதிமார்கள் பூரித்துமனங்களித்து
பலநவபணிகள்பூண்டு பாரெல்லாமதிசயிக்க
நகையொளிவதனரூபி லக்ஷ்மணதேவியும்வருகின்றாளே.

தரு - சந்திரகுலத்திலவந்த சுந்திரலக்ஷ்மண
தையல்சிரோமணிவந்தாள் நல்லநடைநொடியபிரய

இலக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு நாடகம்

மடமயிலாகியமாதையல் சிகாமணிவந்தாள்
செந்தூரத்திலர் தமின்ன சேலைப்பளபளென்ன
முடுக்கு - சித்திரம்போலவே ன ஷணா
நெற்றியில்சுட்டியும் முத்துமிலங்கிட சநதிரகுலத்தி

பேடைநடைநடந்து வாடைசவ்வாதணிந்து
வந்தாள்
நல்லவஞ்சியகிளிமொழி ரஞ்சிதமாகவே
பெண்கள்சிகாமணி வந்தாள்
யீடில்லாததிரு யிவளோரதி என்னவே
முடுக்கு - இன்னிலமெச்சிய பொன்னிறம்போலவே
மாது உன்னிமையாக சந்ரகுலத்

முத்துப்பளபளென்ன ரத்
முல்லைநகைதுலங்கவே நல்ல
உச்சிதமாமுலை கச்சையிருக்கிய
முல்லைநகைதுலங்கமே சித்திரக்கம்மல்
சிமிக்கிவைத்திழைத்த மாமணிகள்
முடுக்கு - செங்கதிர்சுடரென தங்கணகடகமும்
எங்குமிலங்கியமங்களமாக சந்திரகுலத்தில்

பாசமானதந்தைதன்னை நேசமாயழைக்குமுன்னே
பதமும்விதமறியவே நல்லசேதிகள்
கூறியேதாதிகள்சூழவே பகரும்விதமறியவே
வாசமலர்சூடி வண்டுசிந்தங்கள்பாடி
முடுக்கு - மைக்குழலாகிய சக்கரைமாமொழி
பக்குவமாகவே மிக்கவேகூறிட சந்திரகுலத்

லக்ஷ்மணாதேவி விருத்தம்

மாதுதான் சபையில்வந்து மகிழ்வுடன் தந்தைதன்னை
ஏதுகாரியமா என்னை இட்சணமழைத்தசேதி
ஓதுவீர் என்றுசொல்லி உத்தமியாளுமப்போ
பாதமேபணிந்துமந்த பாவையும் வணங்குவாளே.

க்கும் - க்கும் - தர்க்கம் - தரு

சந்திரகுல ல்வந் தெலையாமலர்கையா
தந்தையே யான்சரணம்
சிந்தையில் அன்பாக
முடுக்கு - தெரியும்படி பரிவாகவே
அடியாளிடம் உரைசெய்குவீர் சந்திரகுல ல

துரியோதனன் தரு

அரிதானயென்மகளே குலமணியேநவமணியே
அம்மணிநிருவாணி பரிவாகஉனக்கம்மா
நமணம் செய்விக்க
முடுக்கு-மதமாகிய நலமாமது
நாடியவிதமாகுமோ அரிதானயென்மகளே

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

கற்பனை எப்படியோ அய்யாமலர்கையா
கருத்தின்படிநடக்க அற்புதமெண்ணாமல்
இடமது சொல்வேனோ
முடுக்கு-அடவாபதில்படவே மனதிடமாகவே
கடவுளின்கற்பனை எப்படி

துரியன் தரு

யாருக்குமுன்னைக் கொண்டு
குலமணியே மலரணியே
அளித்துமனங் களிப்பேன்
யாருக்குள் உனக்கேற்ற நாயகன்காணாமல்
முடுக்கு-பயிரின்றுமே தெரிவித்தேனே
சரியொத்தவ ரறிவித்திட
பிரியத்துடனுரை செய்குவாய்-யாருக்குமுன்னை

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

என்னைப்படைத்த யீசன்
என்னையா மலர்கையா
எனக்கொரு நாயகனே
தன்னைப்படைக்காமல் இருப்பதுண்டோசொல்லும்
முடுக்கு-தனசாலியை மனம்வாடவும்
கனமோயிது யெனமோஎனை

துரியன் தரு

இரஞ்சித என்மகளே
குலமணியே மலரணியே
நான்யெந்தராஜனுக்கு நெஞ்சமகிழ்ந்துமே
தந்திடுவே னம்மா
முடுக்கு-நேராகவே சீராயதை
பாராய்வெகுசீராய் ரஞ்சிதஎன்

லக்ஷ்மணதேவி தரு

ஆரைக்குறித்துச் சொல்லுவேன்
யேனையாமலர் கையா
அவனியரார்க்குள்ளே பேரையும்
ஊரையும்நான் கண்டதில்லையே
முடிக்கு-பேரும்பல நேரும்படி
கூடும்வினை தீரும்-ஆரைக்குறி

சூரியன் தரு

மங்கைசிரோண்மணியே குலமணியே
மலறணியே மனதின்படிநடக்கதிங்கள்
குலத்துக்கு மானம்வாராதம்மா
முடிக்கு-திரமாகவேயொரு யோசனை தருவாய்
மணம்புரிவா மங்கை

லக்ஷ்மணதேவி விருத்தம்

எந்தையேசொல்லக்கேளாய் எனக்குமேசுயஞ்சாட்டித்து
வந்திடசெய்தாலந்த வரிசைமன்னவருக்குள்ளே
அந்தமுள்ளவரைக்கண்டு அழகியமாலைசூட்டி
சந்தோஷம்பெருகிவாழ்வேன் சம்மதமிதுதானையா.

வ-ம். கேளும் எனது தந்தையே எனக்கானல் இப்பவே சுயம் வரம் சாட்டித்து தேசத்திலுள்ள ராஜகுமாரர்களை இவ்விடம் வரும் படியாகச்செய்தால் அவர்களை என்கண்ணால் பார்வையிட்டு எனக் குத் தகுந்தநாயகனை விவாகம் செய்துகொள்ளுகிறேன் தந்தையே.

துரியோதிரன் விருத்தம்

அப்படிதானேசெய்வேன் அரண்மனை தன்னில்சேரும்
எப்படிசெய்வேனென்று என்மாமாசகுனிகாண
ஒப்பினேன்சுயம்வரனை உலகெலாமறியச்செய்து
செப்புவீர்யெந்தனுக்கு சிந்தையும்களிக்கத்தானே.

வ-ம். வாரும் மாமா சகுனி அண்ணா கர்னமகாராஜனே நமது குமாரத்திக்கு சுயம்வரநாட்டி சகலதேசத்து ராசர்களுக்கெல்லாந் தெரிவித்து அவரவர் குமாரவர்க்கத்துடன் சுயம்வர கலியாணத் திற்கு வரும்படி செய்யவேண்டும் மாமாவே.

சகுனி விருத்தம்

மருமகனேசொல்லக்கேளும் மனதின்படியேயிப்போ
உருமையாகிறுபமொன்று யுலகெலாமறியத்தானே
பிரியமாயெழுதியாணும் பிலமதயாணுப்பிவிட்டேன்
வருகிறார்அரசரெல்லாம் மகிழ்ச்சியாய்பார்த்திடாயே.

வ-ம். கேளும் எனது மருமகனாகிய துரியோதனமகாராஜனே உன் மனதின்படியே நிறுபம் எழுதி அனுப்பினேன் அந்த அரசர்களெல்லாம் வருவார்கள் அவரவர்களுக்கு முயற்சி செய்து கொண்டிரும் திரியோதனா.

பொது விருத்தம்

அரசருக்குநிறுபமது எழுதிவிட்டு
அரண்மனையிற்போய்சேர்ந்தான் துரியராசன்
விருதுடனே தூதர்சென்று உலகமெல்லாம்
விரைந்தோடிநிறுபமதை காட்டிக்கொண்டு
துருசுடனே துவாரகையில் வருகும்போது
துய்யவொளிசாம்புவனும் கண்டுகொண்டு
வரிசையுடன்ரதமேறி பாதைக்கூடி
வருகிறான் துரிதமுடன் வருகின்றானே.

வ-ம். இந்தப்பிரகாரமாக தூரியன்கொடுத்த நிறுபத்தைகொண்டு போய் குருதேசத்து இராசர்கட்குக்காட்டி துவாரகாபுரியில் வந்து சாம்புவதேவனுக்கு நிறுபத்தைக் காட்டினவுடனே ரதமேறி சாம்புவதேவன் அஸ்தினாபுரிமார்க்கம் வருகிறவிதம் காண்க.

சாம்புவதேவன் வருகிற விருத்தம்

பகலவன்கிரணம்சோதி பணிகளும்அலங்கரித்து
தகதகன்றுடைபூண்டு தனிரதமதனிலேறி
அகமகிழ்மனதிலெண்ணி யஸ்தினாபுரியைநாடி
செகமெலாம்நடுங்க சாம்புவதேவனும் வருகின்றானே.

தரு-தேசம்நடுங்கவர் தாசர்பணியும்
சாம்புவதேவனிதோ வந்தானே
நல்ரதத்திலேறியே தேவனிதோவந்தானே
வாசவனும் களிக்கவந்தான் கெம்பீரத்திற்
முடுக்கு-வரிசிலைவாளியும் பலமுடனேந்திய
பரிவுடன் அஸ்தினாபுரிதனைநாடியே தேசம்-நடுங்கவர்

வாகுவல்லயம்மின்ன வச்சிரபுஜங்கள் துன்ன
மகரக்கொடியிலங்கவே நவமணிகளழுத்திய
மகரக்கொடியிலங்க நாகரீகவதன
நவரத்தினமணி துன்ன
முடுக்கு-ரஞ்சிதமாகிய வஞ்சிமயங்கிட
நெஞ்சமகிழ்ந்துமே சஞ்சலமில்லாமல் தேசம்-நடுங்கவர்

கரிபரிசேனைகள் பாரில்நெருங்கிடவே
கடிகிப்பயணமாகியே நல்லசுயம்வரம்நாடியே
கடிகிப்பயணமாகியே வரிசிலைவேந்தர்கள்
வந்தவரை யெல்லாம்

முடிக்கு-வாட்டியே அவர்களை ஓட்டியபின்னையும்
கூட்டியேவீரம் காட்டுரேனென்றுமே தேசம்-நடுங்க

வடிவா துவாரகைவிட்டு அடவாய்
அஸ்தினாபுரிமாநகர் தனனை நாடியே
மிக்கதேவருமெச்ச மாநகர் தன்னை நாடியே
கடலொலிபேரிகைச் சின்னமுழங்க
முடிக்கு-சந்தமும்பெருகியே விந்தையே
லக்ஷ்மணா சுந்திரமறியவே
சிந்தையிலெண்ணியே தேசம்-நடுங்க

சாம்புவன் விருத்தம்

சந்தோஷம்பெருகிவந்த தளபதிசொல்லக்கேளாய்
அந்தமாநகரைவிட்டு அஸ்தினாபுரியைநாடி
வந்தோமேஅழகுபூங்கா வனமதைகண்டறிந்தோம்
மிந்தநல்விடமிருந்து இன்பமாயேகலாமே.

வ-ம். கேளும் தளபதியே துவாரகாபுரியைவிட்டு அஸ்தினாபுரி சமீபத்தில் வந்துவிட்டோம் இந்த திவ்ய பூங்காவனத்தில் சற்று நேரம் இருந்து இளப்பாரி போகலாம் வாருங்கள் தளபதியே.

பொது விருத்தம்

வந்தவர்கள்வனத்திலே யிறங்கிப்பார்த்து
மனமகிழ்ந்துதானுமே யிருக்கும்போது
அந்தமுள்ள அத்திபுரம் தன்னையாளும்
அரசனிடபுத்திரியும் ஆவலாக
சிந்தையதுதான்மகிழ்ந்து தாதியோடும்
சிங்காரவனம்பார்க்க லக்ஷ்மணாதேவி
சந்தோஷத்துடனே பாங்கியோடும்
சதிருடனேதான் நடந்துவருகிறாளே.

வ-ம். இந்தப்பிரகாரமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவருடைய குமாரனை சாம்புவதேவன் மந்திரிமார்களுடனே கூடிக்கொண்டு நந்தவனத்தில் வந்து இறங்கி இருக்க அப்போது லக்ஷ்மணாதேவியானவள் தாதிமார்களுடனே கூடிக்கொண்டு நந்தவனம்பார்க்க வருகிற விதம் யெப்படி யென்றால்.

லக்ஷ்மணாதேவி நந்தவனமேகுதல் விருத்தம்

செகந்தனிலழகுமிக்க செல்வதாதியரேகேளாய்
சகந்தனில்மகிழ்ந்துஅன்பாய் அருமைபூங்காவுக்கேகி
சுகந்தமாமலர்கள்சூடி துலங்கியவனவேடிக்கை
மகிழ்ந்துமேபார்த்துநாமும் மகிழ்ச்சியாய்வருகுவோமே.

வ-ம். கேளுங்கள் எனது தாதிமார்களே நாம் எல்லோரும் சிங்காரவனம்சென்று அதினுடைய வேடிக்கை விநோதங்களைப் பார்த்து விளையாடிக்கொண்டு வருவோம் வாரும் பாங்கிமார்களே.



லக்ஷ்மணாதேவி தரு

தங்கசிறேன் மணியே யழகுள்ளசரியான தாதிமாரே
சிங்காரவனம்பார்க்க என்னம்மணிசேயிழையே
வாருங்கள் பச்சபுரு அன்னமே
என்பைங்கொடி தாதிமாரே

உச்சிதமாவனத்து விந்தையுன்னிதம்
என்னசொல்வே ஆடைசரிகைமின்ன
மார்பினில்சந்திரஹாரம் பளபளென்ன
வாடைபரிமளிக்க எந்தன்வடிவான தாதிமாரே

செவ்வல்லிசெண்பகமும் கோங்குசீருள்ளசாமந்தியும்
இவ்வனமென்னசொல்வேன் எந்தன் அழகுள்ள தாதிமாரே

கொஞ்சுதடிகிளிகள் ஓயிலோகுயிலோசைபாடுதடி
வஞ்சியே இதைப்பாரும்
யாதோமயில்விளையாடுதடி தந்தியழகைப்பாரடி
வனவிந்தைரஞ்சிதம் கொஞ்சுதடி
மதிமுகதாதிமாரே பூஞ்சோலைகள், வளரும் துளிரைப்பாரடி

பொது வசனம்

அகோ தெப்படியென்றால் லக்ஷ்மணாதேவியும் தாதிமார்களும் கூடிக்கொண்டு வனசிங்காரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது சாம்புவதேவன்கண்டு மோகங்கொண்டு இவளாரென்று சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சாமபுவதேவன் தரு

சித்திரப்பதுமைபோல யெத்தனைசோதியாய்பிரகாசி
சேயிழைஇவளாரோ நான்என்னசெய்வேன்

கர்த்தனிவளை நான் காணக் கண்களகூசுடு
கதிர்மணிபணிகளும் சொலித்துமிகவிசுதே
முடுக்கு-பத்தரைமாத்துப் பணிகுலுங்க
பாவையேமாமதி முகமிலங்க
முத்துமாமணி துலங்கவே
முன்னும்பின்னும் பணித்துலங்க
எத்திசையெட்டும் மதித்தோ
வித்தகனென்னம்மா விதித்ததோ
சுத்தகங்கமா வகுத்ததோ
பத்தினிஎங்கும் துதித்ததோ
பக்குமைங்குழல்சக்க சித்தி

அறிவையிவளோ ரதியாரென்றுநானறியே
யணைவோமென்றுநெருங்க அரசிமனமரிவோம்
பெருகொளிமாதுதன்னை யிணங்காமலேப்பிரியேன்இப்
பெண்ணால் சுகம்கிடைக்க
போகுமோ நானறியேன்
முடுக்கு-கறும்புவில்மதன் பூட்டிடவே
காமசரங்களை மீட்டிடவே
அரும்புமலர்களை நாட்டிடவே
அங்கமுழுதும் மேல்வாட்டிடவே
இரும்புமனதாகிய குயிலோ
ஏகபோகமன தாகியமுயிலோ
அரும்போபல் வரிசைகலொளியோ
அண்டத்தில் வாழ்கின்றகுயிலோ
அற்புதகிற்புத நற்பதபொற்பத சித்திரப்பதுமை

கொங்கைகொடம் திறட்டிக்கொண்டு
வாடிக்கண்ணட்டி கொஞ்சும்கிளிமொழியே
கூடிவாலீலைக்காட்டி பொங்கமுடன் மன்மதன்
பூஞ்சறம்தன்னைப்பூட்டி போகுதுஉடல்கருகி
பூணிரதத்தாலே மேட்டி
முடுக்கு-எங்கள்குலதெய்வமே வாடி
இன்பசுகந்தருவாய் கூடி
சங்கையுடன்செய்வது மோடி
தகுமோயிதுபேசவும் போடி
மங்கைக்கரசியே மானே
மகிழும்பிரகாசம் தேனே
உங்கள்குலமாவதும் தானே
உலகம்தனைக்காற்பவள் கோனே
ஒப்பிடும்செப்பிடும் உகந்தனகைப்பட சித்திரப்

மன்னன் சூரியன் மகள்மாது
சுயம்வரம்சாட்டவந்த தூதுவரைக்கும்
அரியசிறுபம்காட்ட அன்னமேநான் இங்குவந்தேன்
அவள்தனை மாலை சூட்ட
அன்பானகுலதெய்வம் ஆறுக்காவந்துனைகாட்ட
முடிக்கு-பண்ணுமதன் கணை தாங்கிடவே
பாவையேஎன்றுயர் நீங்கிடவே
எண்ணிதமாயெதிர் தோங்கிடவே
உள்ளமுறுகியே தேங்கிடவே
இன்னம் தயவில்லையே
நல்இன்பமொழி தன்னையே
வெல்லமதியோ மதியோ
உன்மனம் கல்லோ
வச்சிரபச்சை உச்சரிழைத்த
சித்திரப்பதுமைப்போலே யெத்தனைசோதி சித்திர

சாம்புவதேவன் விருத்தம்

கோடிமின்னிடையினாளே கொஞ்சியேபஞ்சவர்ணம்
வடிவானகிளியேயொத்த மருமொழிவாய்திறந்து
அடியேநீபேசொண்ணதோ அன்னமேஊரும்பேரும்
கடியேஎந்தனுக்கு கன்னியேயுரைசெய்வாயே.

சாம்புவதேவன் வசனம்

கேளும்பெண்ணே சோதிப்பிரகாசமான மின்னலுக்கொப்பான இடையினையுடைய பஞ்சவர்ணக்கிளியே உன்வாயைத் திறந்து மறு உத்தாரம் சொல்லக்கூடாதோ என்மீதில் கொஞ்சம் தயவுசெய்து உன்னுடைய ஊரும்பேரும் உன் தாய்தகப்பன் பேரும் எனக்குத் தெரியும்படியாக சொல்லவேண்டும் பெண்ணே.

லக்ஷ்மணாதேவி விருத்தம்

சோமசுந்திரனேகேளாய் துலங்கியசூரியராசன்
மாமகளென்றெண்ணமல் வந்தெதிராகநின்று
காமசன்னதமேகொண்டு உன்கருத்தையும்பழித்துவிணாய்
நீமதிகலங்கிபேசும் நிறுபனேயேகுவாயே.

வ-ம். கேளும் ராசகுமாரகா உலகமெங்கும் பிரகாசித்திருக்கும் குருகுலத்தில் வந்துதித்த சூரியோதனமகாராசன் தவபுத்திரியாளான லக்ஷ்மணாதேவியென்று சொல்லுவார்கள் அதைப்பாராமல் என்னெதிராகநின்று காமசன்னதம்கொண்டு மதம்கொண்டவனை போல் கறுத்தழிந்து நிற்கவேண்டாம் அப்புறம்போம் ராஜ குமாரனே.

சாம்புவதேவன் தர்க்கம்-தரு

மானே மகிழ்ந்தமே நான் வந்தேன் உந்தனைத் தேடி
மானே தேனே துவாரகை கிருஷ்ணதேவர்
மைந்தன் நான் தாண்டி.

முடுக்கு-தெள்ளுமணியே உன்னை கொள்ள
முறையெனக்கு உள்ள மகிழ்ந்து
நான் கள்ளம்செய்திட வந்தேன் மானே

லக்ஷ்மணாதேவி தர்க்கம்-தரு

என்னவார்த்தைகள் பேசுறாய்
ராசகுமாராயிது உனக்கடுக்குமோ
என்னலே நீமடியஎழுதிய விதிப்படியோ

முடுக்கு-இடர்கள்வந்து றுடர்வது முன்னமே
எட்டநடவும்வதைபட்டிடவிதியோ என்ன

சாம்புவதேவன் தரு

ஆசைக்குகந்த நாயகி
உன்னைப்பிரிய மனம்வருமோ ஆசைக்
தேசமெங்கும் நடுங்கும் தீரனென்றறியாமல்

முடுக்கு-சிக்கினபோதே பக்குவம்சொல்லடி
முாச்சிக்கிறாய்மனம் கூசுவதுண்டோபோடி • ஆசைக்

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

மேலானவீரம் பேசுநீர்
எனக்கெதிரில்லை யென்றுமே மேலா
சிலாயிதென்னபுத்தி சேதியறிந்திடாமல்

முடுக்கு-சிந்தைகலங்கியே வந்துமே தவிக்குநீர்
சுந்தைதாய் இலங்
நொந்திடவிதியோ மேலான

சாம்புவதேவன் கொச்சகம்

மானே மரகதமே மாங்குயிலே பூங்கிளியேதேனே
மதன்சரத்தால் தேகமெங்கும் கருகுதடி-நானே
மணம்புரிந்து நல்லசுகம் தந்திடுவேன்மானே
விழியணங்கே மெல்லியரே என்பின்னே வருவாயே.

சாம்புவன் வசனம்

கேளும் பெண்ணே மதனரஞ்சிதமே உன்னைக் கண்டபோதே எனக்கானால் மன்மதவிகாரம் மிஞ்சுகிறது என் தேகமானது

களைத்துபோகிறது என்பின்னாலே வந்தாயேயானால் உன்னை மணம் செய்துக்கொண்டு போகிறேன் இவ்வேளை என்னை மருவி கூடி விளையாடி நீ பின்பு என்பின்னே வருவாய் பெண்ணே.



லக்ஷ்மணாதேவிக்கும் சாம்புவனுக்கும தர்க்கம்-தரு

பின்னாலேநான்	வரவோ
மன்னாபேசுவது	தீரமோ
மன்னமன்னவர்கள்	மண்டலாதிபதிவந்து
பணிந்திடும்தந்தையார்	பந்துவை
முடுக்கு-மதியாமலே	துதிசெய்திட
ததியோகெடுமதியோயிது	பின்னா

சாம்புவன் தரு

பாவையே	ரஞ்சிதமே
பெண்ணேபச்சை	பசுங்கிளியே
தேவர்பணிந்திடும்	சீதரன்மாயவன்
சிந்தைமகிழ்ந்திடும்	மெந்தனென்றெண்ணாமல்
முடுக்கு-திடமாமொழி	விடவேயிது
அடவோகெதி	படவோததிபாவையே

லக்ஷ்மணாதேவி தரு

கற்றவித்தைகள்	போமோ
சுவாமி	கள்ளத்தனமாமே
சுத்தபயித்தியம்	கொண்டவரைப்போலே
சோதிக்கவேமனம்	வாதிக்கவந்தீரோ
முடுக்கு-சுகமாகுமா	நகைமாமொழி
வெகுவாகுமோ	தகுமோஇதுகற்றவித்

சாம்புவதேவன் தரு

கொஞ்சிமகிழ்ந்திடுவா
சுகம்தருவாய் அஞ்சுவதுமுண்டோ
யாருக்குநானினி அட்டிசெய்தாலுன்னை
விட்டு விடு
மூடுக்கு-அறியாமலே பரிசெய்திட
சரியோவதுநெறியோ கொஞ்சி

லக்ஷ்மணுதேவி தரு

சொல்லலாகுமோநாவால் நல்லதல்லவேயிது
நாடுசிறிக்குமேராசனே ஓய்ராசனே சொல்ல

சாம்புவன் தரு

சொல்லச்சொல்லவேயிது நல்லதல்லடிபெண்ணே
ஞாயமறியாயோடி பெண்ணே
அடிகண்ணே சொல்ல

லக்ஷ்மணுதேவி தரு

அரியதென்னமோ உங்களப்பன்
ஆடுமாடுகள் மேய்த்தார்
ஆருமறியாரோ ஓய்ராசனே அரிவ

சாம்புவன் தரு

என்னைப்போலவே நீங்கள் மன்னமன்னவருவீரோ
யீனக்கரையாரடி பெண்ணே
அடிக்கண்ணே என்னைப்

லக்ஷ்மணுதேவி தரு

வந்தார்இடைச்சாதியிலே நொந்தார்கைம்பெண்
மத்தாலேவையகம் மரியாதோ
ஓய்ராஜனே வந்தார்

சாம்புவன் தரு

கைம்பெண்சாதி யால்வந்தஜாதி
உங்கள்ஜாதியடி அந்தநால்வரி
நீயல்லவோபெண்மயே அடிகண்ணே கைம்

லக்ஷ்மணுதேவி

எப்போதும் தப்படிபபார்
உங்களப்பன்தானல்லவோ என்னைபிறட்ட
வேண்டாம்ராஜனே எப்போதும்

சாம்புவன்

கும்பஸ்தனங்கள்ரெண்டும் வம்புசெய்யாமல்தாரும்
கூடியணைந்தாயடிபெண்ணே அடிகண்ணே கும்பஸ்

இடையர் புத்தியைக்காட்டி
மடையத்தனமாய் நீட்டி
என்கிட்டேடவராதேராசனே இடைய

லக்ஷ்மணுதேவி கந்தார்த்தம்

இடறதுபேசவேண்டாம் எனக்குமேசுயம்வரஞ்சாட்டி
அடறவேமன்னர்வந்து அவர்களைமதித்திடாமல்
துடறவும்இந்தசேதி துரைமக்கள்அறிந்தாலிங்கே
இடர்வந்துசேரும் யிட்சணம்யேகுவீரே.

தரு-அதம்செய்யநேரும் இப்பவேபோர்விதம்
கொண்டுபாரும் மதம்கொண்டுமடிந்தவர்
மண்ணி லநேகருண்டு
இந்தவாது யென்மனம்
என்வீணுய்பதைக்கிறீர் அதம்செய்

சாம்புவன் காந்தார்த்தம்

கெட்டியாபேசவந்தாய் கெம்பிரவதியேயுன்னை
கிட்டியேவாரித்தூக்கி கிளம்பியேஇரதத்தைநாடி
அட்டியில்லாமல்யானும் அழகியரதத்திலேற்றி
திட்டெனபரியைத்தட்ட தெரிவையும்புலம்பலானள்.

தரு-தேரதுஒட அதிவேகமாய்
சாரதிசாட தரணிமன்னரும்
தடுத்தாலும் எனைவந்து
சிறணியேயுன்னை திருப்புவதுமுண்டோ தேரது

பொதுவசனம்

இவ்விதமாக சாம்புவதேவன் யனேகதர்க்கம் செய்து முடியாமல் பலவந்தமாக தூக்கி ரதத்தில் வைத்துக்கொண்டு நடக்கிறபோது லக்ஷ்மணுதேவி புலம்புகிறவிதங் காண்க.

லக்ஷ்மணுதேவி விருத்தம்

மன்னமன்னவர்களெல்லாம் வந்துமேதுரியராசன்
தன்னிடமகளென்றெண்ணி சற்றுமேஅஞ்சிடாமல்
என்னையும்ரதத்திலேற்றி யேகினன்சோறத்வமாக
அன்னீதஞ்செய்தசாம்பன் அன்பிதோஅறிகிலேனே.

லக்ஷ்மணுதேவி புலம்பல்-தரு

அய்யோதிருவுளமே மெய்யும்பதருதையோ
அவதிக்கிளன்ஞசெய்வேன் மகாதேவா
மைவிழிமாதர்சூழவந்து பூங்காவனத்திற்

முடுக்கு-வாசவமைந்தனும் பாசமுடனேவந்து
மோசபங்க முடைய
நேசம்கொண்டிடவே யா

அஸ்தினாபுரியையாளும் அரன்தனக்குமிக்க
அருமையாபெண்பிறந்தேன் மகாதேவா
என்சொல்தவராமல்தந்தை எனக்குசுயம்
சாட்டினார்
முடுக்கு-துஷ்டத்தனமாகவந்து பக்ஷிவாகனமைந்தன்
இட்டம்கொண்டே யிந்த
சங்கட்டமுண்டாச்சுதே அய்யோ

ரக்கு
மாறுபங்கம்வந்துதே மகாதேவா
சங்கையாகியமனம் தருக்கவிதியாச்சுதே
முடுக்கு-சாடவேபரிகளும் ஓடவே
ரதமதுயாடிய பாடியபாதனே
வாடவும்தகுமோ அய்யோ

தானே
வந்துப்பிறந்தேன் பாவினன்றே
செய்குவேனையோ மகாதேவா
தந்தைதாய்பந்துக்கள் தடக்கவிதிதந்துதோ
முடுக்கு-தடுத்துரதத்தை ந்விடுத்துவிடு
யெந்தனையடித்திட பரிகுவதெப்படியோஇனி . அய்யோ

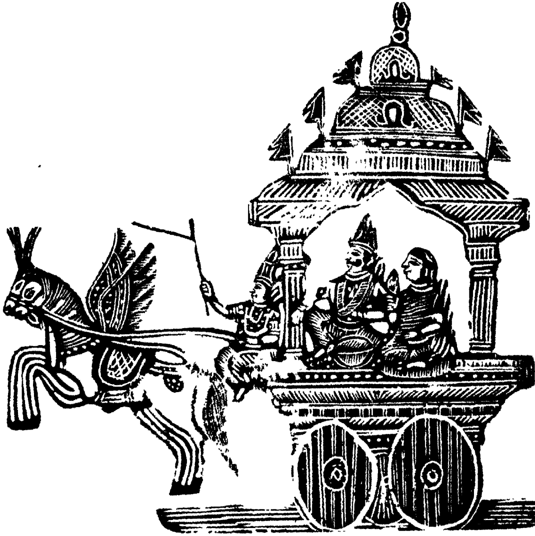
சாம்புவதேவன் வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக லட்சுமணாதேவி புலம்பிக்கொண்டுவர அப்போ சாம்புவதேவன் அதிவேகமாக ரதத்தை நடத்துகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சாம்புவதேவன் ரதம்விடுகிற தரு

சந்தோஷமாகரதம் விட்டான்
சாம்புவதேவனும் தன்னுடமனதில் சந்தோஷ
அந்தமுள்ள அத்திபுரமாளும்
அறவத்துவசன் மகளை
சிறையெடுத்துக்கொண்டு சந்தோஷமாக

அஸ்தினாபுரிநகரைத் தாண்டி
ஆறுகுளம் காடுசெடி
அனந்தமும் கடந்து
விஸ்தாரமாகவே பாடி
மெல்லியை சிறையெடுத்து வேகமுடன்போக சந்தோஷ



துவாரகாபுரிநகரை நோக்கி
வெகுதுரிதமுடன் சவுக்காலே
புறவிகளை சாடி
காவலர்கள் வருமுன்னே
முடிகியேசாம்புவனும் கடிகிநடந்தானே சந்தோஷ

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவன் லக்ஷ்மணாதேவியை ரதத்தில் யேற்றிக்கொண்டு போகிறசேதியை தாதிமார்கள் திரியோதிரனுக்கு தெரிவிக்கிறவிதம் எப்படியென்றால்.

தாதி வசனம்

சரணம் சரணமையா சுவாமி எங்கள் அரசியாகிய லக்ஷ்மணாதேவியும் நாங்களும் பூங்காவனத்தில் யின்று விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது துவாரகாபுரிவாசனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி பட்டபு ஸ்திரீகுமாரனான சாம்புவதேவன் பலவந்தமாக லக்ஷ்மணாதேவியை தேரிலேற்றிக்கொண்டு போய்விட்டானையா சுவாமி.

துரியோதிரன் விருத்தம்

ஒருமனதாக ஓடிவந்துரைத்தசேதி
இருசெவிதனில்நாராசம் சொருகிவிட்டதுபோல்யேங்கி

அருமையாயெனக்குதித்த அய்யய்யோமகனேயென்று
தகுமுடி தூரியராசன் தங்கியேபுலம்புவானே.

துரியன் புலம்பல் தரு

அய்யோநானென்ன செய்குவேன்
எந்தன் அருமைமகளுக் கிந்த
குறைவுவந்ததைய அய்யோ
ஒய்யாரமானக் கண்ணே
உனக்குசுயம்வரம் சாட்டி
முடிக்கு-ஓடியுலகமெங்கும் தேடி வரச்சொல்ல
கோடி கோடியாய்மன்னர் ஓடி வந்திணங்கிட அய்யோ
கண்ணேநான் யென்னசெய்வேன்
நல்லகந்தமும் பெரிய
சுந்தரவடிவுள்ள கண்ணே
விண்ணிலொருவருக்கும் மகிழ்ந்துதந்திடும்முன்னே
முடிக்கு-பானேயிடையனை மகன் தானே
யுனையெடுத்துப்போன விதிக்
கெப்படிநானெப்படி துணிவேன கண்ணே
பொன்னே பூங்கிளியே மயிலே
உன்னைப்பிடித்துக் கொண்டு
ரதம்நடத்திட விதியோ தெண்ணே
பூமியில்ஒருவருக்கு புகழ்ந்துகொடுக்குமுன்னே
முடிக்கு-போருமுடித்து மனம்
சீராதவிக்கு தையோ
வாராஇப்படிக்கொத்த நேராபங்கம்
வந்துதே பெண்ணே
மாமாசகுனி நமக்குபங்கம்
சிந்தைகலங்கிடவே மாமாசகுனி
பூமாதவமிருந்து பெருமைமிகுத்த கண்ணே
முடிக்கு-போருமுடித்துமனம் சீராதவிக்குதையா
யாராலேயாகுமிந்த அய்யோவிதியடக்க மாமாசகுனி

துரியன் விருத்தம்

என்னுடையசகோதரனே சகுனிகர்ண
இடக்குலத்தில்வந்துதித்த மாயன்மைந்தன்
தந்தைமதிக்குரியதாக வந்தபையல்
தரணிபதிஎன்றுநம்மை மதித்திடாமல்
வந்துஎந்தன்செல்வீதனைத் திருடிப்போன
வல்லமையைக்கண்டுநான் அறியவேண்டும்
சொந்தமுட்டைபடையெடுத்து சண்டைக்கேகி
செல்லுவோம்நாமவனை வெல்லுவோமே.

'யன் வசனம்

வாரும் கர்னமகாராசனே மாமாசகுனி வெண்ணைத்திருடி கள்ளனென்றும் உலகமெல்லாம் பேர்படைத்தவனுடைய பிள்ளைக்கி இப்படிப்பட்ட திருட்டுப்புத்திநேரிட்டது பார்த்தியா கொஞ்சமாவது அச்சம் பயம் இல்லாமற்படிக்கு நம்மையும் மதிக்காமல் நமது புத்திரியை கள்ளம்செய்துக் கொண்டுபோன பையலை உடனே பின்னாலே போய் அவனைப்பிடித்து தேர்க்காலில் கட்டிக் கொண்டுவந்து சிறைச்சாலையில் அடைக்கவேண்டும் என்பின்னாலே வாருங்கள் இராஜாதிபதிகளே.

துரியன் சாம்புவனைப் பிடிக்கப்போகிற தரு

அண்டரெண்டமும் நடுநடுங்க
படையை காட்டுவேன்
அடியிலேகி அவனையும்மொரு நொடியில் வாட்டுவேன்
கண்டுமவனை கசக்கியே காத்தில் தூத்துவேன்
சாலனுக்கிரையாக அவனைக்கண்டால்மோதுவேன்
தந்தைதமதியை கொண்டுவந்த
தருதலைப்பயலே சதைசதையாபிச்சியெறிவேன்
நமதுபெண்ணை எந்தமதியால்
அரக்ஷணத்திலே யெடுக்கத்துணிந்தானோ
ஈரேழுலகம்நடுநடுங்கவே என்பேர்சொல்லவே
குலத்துவண்மையை யறிந்திடாமல்
குதித்து வந்தானே
கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல்
பெண்ணையெடுத் தானே
சலத்திலோடிபதுங்கினாலும் நான்விடுவேனோ
அவன்தந்தையோடி வந்தபோதிலும்
சமர்த்துவெல்லுமோ சகுனிமாமா
தம்பிமாரேசனுதில் வாருங்கள்
தனிரதத்தைமுடுக்கிக்கொண்டு போறான்பாருங்கள்
அவனைதகுந்தசிஷ்டைசெய்திடாமல்நான்விடுவேனோ
சண்டைசெய்யவேண்டாம் நீங்கள்
நின்றுபாருங்கள் அண்டரண்ட

துரியோதனன் விருத்தம்

வஞ்சியைதிருடிக்கொண்டு மகிக்ஷியாய்தேரைவிட்டு
அஞ்சியேஓடினாலும் யாருயிர்பிழைப்பதுண்டோ
மிஞ்சியபயலேஉன்னை வில்வளைத்தொருநொடிக்குள்
பஞ்சுபஞ்சாகவாட்டி பகைமுடித்திடுவேன்பாராய்.

வ-ம். அடா வாடா பயலே மண்டலாதிபதி என்றும் சற்று கிலும் பயமில்லாமல் பெண்ணைத் திருடிக்கொண்டு போகிறாயல்ல வா நீ எங்களைக்கண்டு தேரைவிட்டு கீழே குதித்தோடினாலும் பிழைப்பதுண்டோடா உன்னை ஒருநொடியில் பஞ்சுபோல் பறக் கடிக்கிறேன் பாரடா பயலே.

தூரியனுக்கும் சாம்புவதேவனுக்கும் சண்டை-சாம்புவன் தரு

இலங்கைராவணன் சேனைபோல்வந்தாய்
மிஞ்சிஎளியவனல்லநானு மதற்கு
துஞ்சிடதளங்களைபொடிபட வாட்டுவேன்
சவுரியபுஜபலங் காட்டுவேன்
முடுக்கு-தண்டனைசெய்யவே கண்டுமே
யெந்தனைகெண்டியோ தனுகறம்
மண்டலமரியவே இலங்கை

தூரியன் தரு

இடைகுலத்திலே வந்திடும்
நீசிறுப் பையலே
எடுக்கவந்தயோகுரு குலமணிதையலே
முடுக்கு-துடிக்கஉன் தலைசாடுவேன்
துண்டித்தே உயிர்போக்குவேன்
சுக்கசுக்க லாகவேயுன்
தலைகக்கவே யுன்திறம்
திக்கிடசெய்குவேன் இடைகுலத்தி

சாம்புவன் தரு

மதிகுலத்தினில் வந்திடும் மதிபதிராசனே
வல்லமைதன்னை யெண்ணியேபாரும் உன்யோசனை
குதிக்கஉன்தலை சாடுவேன்
கொடியதுண்டாய் போடுவேன்
முடுக்கு-குஞ்சறபரிமள மிஞ்சியரதமுடன்
பஞ்சுபஞ் சாகவே
மிஞ்சியடிக்கிறேன் மதிகுலத்தினில்

தூரியன் தரு

தடுத்துமென்னிடசவுரிய புஜபலம்கண்டுமே
சற்றுமஞ் சாமலே
தந்தைபுத்திியை கொண்டுமே
நகைக்கருபியை எடுத்துமே
நமனுக்கேயுயிர் கொடுக்கவே
முடுக்கு-நடுங்கவே தேவரும்
கொடுங்கணை பூட்டிய
ஒடுங்கவேயுன்மதம் அடங்கிடவிடுத்தேன் தடுத்து

சாம்புவன் விருத்தம்

பதமரியாமல்மிக்க பலமுள்ளராஜதீரா
இரதகஜதுரகமுள்ள ராணுவம்தன்னைக்கூட்டி
இதமறியாமல்வந்து எதிர்த்திடும்படைகளெல்லாம்
அதமதுசெய்வேனென்று மரிந்துமேயேகுவாயே.

வ-ம். அகோவாருங்கள் இராஜர்களே! ஏது நீங்கள் என்னுடைய பலமரியாமற்படிக்கு சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து எதிர்த்தா யல்லவா இவர்களையெல்லாம் அதம்செய்யப்பட்டவல்லவனென்று அறிந்து நீங்கள் விலகிப்பிழையுங்கள் இராஜர்களே.



தூரியன் சாம்புவன் தர்க்கம்-தூரியன் தரு

பெண்ணை கன்னம் செய்வதேதடா
என்குலமும்கெட்டு நலமதுகொண்டுமே
பேசவந்ததென்ன வாதடா
அண்டபுவனமெல்லாம் யரியாயோ எங்கள்வீரம்
கண்டறிந்து இடப்புத்தியை
காட்டிகுதிக்காதே சும்மா
முடுக்கு-காட்டுவானேதிறம் பூட்டுவேனேசரம்
கண்டதுண்டமுடன் தெண்டனைசெய்குவேன் பெண்ணை

சாம்புவன் தரு

என்குலத்தை எண்ணிப்பார்க்கவே
அதுநேறமில்லாமலே கூறவுமெளிதாய் என்குல

.. .. முகத்தின்பழுதை எடுத்துச்சொல்லியநாவை
இழுத்துஇருதுண்டாய் யழித்துஅருத்தெரிவேன்
முடுக்கு-எடுத்திடுவேன் சிலைமுறித்திடுவேன்
இறக்கியொடுக்கி சறம்முடுக்கினேன்பாராய் என்குல

சூரியன்

மாட்டுக்காற பையலல்லவோநீ
எவர்களு மரியவே
சவுரியப் பேசிவந்து சொல்ல
வெட்க மில்லையோ
நாட்டுக்கதிகாரஞ் சொல்லும்
ராசராசேந்திரனென்றும் ராச்சியம்மரியாதோ
சாட்சிசொல்லவும் வேண்டுமோ
முடுக்கு-தாக்குவேன் பாணம்நீக்குவேன்
சினம்தட்டிகிட்டியேவெட்டியேஎரிவேன் மாட்டுக்

சாம்புவன்

அத்தர்சித்தர் தேவரஞ்சவே
வந்திடும்அரிதிருமைந்த னென்றுமே
அறியாமல்வார்த்தை மிஞ்சவே
சித்தமதுதத்தளிக்க சினம்கொண்டேன்
உச்சிதமாகசத்தக்கடல் சூழுமிந்த
தாரணியெங்கும் நடுங்க
முடுக்கு-தாக்குவேன் அதமாக்குவேனே
சத்ததண்டையும் கொடியினிலடிபட அத்தர்

சூரியன் விருத்தம்

கெட்டியாபேசவந்தஉன் கெருவத்தையடக்கவேண்டி
கொட்டியேசறங்கள்கோடி கொடியிடைவிருதுஎல்லாம்
வெட்டியேசாயத்தள்ளி வெகுண்டுமேபயலேஉன்னை
கட்டியேபிடித்துக்கொண்டேன் கடும்சிறைபோடத்தானே.

வ-ம். அடாவாடாபயலே என்னைமதியாமல் மகாதயிரிய மாகப் பேசவந்தாய் என்று சாம்புவதேவனைப் பிடித்து கொடிக் கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டு போகும்போது சாம்புவன் புலம்புகிற விதங்காண்க.

சாம்புதேவன்-புலம்பல்-தரு

இந்தவிதிஎனக்கு வந்ததோ
மகாதேவா யீசாசர்வேசா
நான்என்ன செய்வேன்
இந்தசூரிய ராசன்

தந்தபெண்ணுக் கிச்சையாகி
தண்டுடன்ராசன் ராசன்வந்து
என்னைக்கட்டிபிடிக்கவிதியோ இந்தவிதி

யன் தரு

முடிக்கு-பெண்ணைத்திருட வந்தாய்
மெள்ளவே
பிடித்துக்கட்டிக் கொண்டு
தள்ளவே எங்கும்விள்ளவே
சிறைக் குள்ளவே
மண்ணைக்கவ்விக் கொள்ளவே
செவ்வையாய்கட்டுங்கோள் பெண்ணைத்தி

சாம்புவன் தரு

அடித்ததில்லையே எந்தன்
அருமைதாய் தந்தையும்
அடிப்பட விதியாச்சே
என்னுசெய் வேன்
ஆசையாகமிஞ்சி பெண்ணை
நேசமாகி நாடெனடுக்க
தேசமெல்லாம்நகைக்க வந்த
தீவினைக்குஎன்னசெய்வேன் அடித்த

துரியன் தரு

அதிவீரசூரரே கட்டுங்கோள்
யவனையசையாமல் பின்கட்டாய்கட்டுங்கோள்
யோங்கிநெட்டுங் கோள்
சும்மாதிட்டுங் கோள்
வாளால்வெட்டுங் கோள்
நெட்டிநெட்டியே சிறையிட்டுமே
வையுங்கோள் அதிவீரசூர

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் சாம்புவதேவனை சிறையில் வைத்து இருக்கும்போது அப்போ துவாரகாபுரி வாசராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி கொலுவுக்குவருகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி கொலுவிருத்தம்

வேதனுமாயசிந்து விண்ணவற்கமுதுதந்த
மாயவன் கமலகண்ணன் வையகமுண்டநாதன்
ஆதரவானசோதி அலைகடல்அமர்ந்தமூர்த்தி
சீதரமாயகிருஷ்ண தேவரும்வருகின்றரே.



கிருஷ்ணன் தரு

பாற்கடல் ஆலிலைமேற்
பள்ளிக்கொண் டருளிய
பச்சைவடிமேனியனும் நானே
திருவலாகமிஞ்சியே பக்தரக்ஷகனானே
போர்க்கஞ்சா சூரர்களை
யெங்குமதம் அழித்தவன்
புவியில்என்னைப் பழித்த
கிழித்தேன்
பூமியை உண்டேன்
சொந்தமாமனை கொன்றேன்

முடுக்கு-சுரமுகாநஞ்சிய மனுமானேன்
பூமியளந்திடவாமனமானேன் பாற்கடல்
பஞ்சாயுதம் தரித்து
மிஞ்சிளனைப்போல் வந்த
பவுண்டிகனையும் மடித்தேன்
பூதகிபாலை துவண்டவன்போலேகுடித்தேன்
கஞ்சன்தன் விடுத்த
குஞ்சரத்தை கெடுத்தேன
கன்றைஎடுத்துவிளாங்கனி சிறவடித்தேன்
கண்டவரஞ்ச கொடிகொண்டவர்மிஞ்ச

முடுக்கு-அண்டரெண்டமும் குஷ்டியில்கொண்டுமே
கொண்டவர்கள்தீவினை இன்றுமே
தீர்த்தேன் பாற்கடல்

உரியில் தயிர்பால் வெண்ணை
பரிவாய்மனம் களித்தேன்
யுண்டுமனையை யடுத்தேன்
கோவலைமாதரை கண்டு
இன்பமும் கொடுத்தேன்
துரியனுக்கு நேமித்த
சுபத்திரையைத் தடுத்தேண
சொல்லும் விசையனுக்கு
தந்திரத்திறு லளித்தேன்
சூதனும்நானே ஜெகநாதனும்நானே
முடுக்கு-பாதகர் தங்களை
வாதுடன் வெல்லுவேன்
காதகமன்னரே நீதியால்வெல்வேன் பாற்கடல்

மறுத்துவெகு வீரர்கதி
உதுத்துவந்தோரை யெல்லாம்
மண்ணிலரைய தாக்கினேன்
அவராவியையழித்து விண்ணிலுயிரைபோக்கினேன்
துதித்தகோவியனூரில் சாலைநகரத்தின் வாசன்
துய்யவன்னிய குலம்
இரங்கையன் தந்த நேசன்
குத்தனு கூலன்
யெங்கும்பேர்பெற்றிடும் பாலன்
முடுக்கு-நத்தியே என்பதம்
கற்றவர்கூற மெத்தவேசுற்றம்
பெற்றுமேவாழ்க பாற்கடல்

கிருஷ்ணசுவாமிகொலுவு பொதுவிருத்தம்

மறைமுதலைத்தும்வாழ்க மானிலமெல்லாம்வாழ்க
தாரணிதன்னிலன்பாய் சதாகாலம்தழைத்துவாழ்க
முறைமுறையாகவந்த முடிமன்னர்பணிந்துசூழ
தாற்புகழ்தம்பிசூழ சகலரும்கொலுவானோமே.

வ-ம். கேளும் மாதவா ஆகம வேத புராண சாஸ்திர முதலானதும் உலகசாந்தமும் சுபக்ஷேமமும் யொருந்திவாழக்கடவது. என தமையன் முதலான மன்னமன்னரும் சூழும்படி கொலுவ தாகினோம்.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கொலுவாயிருக்க அப்போது நாரதமகாமுனி கிருஷ்ணமூர்த்தியை காணும்படி கொலுவுக்கு வருகிறவிதம் காண்க.

நாரதர் விருத்தம்

வேதனும்மனங்களிக்க விளங்குவெண்ணீறுபூசி
பாதகன்சிறையில்வைத்த பரிவுள்ளசாம்புவதேவன்
சேதியையுரைக்கவேண்டி திருத்துவாரகையைநோக்கி
நாதனைக்காண அன்பாய் நாரதர்வருகின்றாரே.



நாரதர் தரு

நீண்டசடை முடிந்து
நெற்றியில்வெண்ணீ றணிந்து
தாண்டியே நடைநடந்து
தவமுனி வந்தார்

கைதனில்வீணையு மேந்தி
காவிகாம்பரம் பூண்டு
கண்டவர்தனை துதிக்கும்
நாரதமாமுனி வந்தார்

செவியில்குழைத் துவங்க
சித்திரக்களபும் வீச
நவநீதமாயன் பக்கம்
நாரதர் வந்தார்

பாதகத் துரியராசன்
பாலனைசிறையில்வைத்த சேதியை
யுரைக்க வேண்டி
சீக்கிரம் வந்தார்

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

நானிலம்மதிக்கவந்த நாரதமுனியேகேளாய்
வானிலந்தன்னைவிட்டு வலக்கையில்வீணையேந்தி
மானிலமன்னர்சூழ்ந்து மருவியசபைக்கிப்போது
தானுவேவந்தசேதி சங்கதியுரைசெய்வாயே.

ணன் வசனம்

வாரும் நாரதமாமுனியே நீர் நமது சமூகந் தேடிவந்த சமாச்சாரம் தெரியும்படி சொல்லும் நாரதமுனிவரே.

நாரதர் தரு

கேளாயா
அரிவாசுதேவா வந்தசேதி
வந்தசேதிதன்னைக் கேளும்
சந்திரவம்மிஷத் யன்
தந்தலட்சுமணா
மன்னன்சுயம்நாட்டினன் வந்தசேதி
F மனன ரறிய
தெரியநிருபம் சாட்டி
ராசராசரும் வந்து
கவியகொடிநாட்டி
நம்மிடமைந்தனும் வந்தசேதியறிய
முடுக்கு-மதித்திடாமலே மாதுலக்ஷ்மணாதேவி
ிக்கவே ஓடியெடுக்கவே
ிலந்தி பூங்காவைக்கடந்துமே
நாடவும்சேதி வாடவும்கண்டு வந்தசேதி
குருகுலமன்னர்வந்து வந்து
கூடிப்பிடித்துக் கொண்டு
கொடிதாகமபத்தியே கொண்டு
இருக்கிக் கட்டி
முடிக்கு-கொண்டுசாம்புவனும் கண்டு
தவிக்கஉருகவே மனம்
சிறையிலடைக்க வந்தசேதி

நாரதர் வசனம்

கேளுமையா சுவாமி பகவானே தங்கள் குமாரனாகிய சாம்புவ தேவன் துரியோதனன் குமாரத்தியாகிய லக்ஷ்மணாதேவியை பூங்காவனத்திலே விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது சாம்புவ தேவன் இரதத்தில் யேற்றிப்போகவும் துரியோதனனானவன் கண்டு பிடித்து ரதக்கொடிக்கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டுபோய் சிறையில் அடைத்தான். அந்தச்சேதியை தங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி வந்தேனையா சுவாமி.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

இப்படிக்குநாரதரும் கூறக்கேட்டு
இருவிழியும்பொறிபறக்க கோபமாகி
எப்படிக்குஎன்மகனை சிறையில்வைப்பான்
எதிரிபலம்அறியானோ துரியன்தானும்
இப்பொழுதுநானுமே அவ்விடமேயேகி
எமனுலகம்அவனுயிரை யேகச்செய்வேன்
அப்படியாவென்றுசொல்லி கிருஷ்ணதேவர்
ஆக்கிரமித்துசிலவசன முரைக்கின்றாரே.

கிருஷ்ணன் தரு

இத்தனைக்கெருவம் கொண்டானோ
பிடித்திட மைந்தனை
அடைத்திட சிறையில்
எங்கள்வீரியம் கண்டானோ
சத்தம்கேட்ட வுடனே
தனையனைவிட்டா லாச்சி
தடுத்தொழி வார்த்தைகள்
எடுத்துசொல்லப் போகுமோ
முடுக்கு-சகலரு மரியவே
நகரையடிப் பேன்
அகமதி லெண்ணியே
பகையைநான்முடிப்பேன் இத்தனை
வல்லமையறிந்த தில்லையோ
பொடிபட கவுறவாள்

படைகளை வதைக்க
எனக்கு தொல்லையோ
எல்லையில்லவ ரொன்றாலும்
எதிர்த்தும்பசுவா ருண்டோ
இப்படி செய்யும்
குலயீனபுத்தியைக் கொண்டு
முடுக்கு-இருக்கிறஅவனிட செருக்கையறுப்பேன்
நெருக்கியபடை எல்லாம்
சுரிக்கினிலொழிப்பேன் இத்தனைக்

பஞ்சவர்தனைப் பகைத்தவன்
நல்லகொடுமை யில்மிகுதியைகெடுமதிகொண்டு
பாதகன்சூதில் மிகுந்தவன்
வஞ்சகனிவ னென்றுமே
வையகமறிந்த தூண்டு
மதிக்கும் உலகமெங்கும்
க்கஇப்பவே கண்டு
முடுக்கு-மண்டியே அவனுடன்
சண்டை தொடுப்பேன்
எண்டிசை நடுங்கவே
தண்டமெடுப்பேன் இத்தனைக்

தளசேகரத்தை கூட்டுவேன்
எதிர்வந் திடும்
படைகளைசிந்து சிந்தாக
தடுத்துப்போராடி வாட்டுவேன்
அளவில்லாநெடுங் கீர்த்தி
அழியஅதமாக்கு வேன்
ளெல்லாம்
யாட தாக்குவேன்
முடுக்கு-அறியவே யானும்
தூரியனை கொல்வேன்
பெரியவ ரெவரையும்
பரிவுடன்வெல்வேன் இத்தனை

ஷ்ணன் விருத்தம்

நீடிய உலகமெங்கும் நிகரில்லாமாயனென்றும
கொடியவன் தூரியன் தன்னை கொஞ்சமுமதித்திடாமல்
நொடியினிலவனைக்கொல்ல படைதனையெடுக்கவேண்டும்
வடிவான சாம்புவதிதன்னை விரைவுடன் வரச்செய்வாயே.

வசனம்

கேளும் பிள்ளாய் மாதலி நீண்ட புலகாதியந்தமும் நிகரில்லா மாயனென்றும் பிரகாசிக்கும் தன்மையை கொஞ்சமாவது எண்ணிப் பாராமல் அறியாத சிறுவனை சிறையில்வைத்திருக்கும் தூரியோதிரன் மீது படையெடுத்து போகவேண்டியதா யிருக்கிறது இந்த சேதியைத் தெரிவிக்கவேண்டியது அரண்மனையில் இருக்கும் என்தேவியாகிய சாம்புவதியை அழைத்துவாரும் பிள்ளாய்மாதலி.



பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக கிருஷ்ணமூர்த்தி தேவியாகிய சாம்புவதி பம்மன் தன் நாயகனை காணும்படி சபையைநாடி கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

சாம்புவதி விருத்தம்

அடவுடன் சகிமாரோடி அறிவித்த சேதிகேட்டு
திடமுடன் எழுந்திருந்து சீர்பணி யலங்கரித்து
நடனசல் லாபரூபி நாயகன் தன்னைக்கான
மடமயி லானசாம்பு வதியிதோ வருகின்றாளே.

சாம்புவதி தரு

வந்தாள் சாம்புவதேவி
ஒய்யாரமாக வாராள்
சாம்புவதேவிவந்தாள் சாம்புவதேவி
இந்திராதியோர் வணங்க
முடுக்கு - வாசவனுமதி நேசமுடன் வர
பாசமிகுத் திட
நேசவலங்காதி வந்தாள்

தங்கசரிகைசேலை மின்ன
இடைவடி வாதரிக்க
ஒட்டியாணம் சோதிதுன்ன
செங்கைகடக மின்ன
அங்கம்பளப ளென்ன
முடுக்கு - சீருடனேவெகு நேருடனே
யொளிபெருட னெவரும்
கொத்துமுத்து வந்தாள்

நல்லசூடிய மாமலர்
கொண்டைவண்டிசை பாடவே
சத்தத்தண்ட கொலு
சத்திக்கலக லென்ன
முடுக்கு - காரணிமேலெவெடி சிறணி என்ன
சிதைகாரணி மெச்சிவாரணி யென்ன வந்தாள்

கரடிக்கராசன் தந்த வஞ்சி
விநோதமாககனிவரக் கிளியெனவே
கொஞ்சிகிறீட மைத்துனனை
கெருடத்துவசத ராஜன்
முடுக்கு - சிதமுடனேவரும் பாக்யமுடையவனும்
வாதையுடன்மகன் சேதியைக்காண வந்தாள்

சாம்புவதி விருத்தம்

வந்தசாம்புவதியுமிங்கே மாயனார் சமுகம்சென்று
சிந்தையில்மகிட்சியாகி திருவடிதனில்பணிந்து
எந்தனையழைத்தசேதி இன்னதென்றறியவேண்டி
சந்தோஷமாகவேதான் சதிருடன்கேட்கின்றாளே.

சாம்புவதி வசனம்

சரணம் சரணமையா சுவாமி பிராணநாயகரே தேவரீருடைய திருவடி பொற்பாதகமலங்களுக்கு அடியாள் அநேகவந்தனம் அடியாள் அரண்மனையில் இருந்த என்னை ஏதுகாரியமாக இந்த

யைக்கு வரவழைத்தீர் தெரியும்படி திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டும் கர்த்தியனே.





சாம்புவதி தாக்கம் தரு

நாதாவேணு நீதா
அரி அரி பரந் தாமா
ஸ்ரீதாமோதரனே யுந்தன
ஸ்ரீபாதமே யான் சரணம்
முடிக்கு - சிறையி லென்பாக
எந்தனை யழைத்ததை
விந்தைய உரைசெய்வீர்
நந்தாருகுந்தனே நாதா

கிருஷ்ணன் தரு

மதியே சாம்புவதியே
பெண்ணே மயிலே
கருங்குயிலொடு நிரதிபோலே
துலங்கசுகம் பொருவாய்
முடிக்கு - சோதியே மாமணி நீதியே
உன்மகன்சேதி கேட்டியோ
கோதிலாமணி மதியேசா

சாம்புவதி தரு

கண்ணே மேக வண்ணா
சிவகாமி சகோதரனே

நண்ணுமண குண்ணுமலே
நாதா கனயோகா
முடுக்கு - நாட்டியே காட்டியே
சேதியை கேட்டது மில்லேயோ
வாட்டமுடன் மன்னு கண்ணு

கிருஷ்ணன் தரு

துரியன் பெண்ணை பரிவாயோடி
துடுக்காமன் எடுக்க
பெரியமன்னர் தெரிந்துவந்து பிடித்தார்
சிறையடைத் தார்
முடுக்கு - பொதுவாகவே நாரதர்வந்துமே
சீறது கூறவே
போராது செய்வேன் துரியன்

சாம்புவதி கொச்சகம்

பாலபசுங்கிளியே பஞ்சவர்ண ரஞ்சிதமே
மேலாதவம்புரிந்து வீறியனைப்பெற்றெடுத்தேன்
கோலாகலம்நடத்தி கொற்றவரும்பத்தியுன்னை
சிலாசிறையில்வைக்க சிவன்செயலோ என்னுசெய்வேன்.

வசனம்

அய்யோ என்செல்வக்கண்மணியே உன்னை அனேகமாக தவம்செய்து பெற்றுவளர்த்தேனே பாவியாகிய துரியோதனன எவ்விதமாக அடித்து சிறையில்வைத்தானே இனி என்ன செய்கு வேனப்பா என் குமார செல்வமே.

சாம்புவதி புலம்பல் தரு

பாசமாகவே பெற்றுவளர்த்த
பாவிநான் தவிக்க
மனம் பதைக்க
தேசம் நகைக்க
பாலனே திவ்வியலோலனே
எந்தன சீலனே என்னவேலைகள் செய்தாயோ
கவுறவக்குலத் துரியன்
பெண்ணைக்கண்டுநீ எடுக்க
உடல்நடுங்க மனம்பதைக்க
கட்டவோபாலா திட்டவோ
என்னு என்னு கோஷ்டங்கள்
செய்தோயோடா மகனே

இந்தவயதில் சிறையிருக்கவும்
எழுதின விதியோ
விதூசதியோ நல்லகதியோமகனே
எப்படி உனக்கிப்படிவர
ஒப்பில்லா பாலா
அப்பனேயென்செய்வேன் பாசமாக

வையகத்திலே வேண்டிய
பெண்கள் மகனே
இல்லையோஎன்று தொல்லையோ
குறவில்லையோ மகனே
மைந்தனைவெ சிந்தனை
இப்போவந்தே என்செய்வேன் பாசமாக

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

மைந்தனைக்குறித்துசாம்புவதியே நீபுலம்பவேண்டாம்
எந்தனைமதித்திடாமல் யிடர்செய்ததூரியன்தன்னை
அந்தகணபதியேசேர்ந்து அழகுள்ளநமதுமைந்தன்
சிந்தையும்மகிழச்செய்து சீக்கிரம்வருகுவேனே.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே சாம்புவதியே மைந்தனைக்குறித்து விசனப்படவேண்டாம் என்னையும் மதியாமல் இடர்செய்த தூரியன் தன்னை அதம்செய்து புத்திரனை இட்டுக்கொண்டு வருகிறேன் எனக்கு விடை தந்து அனுப்பிவிட்டு நீர் அரண்மனை சேரும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

சாம்புவதிக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் தர்க்கம்

சாம்புவதி தரு

தேவாஇதுஎன்ற நீதியோ
திருமகனைஎதிர்க்க தேவா
மேலாகவீரியம் கொண்டு
வீண்பழி போகலாமோ
முடிக்கு-விடுத்திடும் நானுமே
யடுத்துமே யவர்களை
யெடுத்துமே நலம்
படித்துமேவருகிற தேவாஇது

கிருஷ்ணன் தரு

மாதே நீ போகலாகுமோ
அந்தகபடவஞ்சகன்முன்னே மாதே நீ
ஏதேதுநல்லமொழியெடுத்து சொன்னபோதிலும்

முடுக்கு-இணக்கமறியாமன்னன் வணக்கம்படுவதுண்டோ
பிணக்கென்று நாய்வாலை
குணங்கெடுக்கப்போமோ மாதே நீ

சாம்புவதி தரு

ராஜராஜனைக் கண்டுமே
மனமிதங்கவேவசனம்பேசி ராஜராஜ
தேசமரியமன்னனை சிறைபிடிப்பிடி நான்வந்தாலே
முடுக்கு-சித்தமகிழ்ந்துமே ஒக்கவாழ்ந்திருப்பது
மெத்தநலமல்லவோ சர்த்தனைபாரும் ராஜராஜ

கிருஷ்ணன் தரு

மானேமனதுகலங்கிடி கனவந்சகத்தூரியன் மானே
நானேசிக்குறிக்கொண்டு நறிக்கும்படைக்காமலே
முடுக்கு-நகருவதுண்டோ போடி
பகரும வசனத்தாலே
அகனும்பெணங்கவே சகலரும்மறியவே மானே

சாம்புவதி விருத்தம்

சரியமேனியரேக்கும் சுடுங்கோபமாகச்சென்று
தூரியன்மேல்சண்டைசெய்தால் செகத்துள்ளோர்கதைப்பார
சொன்னேன்மாமகன்தனை யடிக்கவசனமும்பதுவாசொல்லி
அருமையென்புத்திரன்தன்னை யழைத்துநான்வருகின்றேனே

வசனம்

கேளும் எனதுபிராணநாயகரே தேவரீர் மருமகன்பேரில் போருக்குப்போவது சரியல்ல உலகத்துக்கு பழிப்பாகும் ஆகையால் தூரியராஜனையடித்து அவருக்குவேண்டிய விதிமதிகளைச் சொல்லி மகனை சிறைபிடித்துக்கொண்டு வருகிறேன் விடை கொடுத்து அனுப்பும் பிராணநாயகரே.

கிருஷ்ணன் வசனம்

அப்படியே உன்மனதுபோலவே போய்வாரும் பிராணநாயகி

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் சாம்புவதி விடைபெற்றுக்கொண்டு தாதிமார் புடைசூழ பல்லக்கிலேறிக்கொண்டு அஸ்தினபுரிக்கு வருகிற விதங்காண்க.

சாம்புவதி தரு

அச்சுதன் மனம்களித்து
அன்பாய் விடைகொடுக்க
உச்சிதசாம்புவதியம்மன் உத்தமிவந்தாள்
சித்தமதுகலங்கி செல்வனாலே

மணம்தயங்கிரத்தின   சிவிகையேறிசாம்புவதி
நாயகி   தானடந்தாள்
பட்டணமும கடந்தாகலை   பாரவனங்கடந்து
நட்டளையாத்தாயன்   மகாராஜன்
மணதரிய அஸ்திரை   புரியைக்கண்டு
அம்மன் அழகு   சிவிகைவிட்டு
விஸ்தாரமாக   கொலுகண்டு
மெல்லியுந்   தானடந்தாள்

தாரியன் வணக்கம்

விருத்தம்

பூமியோர் புகழும் புண்ணியவதியே
நேமியோ றடியாய் நிருப னுமளந்த
மாமியே யுந்தன் மலரடி பாதந்
தாவியேவந்த சங்கதியுரைப்பீர்

வசனம

சரணம் சரணம் மாமியே இப்போது நீர் வந்த சங்கதியை சொல்லும் மாமியே.




சாம்புவதி [illegible]

திங்கள்குலமால்மருகா   தீரனேகெம்பீரனே
தேசனே   விசுவாசனே

நீமகாராஜனே நீவாழ்குவாய்
எங்கள்குலம் வேருகுலம் எண்ணி
இச்சைவைத்த தாருமோ
யேகனேவைபோகனே வைபோகனேனன்
னேகமன தாருமோ திங்கள்

சூரியன் தரு

மங்களைத்துவாறகை வாகினிபிரகாசினி
வாடிமனைநாடிவற கோடிதவம்செய்தேனே
உங்கள்குலபுத்திதன்னை உதவாதாருமோ
யோசனைசெய் நேசனிந்தமோசஞ்
செய்யப்போருமோ மங்களை

சாம்புவதி தரு

பிள்ளையதுசெய்தகுற்றம் பேசவேநீகூசவே
பேதமாயன்னிதமாக வார்த்தைவெய்யலாகுமோ
உள்ளமிகவாடிநொந்தேன் ஒடியன்னைத்தேடியே
உந்தனுக்குறவாகாது மைந்தனை
சிறைநீக்குவாய் பிள்ளையது

சூரியன் தரு

சொல்லவந்தாய் நல்லவார்த்தை
துஷ்டமகன்மீதி லிஷ்டமாய்
துஷ்டனைத்தெண்டனை செய்யாமல்
கொண்டுசிறை விடுவனே
அல்லவாகிவாட வேண்டாம்
அப்புறஞ்சே ரிப்பவே
அந்தமாயன்வந்து சமர்தந்த
போதிலும்விடுவேனே சொல்ல

சூரியன் விருத்தம்

நல்லயோசனை நீசொன்னய் ராச்சியம்நடுங்குமெந்தன்
வல்லமை தெரிந்திருந்தும் மதியாமல் இங்குவந்து
செல்வியைத் திருடிச்சென்ற திருடனை சிறையில்வைத்தேன்
மல்லுசெய்யாமலிங்கே வந்தாலும் விடவேமாட்டேன்.

யன் வசனம

கேளும் எனதுமாமியாரே இந்த அவனி 56-தேசமும் என் பரைச்சொன்னால் நடுங்கும்படியான அதிகாரந் தெரிந்திருந்தும் எவ்வளவும் பயப்படாமல் இவ்விடம்வந்து என்குமாரத்தியை திருடிக்கொண்டுபோன துர்மார்க்கனை ஒருபோதும் விடமாட்டேன் மி.

சாம்புவதி தர்க்கம் தரு

மருகனேஎன்மீதில் வர்மம்வையாதே
அருமைஎன்புத்திரனை அனுப்புவாய்நீயே மருகனே

தூரியன் தரு

அனுப்பமாட்டேனனும் அகங்கொண்டபையலை
நினைப்பைமறந்து நில்லாதேபோவா அனுப்ப

சாம்புவதி தரு

போவாயென்றுமே பிடிவாதம்
பேசாதேபேசாதே வார்த்தைகள்
வீண்பழிவந்திடும் போவாயென்

தூரியன் தரு

பழிவந்துஎங்களை பண்ணுமென்றெண்ணுருய்
அழிவதுநீங்களேஅறிந்துபோமாமி பழிவந்

சாம்புவதி தரு

மாமிஎன்றுசொல்லி வணக்கமும்பேசியே
பூமிசிரிக்கும்படி பேரைவைத்தாய்நீயும் மாமிஎன்று

தூரியன் தரு

சிரிக்கும்படிக்கே செய்தான்
திருடனுக்குப் பெற்றபிள்ளை
நரிக்குப்போடுவேனிப்போ ஞாயமோபோவாய் சிரிக்

சாம்புவதி தரு

போரேன்மருகனே பின்னால்வருவதைநீயே
அனுபவிப்பாய் யேகினேன் போரே போவே

சாம்புவதி விருத்தம்

கடுங்கோபமாஎன்னைக் கடினமாய்க்கொல்லவந்தாய்
அடும்போரேசெய்வேனென்று ஆரம்பித்திருக்கிருய்நீ
கேடும்பழிநேருமென்று சேவன்தனைநிறுத்தி
தடம்கொண்டுவந்துசொன்னேன் சரிபோனபடிசெய்வாயே.

வசனம்

கேளும்மருமகனே உனதுமாமனர் இந்தசேதியைக் கேழ்விப்பட்டு உன்னுடன் எதிர்த்து சமர்செய்யும்படி கோபத்தோடு பயணப்பட்டார் அவரை நான் நிறுத்திவிட்டு உன்னை சமாதானப்

படுத்தி சிறைமீழ்சுதமென்று எண்ணிவந்தேன் இனி உனக்கு சம்மதம்தானு அதுபோலவே நடந்துகொள் நான்போய் வருகிறேன் மருகனே.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவியம்மன் திரியோதிரன் இடஞ்சென்று அனேக புத்திமதிகளை சொல்லியும் மகனை சிறை விடாமல் கோபத்துடன் திரும்பி வருகிறபோது திருதராக்ஷத மகாராஜன் சபாவாகிய கொலுவுக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

திருதராக்ஷதன் விருத்தம்

தாரியனும்மனதுவெட்கி துயரமும்தன்னை நீங்கி
பரியவுன்தந்தைகாண பகைவருவருகும்போது
தாரியனும் எழுந்திருந்து திருதராக்ஷதனுமப்போ
கரிபரிசேனைசூழ கடுகியேவருகின்றாரே.

திருதராக்ஷதன் தரு

திருதராக்ஷதராசன் வந்தனரே
சபை நடுங்க திருத
விருதவீரியவேந்தா நெருங்கிட
சிறுதுகாவல் ரிருபுறம்வர திருத
நீண்டமாமுடி சொலித்திடவே
தாண்டியநடந்தேவர் களிக்கவே திருத
முத்துமாமணிகுடை பிடிக்கவே
கெதைதனிர் கொடுக்கவே திருத
கண்டஅண்டர்கள் திடுக்கிட்டேங்கிடவே
கண்டாமணி கீதம்பாடவே திருத

சாம்பவதி விருத்தம்

துய்யமாமகுடம் துரைசேகரனே
மெய்யிலுலிந்த மேதினியாளும்
பெரியவரரசே பொன்னடிவணங்கும்
அய்யாவுந்தன் அடியிணைசரணம்.

வசனம்

கஞ்சமாமுனியாகிய அய்யா உமதுபாதாரவிந்தமாகிய கமலங்களும் அடியாள் தீர்கவந்தனம் வந்தனமய்யா சுவாமி.

திருதராக்ஷதன் வசனம்

நீயாரம்மா மகாராசியா இருப்பாய் எழுந்திருஅம்மா.

சாம்புவதி தரு தர்க்கம்

அய்யாஎனக்கொரு மகனுச்சே
அய்யாஅவன்சிறையிருக்க விதியாச்சே

தூய்யனே எங் கொடியாச்சே
நீயும் சொல்லிவிட வொண்ணுதோசிசுவாச்சே
முடுக்கு - தோதகமென்னு பாதகமோ
மனம் சாதகமாமிது பாதகமாச்சே அய்யோ

திருதராக்ஷதன் தரு

என்னுசொன்னுயடி போடி
எங்கும் நகைக்க மகனைத்தேடி
முன்னாள் விதியோ மனம்வாடி
மொழிய பங்கவாயை மூடி
முடுக்கு - மோசமும் கொண்டுமே மெச்சி யிருக்கவும்
நேசமும் கொண்டுமே பேசவந்தாயோடி என்ன

சாம்புவதி தரு

தெரியாமல் பிழைசெய்தால்
திட்டி யடித்து வைத்தால்
பெரியோர்க் கழகாமோ
பெருமைத் துயர்கள் போமோ
முடுக்கு - பெரியவரிப்படி குறவரியாமலே
நெறிமுறை தப்பியே சிறைவைக்கலாமோ தெரியாமல்

திருதராக்ஷதன் தரு

பாவிமகளை விடுத்து நாங்கள்
பங்கமடையகுடி கெடுத்த
ஆவிவாடி இருக்க
அரும்சிறை விடவந்தாய்
அற்பமோாட எப்படிபேசுருய்
இப்படியென்று செப்பிட
வேண்டாம் பாவிமக

திருதராக்ஷதன் வசனம்

அம்மா சாம்புவதியே எங்கள் சந்திரகுலத்திற்கு யீனம்வரும் படியாக ஒருவிரலத்தினிபையன் அச்சம்பயமில்லாமல் இப்படிப்பட்டகாரியம் செய்பவனை அப்பவே உயிர்ச்சேதம் செய்யவேணும் அப்படிசெய்யாமல் சிறையில்வைத்தது பிசகு அவனை விடுவதேது நீங்கள் இட்டுக்கொண்டு போவதாவது ஒருபோதும் விடமாட்டேன் அப்புறம் நடயும் சாம்புவதியே.

சாம்புவதி விருத்தம்

கொடிய ரமதனைப் படைத்தோன் தன்னைக்கேட்டு
வடிவிடை சாம்புவதி மனதுநொந்து கொடியிடையாள்
துவாரகை கோவில்சென்று அடியிணையில் தாள்பணிந்து
நடந்ததெல்லாம் அப்போது மாயருக்கு அறிவிப்பாளே.

வசனம்

இந்தப் பிரகாரமாக சாம்புவ தேவியானவள் துரியோதனன் திருதராட்சதனிடத்திலே அனேகம் சொல்லியும் கேளாமல் போய் விட்டபடியினால் இவனுக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்தால்தான் விடுவானென்று துவாரகைக்குவந்து பிராணநாயகரைக் கண்டு கொள்ளுகிறவிதம் எப்படி என்றால்.

சாம்புவதி விருத்தம்

நல்லவார்த்தை அநேகம்நான் சொல்லி கேட்டிடாமல்
வல்லவர் நீருமேகிமகன் தன்னை சிறையில்வைத்த
புல்லரி வாளர்தம்மை போர்சென்று மகனைமீட்டி
வல்லமையரிந்து வாரும் மலரடி வணங்கினேனே.

வசனம்

கேளும் எனது பிராணநாயகரே தேவரீர் அடியாளிடத்தில் சொன்ன சேதியெல்லாம் அவ்விடம்போய் அவர்கள் இடத்தில் அனேக விதமாக புத்திசொல்லியும் கேளாமல் மகனைவிடமாட்டே னென்று எடுத்தெரிந்து பேசிவிட்டான் ஆகையால் துஷ்டனுக்கு சிஷ்டை செய்து மகனை சிறை மீட்டுக்கொண்டு வாரும் பிராண நாயகரே.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்.

ஆர் சொல்லும் கேழ்க்க மாட்டேன் அக்கிரம துரியன்தானும்
போர்செய்து மடிக்காவிட்டால் புரிசுகம் கொடுப்பதுண்டோ
ஓர் சொல்லும் மறியவேண்டும் ஓடி மாதவனே நீயும்
சீர்பெருந்தமையன் தன்னை லக்ஷணத்தி லழைத்துவாராய்.

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் பெண்ணே சாம்புவதி அந்த துரியன் நல்லமனதாக சொன்னபோதிலும் மகனைவிடமாட்டேன் அது எப்படியென்றால் புலியானது தன் உயிர் போகிறவரைக்கும் ஒரு நகமும் கொடுக்க மாட்டாது அதுபோலே கவுறவானை அதம்செய்து புத்திரனை மீட் டுக்கொண்டு வருகிறேன் நீர் அரண்மனைக்குப்போய் சேரும் பெண்ணே பிராணநாயகி

வசனம்

கேளும் மாதவா உன் தமையன் பலராமரை நான் அழைத் தேனென்று அதிக சீக்கிரத்தில் அழைத்துவருவாய் மாதலி.

பொது வசனம்

இந்தப் பிரகாரமாக பலராமர் சபாவாகிய கொலுவுக்கு வருகிறார்

பலராமர் விருத்தம்

தேசமன்னர் துதித்திருமுடி யலங்கரித்து
நேசமாம் அமரர்வாழ்த்த நிகரில்லாப் புகழ்கெம்பீரன்

வாசவன் மனம்க வரும்படி சொன்னசேதி
பாசமாய் யறியவேண்டி பலராமர் வருகின்ருரே.



பலராமர் தரு

தேவர்பலராமர்
வெகுஉச்சித

தேவரு
காவலர்மனம்
முடுக்கு-சிறமித்திடும்
வெடிமிகுத்திட

பேரிகைமுரசு
இடுகிடென்றுவீரரும்
தாரசின்னபூரி
தவண்டமல்லாரி
முடுக்கு-சண்டநமனும்
கண்டபேர்களும்

சந்தமுந்தொனிகள்
தம்புருவீணைமங்கள
துங்கமணப்
சோதிப்பளப
முடுக்கு-சூரசூரருமாரி
பாரிலதிபதி

தண்டயம்பளப
காலிலணிந்த

வந்தனரே
யாகவே தேவர்

நடுநடுங்க
.ஒடுங்க
படைகளேந்தியே
. தேவர்பலரா

பாடவே
தீரம்வாடவே
டங்கா
போட
பயந்துவாடவே
கலங்கியோடவே தேவர்பலராம

யாடவே
மாதர்களாடவே
பூஷணங்கள்
ளென்ன
மிஞ்சியே
தீரனுகிய தேவா

ளென்னவே

வெண்டயம்

குண்டலம் செவியிலாட
கோதையர் களித்துபாட
முடுக்கு-குத்தமகத்திடும் உத்தமதம்பியும்
பத்திமிஞ்சியே சித்தமரியவே தேவர்

பொது வசனம்

இப்படியாக வந்த பலராமரை ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் ப
சொல்லுகிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணன் தரு தர்க்கம்

அண்ணாஉன்பாதம் சரணம்
துரியோதனன்மகளை அறிந்துநல்லத்தருணத்தருணம்
குண்ணமலேரதத்தில் கொண்டுவரவேகண்டு
முடுக்கு-கொடுத்தசாம்புவனை பத்திசிறையில்வைக்க
சத்துருக்களைநாம் வெற்றிபெறவேண்டும் அண்ணா

பலராமர் தரு

பதறாதே தம்பிகேளடா
படைஎடுத்திட அவன்மேல்
பதைக்காதே மனம்நாளடா
அதிலேபழிப்பாவம் அபகீர்த்திநமக்காகும்
முடுக்கு-அடுத்துமே ஒருமொழிவிடுத்துமேவருகிறேன்
தடுத்தொரு வார்த்தையும்
எடுத்துச் சொல்வனோ பதறாதே

கிருஷ்ணன் தரு

சாம்புவதியை விடுத்தேன்
பரிதாபவசனம் தந்ததெல்லாம்தடுத்தான்
வம்புகள்மிகபேசி விடமாட்டேனென்றுரைக்க
முடுக்கு-வெருத்துமே யவள்வந்து
வருத்தமுடனேசொன்ன கருத்தைமகிழ்ந்துமே
பொருத்திடு வானேசாம்பு

பலராமர் தரு

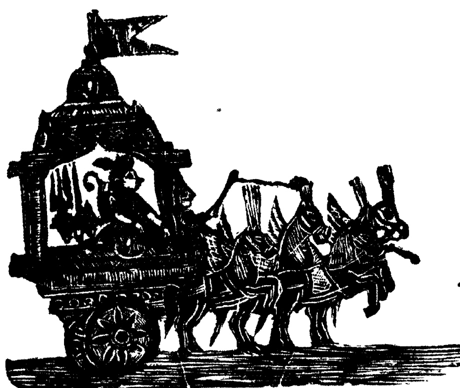
கோபம்பொல்லாதது பாரடா
நாம்கொண்டும் கொடுத்திருக்க
கொற்றவனவ ரடா
பாவமஉலகில்பழிக்கிய பகையாகாது
முடுக்கு-பாரும்எனக்கு யிடைதாருமவனைக்கண்டு
கூறும்மகனை சிறைமீட்டு
சிறுடன் வருகிறேன் கோபம்

பலராமர் வசனம்

கேளும் தம்பி கிருஷ்ணமூர்த்தியே அந்தத்திரியோதனனுக்கும் நமக்கும் கொண்டு குடுத்திருக்கிற நாமவனை எதிர்த்து சண்டைக்குப்போகிறது சரியல்ல உலகத்தார் பழிப்பார்கள் ஆகையால் நான்போய் அவனுக்குத் தகுந்த புத்திமதிகளைச் சொல்லி எப்படியாவது நமது குமாரன் சாம்புவதேவனை சிறைமீட்டி வருகிறேன் விடைகொடுத்து அனுப்பும் தம்பியே.

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் எனது தமையனாரே தாங்கள் மனதுபோலே உத்திரவளித்தேன் போய்வாரும் தமையனாரே.



பலராமர் விருத்தம்

தம்பியுடகையிலே செலவுபெற்று
　தனியாகரதமேறி துவாரகைவிட்டு
கெம்பீர முடனே அம்புகெதையுமேந்தி
　கெர்ச்சித்து ஆக்கரித்து வேகமாக
வம்பனாந்ததிரியனிடம் சென்றுயெந்தன்
　மகனைவிடு என்றுரைப்பேன் தடங்கல்சொன்னால்
கொப்பெனவே நூற்றொருவர் தன்னையானும்
　கொல்லுவேனென்றுசொல்லி வருகின்றாரே.

பலராமர் தரு

அடுத்துரியன் ஆரிந்துவரு சேதியெல்லாம் அருமைத்தம்பியைபொரும் னிடத்திலேகிறேன் தெரிந்துவருகிறேன் பொருமெனமீறிநடந்தார்

மன்னமன்னனும்பாலனென்று மதிப்பில்லாமலே
தனக்கொரு எதிர்ப்பில்லாமலே மடக்கிமகனை அடக்கி
சிறையில்மகிழ்ச்சிக் கொண்டானே
சத்தம்கேட்டவுடனே மகளைவிட்டாலாச்சுது
அவன்தலைபட்டாஸ் போச்சுது
தங்கள்தளங்களையெல்லாம் இடித்துசெங்கையிலெழுப்பேன்
கொடியப்பாவி துரியனென்று
யாருமறிந்திட இந்த உலகோரும் தெரிந்திட
அவநடத்தையே காட்டுவாரே நல்லதாகட்டும்

துரியோதிரன் விருத்தம்

கடுங்கோபமுடனே பலபத்திரராமன்
கண்டுமிகதிரியனிட சமுகமேக
அடங்காதமகிட்சியுடன் திரியபூபன்
யன்புடனே தானெழுந்து எதிரேயோடி
நெடுங்காலமாச்சுது நீயிங்கேவந்து
நேர்மையுடன்மாமா நீவாருமென்று
வணங்கார்முடிபடைத்த மன்னன்தானும்
மலர்பாதமதனில் வணங்கியுரைக்கின்றானே.

வ - ம். இந்தப்பிரகாரமாக துரியன்பூபன் பலராமரை வணங்கிசொல்லுகிற விதம்காண்க.

துரியன் தரு தர்க்கம்

மாமாவந்தனம்உந்தன் பாதமேசரணம்
மணமேகணமேதங்கள் இனமெல்லாம்சுகமோ
நேமமாவாதகைஉண்மையா சொல்லும்பெரிய
நீதியேதியஉந்தண்மை யரைச்சொல்லும்பெரிய மாமா

பலராமர் தரு

காமசுந்தரனேவாழிகறமோ உறமோசிறைவைக்கதிறமோ
நாமாறுநீயாறுபாரும நலமும்பிலமோ
கொள்ளுங்குலம் வேறுகூறும் காமசுந்தி

துரியன் தரு

அரிதான ஒருமகளாச்சே அடவேபடவேதுயர்குலம்போச்சே
சரிதானு உமக்கிதுபாரும் வீரமசதமோமதமோ
யிந்தவிதம் செய்யக்கூறும் அரிதான

பலராமர் தரு

தெரியாதசிறுபிள்ளையாகும் யவனைதிடமாஅடமா
சிறையிடகேடுனேறும் பரிவாகஅவனைநீவிடுவாஅந்தப்படியே
நடவாவிட்டால்குலம்கெட்டுப் போவாய் தெரியா

துரியோதிரன் விருத்தம்

எங்கள்குலம்தன்னிலே தரிப்பதென்ன
எதிர்குலத்திற் குந்திதன்னை கொண்டபின்பு

தங்களுக்குஉரிமைஎல்லாம் தந்தபோது
சரியாக்கிகொண்டுவந்த தன்மையிப்போ
மங்களமாம்பாம்புக்கு பால்வார்த்து
வளர்த்துவந்தவிதமாக நீங்களிப்போ
அங்கமெலாவகைநடத்தப் பெண்ணைகொண்டீர்
அவனைசிறைவிடுவதில்லை யேகுவீரே.

வசனம்

கேளும் மாமா ராசகுலத்தில் பிறப்பானே யாதவகுலத்தில் உதித்து பணிவிடைக்கு காத்திருந்த உங்களிடத்தில் குந்திதேவியை பாண்டு மகாராசனுக்கு கொண்டபின்பு தங்களுக்குரிய விமான சிங்காதனம் மணிமகுடம் செங்கோல் முதலான ராச விருதுகளை தந்து மேன்மைப்படுத்தி எங்கள் பெரியவர்கள் சரியாக்கி கொண்டார்கள் அது இப்போது எப்படி இருக்குதென்றால் பாம்புக்குப் பால்வார்த்துவளர்த்து வந்ததுபோலே எங்களைக் கெடுத்துவிட்டீர்கள் நான் சிறைவைத்து இருக்கும் சாம்புதேவனை விடமாட்டோம் இந்த சேதியை தம்பிக்கு தெரியப்படுத்தும் பலராமரே.

பலராமர் தரு

மண்டலாதிபதி பதிகுலமெல்லாம்
மதித்துபோசுறாய் வீணாய்த் துதித்துவீசுறாய்
இடையன்வீட்டில்பெண் கொண்டதென்ன
பாட்டன் தந்தை இதுமதமோ
வீறம்சதமோ எந்தன் சுதனைவிடடா
சும்மாசுதனை விடடா மண்டலாதி

தூரியன் தரு

அங்கம்வாடவே எங்களுக்கிந்தபங்கம்வந்திட
நாங்கள் மயங்கி நொந்திட
அரிந்திருந்தோமே எரிந்துபேசுதீர்
அவனைவிடுவேனம்மா அவனைவிடுவேனோ
அறமோபேசுவுறமோ வெகுதிறமாபேசாதே
போம்போம் திறமாபேசாதே அங்கம்

பலராமர் தரு

யாசபாத்திரம்நீண்டிய நாளை
அடிப்பதுபோல யதின்பல்லை உடைப்பதுபோலே
துடுக்கடக்கி தெண்டிக்காவிட்டால்
அச்சம்நேருமே அட்டா
சிறைவிடடா துன்பம்படமாட்டாய்
சேதியறியாமல் போகாதே யாதையால்

துரியன் தரு

இவனுக்காக பரிந்துசண்டைக்கி
எவர்சகாவாகவந்தாலும் தேவர்எதிர்த்துநின்றாலும்
இளப்பமாகி நான்விடுவனோ
இதையறிந்தமட்டும் யினிவகைவிடுவீர்
நட்டும்யேகவேநடம் போகவேசொன்னே இவனுக்

பலராமர் விருத்தம்

தம்பியுஞ்சுதர்மனென்று சபையினிற்பாரிசாதம்
யின்பமாயனுபவித்து இருநிலமவனுங்கவர்ந்த
தெம்மையும்அறிந்திடாமல் சிறைவிடமாட்டேனென்று
வம்பனேயிதினுனக்கு வருங்கெதியறிகிலேனே.

வசனம

கேளும் துரியோதனா சுதர்மனென்னும் சபையிலிருந்து திருப்பாற்கடலில் விருந்த பாரிசாத கற்பகத்தருவையும் பூமியிலே கொண்டுவந்து யனுபவித்திருக்கிறோம் அதுவுமல்லாமல் ஆகாயம் பூமியுள்ள மகாத்துமாக்கள் வணங்கும்படியான திருவடியையுடைய தேவதாயோக்கியம் பெற்றிருக்கும் என்தம்பியாகிய கிருஷ்ணனையும் பாராமல் போனபடியினாலே வரும்கெதியை அனுபவியும் திரியோதனமகாராசனே நான்போய் வருகிறேன்.

பலராமா வசனம

இப்படியாக பலராமர் திரியோதிரனை இகழ்ந்து பேசிவிட்டு திருதராக்ஷ்தனைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

பலராமா வசனம

மேகாஇதஎன்ன மோசம்
உனக்குசரணம் வெகுநேசம்
ஆகாதகாரியம் மகன்செய்யலாகுமோ
அறியாதபாலனை சிறைவைக்ககூடுமோ மேகா

திருதராக்ஷ்தன் தரு தர்க்கம்

ராமாஎன்குலம் கெட்டுப்போச்சே
யிப்போநாங்கள் தலைகுனியலாச்சே
ஏமாந்திருப்போமென்று வந்தாயேகடைக்கெட்டு
இனிமேலுங்களுறவு போனாலும்போகட்டு ராமா

பலராமர் தரு

பொல்லாதவன் எந்தன்தம்பிகோபம்
பொருந்தான் சொல்

தம்பிசொல்லாலும் சொன்னேனே
மகனுக்குவெகுபுத்தி நல்லாது
நாரவென்ருன் வந்தேன்
அதைதயைப்பத்தி பொல்லாதவ

திருதராக்ஷ்தன் தரு

மாயாவினோதன்வந்தாலும் வல்லமையுதவியால்மேலும்
ஆயரெல்லாங்கூடி தடிக்கொண்டடித்தாலும்
அதற்கஞ்சி சிறைவிடமாட்டேன்
ஒருகாலும் மாமா

பலராமர் விருத்தம்

இட்டமிதுயேசாம விதையுரைக்க
ஏற்காமல்இருபாம்பை யடைந்திருக்க
துஷ்டருக்குசிஷ்டைபரிபா லினமாம்பெரிதேயாகும்
துரிதமுடன்தம்பியுடன் தானடந்து
பக்ஷமுடன்படையெடுத்து வாட்டாவிட்டால்
பாறசிறைமகளைவிட மாட்டானப்பா
கஷ்டமதுவந்தடைய கவுறவர்க்கு
காலமிதுஉன்கருத்தை சொல்லுவாயே.

பலராமா வசனம

கேளும் தம்பி கிருஷ்ணமூர்த்தியே உனது இஷ்டவிநோத மாகாதென்று அனேகவிதமான நன்மையான வசனங்களை எடுத்துச் சொல்லியும் கேளாகவுறவர்க்கு துஷ்டனுக்கு சிஷ்டைபரிபா லினமென்பது போலே திரும்பிவந்துவிட்டேன் அது துரியோ தனனுக்கு என்ன பொல்லாத காலமோதெரியாது நல்லவசனங்கள் சொல்லியும் கேளாமல் மகளை சிறை விடமாட்டேனென்று பிடிவாதம் செய்துவிட்டான் இனி உன் கருத்துபோலவே தம்பி கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

கண்டுமொழிதமயனுமே கூறக்கேட்டு
காலருத்திரனைப்போல் கண்சிவந்து
கண்டனே சிலைவாளும் சூலமேந்தி
சதுரங்கப்படையுடனே ரததிலேறி
கொண்டலிடிபோலே முறசுபேரியாட
குருகுலத்தைஇன்றோடே அழிப்பேனென்று
சண்டைசெய்ய அஸ்திணுபுரியைநாடி
தமயனுடன்சமர்புரிய வருகின்றனே.

கிருஷ்ணன் சண்டைக்குப் போகிற தரு

சண்டைக்குநடப்போம் வாருங்கள்
நல்ரதகஜதுரகபதாதிக ளுடனே சண்டை
சண்டைக்குநடப்போம்வாரும் தனியுக்கிறசேனைமன்னு
அண்டரண்டந தானடுங்க
அதிரவே முரசுபேரி
முடுக்கு-அரிய துரியபதியவன் மனதுந்துடிக்கத்தெரிய
அரசர்வந்துவிருதுகள் பிடிக்க சண்டை

அஸ்தினாபுரியை யழிப்பேன்நல்ல
அதிவிதமாகிய கதிரொளிமணிமுடி
அரவக்கொடியை அறுப்பேன்
கஸ்திபடையமர் கலங்கிப்பயந்தோடவே
அஸ்திரமதனைப் பூட்டி
அரிந்துநாமுமே சாட
முடுக்கு-அண்டரண்ட நவகண்டம்நடுங்கவே
எண்டிசைராசரும் கண்டுமேவணங்க சண்டை

சித்திரரதத்திலேற்றியே நல்லதிடமுடன்
படைகளை அடவடவாக
ஜெயம்ஜெயமென்று கூறியே
சுற்றிலும் அணியணியாய் துரைகள்மகிழ்ந்துநாட
சத்தியவாசகதேவர் தவமுனிவோர்க்கொண்டாட
முடுக்கு-தாரசின்னமுடன் பூரிபேரிகை
ஆறவாரமுடன் வீரியமீறி சண்டை



கெருவமிகப் படைத்தானே
சிறுவனைப்பிடித்தவன் துரிதமா சிறையில்
கெம்பீரமா யடைத்தானே
அரிவேகவனுமென்று அவனிக்கதிதந்தானே
அறிவும்பதிவில்லாமல் மதிக்கேடதினமேதோ
முடுக்கு-மெத்தைமேடைகள் யதமதாசாட
பத்தியோ திரிகள் சிதறியோட சண்டை

கிருஷ்ணன் வசனம்

வாருமப்பா சுகசாரணா நாம் சமருக்கு வந்திருப்பதாக துரியோதிரனுக்கு தெரிவித்துவாரும் பிள்ளாய் சுகசாரணா.

சுகசாரணன் துரியோதனனுக்குச் சொல் வசனம்

கேளுமையா துரியோதன மகாராசனே ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியும் பலராமரும் நால்வகைசேனையுடனே தங்கள் பேரிலே சமருக்கு வந்து இருக்கிறார் துரியோதன மகாராசனே.

துரியோதிரன் விருத்தம்

கண்டுமொழிசாரணரும் கூறக்கேட்டு
கடுகடுத்துசகுனிகர்னன் தன்னை நோக்கி
இன்றுபகைகொண்டுவந்த மாயன் தன்னை
இச்சையுள்ளசம்மந்தி என்றெண்ணாமல்
தண்டுதண்டா படையெடுத்து வாட்டவேண்டி
துரிதமுடன்படைக்கூட்டி ரதத்திலேற்றி
தெண்டுடனே தனுவாளும் பலமும்தாங்கி
சதுருடனே சமர்புரிய வருகின்றானே.



துரியன் தரு சண்டைக்கு பயணம்

அண்ணு சகுனிமாமா வாரும் இந்த
அமர்களந்தன்னிலே என்வீரம்பாரும்
அண்ணுபடைத்தன்னை கூட்டும் இந்த
நமனுநடுநடுங்க சண்டாவைநாட்டும்
ரணபேரிஜெயபேரி மீட்டும் இந்த
நானிலமறியவே என்வீரம்காட்டும்
இணையில்லாவீரர் வாட்டநம்மை
இந்திரதேவரும் கண்டுகொண்டாட
நவரத்தினரதத்தின் மேலேறி
ராஜராஜரெல்லாம் வந்திடமீறி
புவனத்தில் திவியரென்னை நல்லபொன்முடி
பூஷணந்தக தகவென்ன
வெண்ணைத்திருடுங் கிஷ்டனைக்கண்டு
வீரியமரிந்திட வேணுமேயின்று
பெண்ணைத்திருடுங் கள்ளனுச்சே இப்போ
பிலங்கொண்டு சமருக்கு
வந்திடலாச்சே அண்ணு

துரியோதிரன் விருத்தம்

அருந்தவபயத்தால்வந்த அழகுள்ளமகளும்வாடி
வருந்தியேநோகச்செய்த மகனுக்குசேனைசூழ
பரிந்துமேவந்து உந்தன் பலமதையறியவேண்டி
தெரிந்திட எனதுகையில் சிறையினை எடுத்திட்டானே.

வசனம்

கேளும் யாதவகிருஷ்ணு எனது தவப்புத்திரியான லக்ஷ்மணு தேவியைவாடி தனிக்கும்படி பங்கம்செய்ய உன்மகனுக்கு யறிந்து வந்தமையால் உன்சமர்த்தை அறியவேண்டியபடியால் என்கையில் தனுவெடுத்தேன் எதிர்த்து நில்லடா கிருஷ்ணு.

கிருஷ்ணனுக்கும் துரியனுக்கும் சண்டை

கிருஷ்ணன் தரு

துஷ்டனே உன்னிட கெருவத்தையடக்குவேன்
துடுக்காபேசாதே வெகுமுடுக்காவீசாதே
துறகபதாதியை அதமதுசெய்வேன்
துணிந்து வில்லெடுத்தேன் துரியா

துரியன் தரு

எடுத்தேன் அஸ்திரம எமகிரிநடுங்க
எளிதமாசாது சும்மாவாலிதம்போகாது
எங்கும் நிறைந்திட பாணமெடுத்தேன்
இதுவிதியோ கிருஷ்ணு மடிய இதுவிதியோ எடுத்தேன்

கிருஷ்ணன் தரு

மடித்தபடைகளை மறவிக்கிறையாய்
மதமதையொழிப்பேனே வந்தவிதமதையொழிப்பேன்
மாறுவீரியம் பேசவும் வுந்தன்வல்லமையறியேனே
தூரியாவல்லமை யறியேனே தூரியா மடிந்த

தூரியன் தரு

வல்லமையுண்டு மாடுகள் மேய்க்கும்
மதியாமல் பேசாதே வெகுதூரிதாய் வீசாதே
மண்டலாதிபதியாகிய எந்தன்வல்லமையறியாயோ
கிருஷ்ணுவல்லமையறியாயோ கிருஷ்ணு வல்லமை

கிருஷ்ணன் தரு சண்டை

அரியுமடங்கிய யானைக்கஞ்சுமோ
அடாவேறன்தீறுநல்லெ செம்மடகுலதீராய்
அதலசுதலபட அஸ்திரமெடுத்தேன்
அரியோசேதி தூரியாதெரியாயேவிவரம் அறியு

தூரியன் தரு

சேதிகளொன்றும் தெரிந்திடாமலே
தீறம்கொண்டாலே வெகுசூரம்கொண்டாலே
செயம்பெறுமல்பயந்திடுவேனே சித்துவித்தைகாட்டாதே
நீசித்துவித்தை காட்டாதே சேதிக

கிருஷ்ணனு தரு

காட்டியமோகன அஸ்திரமெடுத்தேன்
கண்டுமே ஓடாதே பயங்கண்டுமே வாடாதே
கணக்கில்லாமல் பாணம்வருகுது
கவுறவனேபாரும் தூரியாகவுறனேபாரும் காட்டிய

தூரியன் தரு

பாருமென்னிடசவுரியதீரம் பாணமெடுத்தேன்
பயந்தோடவிடுத்தானே பம்பரம்போலே
ஆடிய உங்களைப்பறக்க அடிப்பேன்
கிருஷ்ணுபறக்க அடிப்பேனே பாருமென்

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

பூதகிகடகாசூரன் பாவிகஞ்சாரிஷபாசூரன்
தீதக அரிஷ்டாசூரன் தேனுகண்பவுண்டாசூரன்
சாத்தகமில்லாகஞ்சன் தனையெல்லாம்யடித்தே எந்தன்
தேதிகளரிந்திருந்தும் தீறங்கொண்டறிகிலேனே.

வசனம்

கேளும் திரியோதனு நான்சிறுகுழந்தையா இருக்கும் காலத்தில் கஞ்சன் என்னைக்கொல்லும்படியாய் அனுப்பிவைத்த பூதகி கடகாசூரன் ரிஷபாசூரன் றேணுகண்டபவுண்டன் முதலானவரையும்மடித்து நல்லம்மானுகிய கஞ்சனையும் மடித்து என்னைப்போல ரூபம்கொண்டுவந்த பவுண்டீகனையும்மடித்து இதுகளெவ்வாம் அறி

ந்திருந்தும் என்பேரில் எதுத்து வந்தது இன்னதென்று அறிகிலேன் துரியோதனா.

துரியன் சண்டை தரு

வெண்ணை த்திருடி என்றுகண்டேனே
இதோவில்லைவாங்கி சரம்கொண்டானே
பெண்ணை திருடவந்த பிள்ளையைவிடுவேனோ
பிரட்டுக்குமுரட்டுக்கும் நான்விசனப்படுவனோ
பேயனேவந்த ஆயனே சற்றுஞாயமறியாமல்
மாயனே வீசுறாய் வெண்ணை

கிருஷ்ணன் தரு சண்டை

கெட்டிக்காரதனம் சொல்லவோ
மெத்தகெட்டிமெத்தவீரியம் வெல்லவோ
வெட்டிகெலிக்காமல் விடுவேனோ
உங்களைவிமலவன் வந்ெதிர்த்தாலும்
வெய்வானோ உந்தனை
வெரியனேகெட்ட துரியனே உந்தன்
பெரியதனங்க ளெல்லாம்
தெரியும் தெரியும் வாடா கெட்டிக்

துரியன் தரு

மருடத்துரைகளென்று கண்டுமே
மெத்தமதிகெட்ட சவுரியம்கொண்டுமே
பகடியெய்யவேண்டி படைக்கூட்டிவந்தாயோ
பாலனைசிறைவைக்க மனம்மெத்தநொந்தாயோ
பதறவேசேனை சிதறவேமிக்க
உதிரம்பூமி அதிரக் கணைத்தேநாடுத்தேன் மருடத்து

கிருஷ்ணன் தரு

தேவரேடுங்க சரம்தொட்டேனே
உந்தன்சேனைசிதரியோட விட்டேனே
தாவும்பரியும் சாரதியுமாக
சல்லடைக்கண்போலே துளைத்தேனே
மனம்நோகவே சாடவே எல்லாம் ஓடவே
நீயும்வாடவேநான்வகைதேடாமல் விடுவேனா தேவரேடு

துரியன் - கந்தார்த்தம்

சரமதுவிட்டபோது சராசரபுவிகளஞ்ச
திரமதுகொண்டுமீறி சேனையும்தத்தளிக்க
உறமதுகாணநாங்கள் ஒருமிக்கசரங்கள்பூட்டி.
பரமனுமதிசயிக்க

தரு

ப்ஞ்சுபஞ்சாக வடிப்போம்
சேனைகளெல்லா மிஞ்சியே
விழவே இடிப்போம் பஞ்சாயுதனே

நீயும்பார்த்து நடுநடுங்கி
மிஞ்சாமல் அடங்கிட மீதுசரம்தொடுத்தேன் பஞ்சு

கிருஷ்ணன் கந்தார்த்தம்

எடுக்கவேசரங்கள்மீறி இவர்கள்சம்மந்தியென்று
ஒருக்கமாய் இருக்கக்கண்டு ஒங்கியேசரங்கள்பூட்டி
விடுக்கவே இவர்கள் தன்னை.வெல்லவேமனதிலெண்ணி
கடுக்கெனகோபமீறி

தரு

சக்கரம்தனை யெடுத்தேன்
மருகனென்று மிக்கவேயறவிடுத்தேன்
திக்குதிசைநடுங்க தேவர்கண்டு ஒடுங்க
உக்கிரகோப முடனே யோங்கிவிடுத்திடவே சக்கரம்

பலராமர் விருத்தம்

சக்கரத்தைமாயவனும் எடுக்கும்போது
தடுத்திடவேவேணுமென்று பலராமர்தானும்
அக்கரையாயோடிவந்து முன்னேலேநின்று
அப்பனேபதராதே என்றுசொல்லி
தக்கபலமுள்ளவனே துரியராசன
சரியானேநமக்கெதிரி யவனேதான்
பக்குவமாகேளென்று பிரியவார்த்தை
பகருவார்பலராமர் பகருவாரே.

பலராமர் வசனம்

இவ்விதமாக கிருஷ்ணமூர்த்தி சக்கரத்தை யெடுக்கும்போது பலராமர் தடுத்து சொல்லுகிற விதங்காண்க.

பலராமர் தரு

பதருதேபதருதே கரியமேனியனே
நீபதருதே பதருதே
எதிரிகள் இவர்கள்தானே என்னையித்தியம்பில்லும்
உதவாது துரியன வீணாகாமல்
முடிக்கு - விந்தையாகிய நந்தகோவிந்தன்

துரியன் தரு

மடிந்தாலும் இவர்களாலே மடிவேனே
சொல்தவரிநாலும் விடுவேனே
கடிந்தாலுமிவர்க்கஞ்சி கதிர்முடி தாழ்வுண்டோ
இடித்தாலும் இந்த அண்டம்
எனக்குண் டாமோ
முடிக்கு - எப்படி தம்பியே செப்பியேபெரிதா
இப்படிசொல்லவும் போமோநாங்கள் மடிந்தா

பலராமர் தரு

பெண்ணாலே வெகுபேர்கள்
குலமழிந் திருக்கிறார்
எண்ணாமல்வெகுவீரம் யெடுத்துபேச
உமக்குநண்ணா இருக்கவில்லை ராசதன்மையிதுவோ
முடுக்கு – நல்லயென்னிட செல்வனே
மதியேவல்லமை ஒருமொழி
சொல்லாதே சொல்லும் பெண்ணை

துரியன் வேறு தரு

விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்
ஏதுசொன்னாலும் பத்திரன்தன்னை விடமாட்டேன்
திடமாக நீங்கள் என்னை
செய்யாதெல்லாம் செய்யுங்கோள்
படகலமாறுக்கோ பார்க்கலாம் இதுவேளை
முடுக்கு - பாசமாகவந்துமே பக்ஷமும்மாமா
கூசவுமில்லையே தேசமும்மறிய விடமாட்டேன்

பலராமர் விருத்தம்

எங்களிடதன்மைதன்னை யோசிக்காமல்
எடுத்துரைத்தவார்த்தையெல்லாம் மிகழ்ந்துவிட்டாய்
திங்கள்குலவீரியனை கொண்டோமிப்போ
சீறான அஸ்தினா புரியைதூக்கி
கெங்கையிலேகாய்ந்திடுவேன் பாருமென்று
கடுகடுத்துபூமியெங்கும் அதிரத்தாண்டி
அங்கமெலாம்துடிதுடிக்க தென்பாலோடி
ஆயுதத்தைபூமியிலே நாட்டினாரே.

வசனம்

இவ்விதமாக பலராமர் துரியோதனனுக்கு பலவாராக சாம்புவதேவனை சிறைவிடச்சொல்ல அவனும் விடமாட்டேனென்று சொல்ல அப்போது பலராமருக்கு கோபம் பிரவேசித்து தன்கையில் இருக்கின்றகலப்பை ஆயுதத்தை எடுத்து பட்டணத்திற்கு தென்பாரிசமாய் நாட்டி சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

அஸ்தினாபுரியை யடியோடெழுப்பி
ஆட்டித்தூக்கினேன் ஆலாயுதம்
நாட்டித்தூக்கினேன் மடமடென்று
கிளப்பினத்தை மாய்த்துவிடுவேனே
கெங்கையில் சாய்த்துவிடுவேனே
கொலுவைநாட்டி ஆட்டிநகரை
குலுங்கியோடவே சனங்களும்கலங்கியோடவே

குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டாரே
சனங்கள்பாச்சலிட் டாரே

தூரியோ

திடுக்கிட்டுசனங்களெல்லாம் தென்புறநகரமிக்க
நெக்கிட்டுகிளம்பும்போது நெடியமாளிகையும்சாய்ந்து
மக்கிடபோதுமன்னன் பலராமர்பாதம்வீழ
இக்கிட்டைதீருமென்று எல்லோரும்துதிக்கின்றாரே.

தூரியன் தரு

ஆதிமாயா அரிமுகுந்தா என்னசெய்குவோம்
அபயமுந்தன்திருவடிக்கு அய்யாவந்தனம்
வேதனையைத்தந்தீரே விமலநாதனே
மெய்யர்பலராமசுவாமி அய்யாவந்தனம்
காட்டிகொழுகை மாட்டி
நீரேநகர மழிக்கவே
நல்லதல்லவே கோபம்ரக்ஷித்தாளுவாய்
கோட்டைகொத் தளமெல்லாம்
குலுங்கியாடுதே குற்றம்பொருத்து ஆண்டருள்வாய்
கோடி வந்தனம்
சொன்னபுத்தி கேளடாமூடா
பாவிநாங்களே சோருதையோ
எங்களாகுவிகாகு மையனே
என்னகுற்றம் செய்தபோதிலும்
இந்தவேளையில் எண்ணலாமோ
தன்மகிமை யாறறிகுவார்
அலையுதையோ செனங்களெல்லாம்
நீலநாயகா ஆதரித்து ஆளுமையா
அழியாது இந்தகீர்த்தி
கலகலத்துமேபட்டணம் கவிழ்ந்துபோகாதே
காரும்கிருபைப்பாரும் யேழைமீதில்

பலராமர் விருத்தம்

அரிமுகுந்தாவென்று அனைவரும்சிரசின்மீதில்
கரமதுகூப்பிவந்த கவுறவர்பிழைபொறுத்தோம்
திறமதுகீர்த்தியோங்கி தென்புறம்உயரவிட்டேன்
வரமதுதந்தேன்வாழ்க மைந்தனையழைத்திடாயே.

வசனம்

வாரும்பிள்ளாய் கெவுறவர்களே நீங்கள் சிரசின்மீது கரங்குவித்து துதித்தபோதே கோபமாறி இரக்ஷித்தோம் இந்த கீர்த்தி

எப்போதும் அழியாது அஸ்தினாபுரி தென்பாரிசம் உயர்ந்துபோகும்படி நாட்டினேன் குமாரனை யழைத்துவாரும் துரியோதனா.

குடிகள் விருத்தம்

அஸ்தினாபுரியிப்போது அடியோடேகவிழ்ந்துபோகும்
கஸ்திகளடைந்தால்நீயும் காருத்தன்புதல்வன்றன்னை
விஸ்தாரமாஎண்ணாமல் விட்டிடுவாயிப்போது
அஸ்தியாயிருக்கவேண்டாம் அருகினிலழைத்திடாயே.

வசனம்

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே ஸ்ரீ பகவானுடைய பிள்ளையை சிறையிட்டபடியினாலே நமது பட்டணத்திற்கு கெடுதி நேரிட்டது சாம்புதேவனை அழைத்துக்கொண்டுவாரும் மகாராஜனே.

குடிகள் தரு

விட்டுவிடுஞ்சிறையை ராஜனே
விட்டுவிடும் சிறையை
விட்டுவிடுமிதனால் நஷ்டம்வரும்
நமக்குபொட்டான தோடிவந்து
திட்டமாயுரை செய்தோம் விட்டு

பிடிவாதங்கள்சொன்னால் பிழைவந்துநேர்ந்திடும
விடுவாய்சாம்புவன் தன்னை வண்பழிநேர்ந்திடும்
ஆண்பிள்ளைக்கழகாக தாமிஷம்செய்யாமல்
சனுதியா விடுவாய் விட்டு

அபகீர்த்திக்கிடமாகும் அரசரெல்லாமநகைப்பார்
விபரீதம்வருமுன்னே விடுவாய்சாம்புவன் தன்னை
வேந்தனைசொல்லது சாந்தகமென்றுமே
மான்துவிர்மகனையும் மரிக்காமல்விடுகுவாய் விட்டு

வசனம்

கேளும் திரியோதனமகாராஜனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய பிள்ளையை சிறையிட்டபடியினாலே நமது பட்டணத்திற்கு கெடுதியுண்டாய்விட்டது உனது குமாரததியும் பாதகாணிக்கையாக வைத்து சாம்புவதேவனை சிறைவிடும் திரியோதனா.

துரியன் வசனம்

அப்படியே உங்கள்மனதுபோலவே நடத்திக்கொள் குடிகளே.

பொது வசனம

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவனை சிறைவிடுத்து லக்ஷ்மணா தேவியுடன் இருவரும் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.



விருத்தம்

உலகமெங்கும்மதிசெயிக்க யுகநதுமேசிறைபற்றி
பலபலமணிகள்பூண்டு பாங்கியர் அலங்கரிக்க
கலைகலென்றதிரதண்டை சாமசுந்தரனுமெச்ச
நலமிகுசாம்புவதேவன் லக்ஷ்மணாதேவிவருகின்றாளே.

தரு

மதிகுலத்தூரியன்செல்வி மாயன்மைந்தன்
சாம்புவதேவன் எதிரில்ரதிமன்மதனைபோலவே
இருவரும் வந்தார்
சித்திரபணிகளெல்லாம் திரேகமெங்கும்
தான்மறைக்க எத்திசையுந்தான்நடுங்க
இருவரும் வந்தார்
கந்தமலர்மாமணிகள் காந்தியும்பளபளென்ன
சந்தனசவ்வாதுபூசி சம்பிரமாய்வந்தார்
மன்னமன்னர்கன்னியர்கள் மின்னலொளிவாசோந்தி
மேனிப்பிரகாசம்போலவே விளங்கவேவந்தார்

தூரியோதிரன் விருத்தம்

உன்னிடமானதேவா உரியமைந்தனையும்விட்டு
தன்னகரில்லாஎந்தன் தவத்திருல்வந்துதித்தகன்னி
என்மகளையானும் காணிக்கையாகவைத்தேன
இன்னமும்பரிதேருனையிதை எல்லாங்கைகொள்வீரே.

வசனம்

கேளும் தேவாதிதேவனே தாங்கள் குமாரனையும் விடுத்தேன் எனது குமாரத்தியை பாதக்காணிக்கையாகவும் லக்ஷம் யானை

லக்ஷம் குதிரை லக்ஷம்தேர் பதினாயிரம் தோழிப்பெண்கள் இதுக ளெல்லாம் கைக்கொள்ளும் நமஸ்காரஞ்செய்தேன் கர்த்தனே.

கிருஷ்ணன் தரு தர்க்கம்

எடையருக்காளை சேனை யேதுக்குபோகச்சொல்லும்
மடமயில்உந்தன்மகள்வரலாமோ எங்கள்பின்னே
முடுக்கு-மதிகுலமாளும் சூரியனேகேளும்
ஜெகதலமறியவே உன்மகள்வேண்டாம் எடை

சூரியன் தரு

மாமாசம்மந்திமுறைவரிசை தப்பிஉன்னை
வாயினால்பரியாசவார்த்தை சொன்னேன்
முடுக்கு-மாதவனேநீகூழைதனென்றுதே பாதமே
பணிந்தேன்நாதனே பாரும் மாமா

கிருஷ்ணன் தரு

எட்டிப்பார்த்தால் குடுமிஎட்டாவிட்டால்காலை
அட்டியில்லாமல்பிடிப்பாய் அரவத்துவசாநீயும்
முடுக்கு-ஆண்பிள்ளைஎன்றுமே வீம்புகள்பேசியே
வீண்பழிநேர்ந்திட தீம்புகள்செய்தாய் எட்டி

சூரியன் தரு

சீதாராமாதவாசெய்த பிழைபொருத்தும்தேவனே
எங்கள்மேலேபிரியம்வைத்து ரக்ஷிப்பாய்
முடுக்கு-பேதகமாகதேவனே நீரும்
சாதனைசெய்வது ஞாயமுமல்லவே சீதாராமா

கிருஷ்ணன் விருத்தம்

எப்படிக்கியுரைத்தாலும் சூரியபூபா
என்மகனுக்குன்மகள்மேல் இச்சையில்லை
தப்பிதமென்றெண்ணுமல் உந்தன்பெண்ணை
சரியொத்தராஜனுக்கு மணமேசெய்து
ஒப்புறவாய்காத்திருந்து சுதனைக்கூட்டி.
ஊருக்குப்போக விடைதருகுவீரே.

வசனம்

கேளும் திரியோதனை நீர் என்னசொன்னபோதிலும் உன்னுடைய குமாரத்தி எங்கள் குலத்திற்கு யோக்கியமில்லை உன்னைப் போலே சரியொத்த ராஜனுக்கு மணஞ்செய்து சந்தோஷமாய் வாழ்ந்திருங்கோள் நான்போய் வருகிறேன் விடையளித்து அனுப்பும் திரியோதனை.

சூரியன் தரு

உந்தன்மகன் தொட்டபெண்ணை
எந்தராஜர் கொள்வார்
ஓதுவீர்நன்று யோதுவீர் உந்தன்

கிருஷ்ணன் தரு

எந்தன் மகன் உன்மகளை
செய்ததென்ன எந்தனுக்கு சொல்லுவாய்
நீயும்சொல்லு வாய் எந்தன்

தூரியன் தரு

சிறையெடுத்து தேரிலேற்றி
சேனதூரம் போய்விட்டானே
தேவரே கிருஷ்ணதேவரே சிறையெடு

கிருஷ்ணன் தரு

தேரிலேற்றி போகையிலே
செய்ததென்ன உன்மகளைசெப்புவாய்
நீயும்செப்பு வாய் தேரிலே

தூரியன் தரு

செய்துவிட்டானென்று மில்லை
தேசமெங்கும் தானறிந்து
போச்சுதே தெரிந்துபோச்சுதே செய்

கிருஷ்ணன் தரு

போனவழியை விடாமல்
ஆணவமாய் சிறையிட்டாய்
அடித்தாயே சிறையடைத்தாயே போன

தூரியன் தரு

தெரியாமற் செய்தபிழை
தேவரீர்பொருத்தருள வேணும்
கார்க்க வேணுமே தெரியா

பலராமர் விருத்தம்

மாயவனும்சம்மதிக்க மாட்டேனென்று
வம்புசெய்யும்போது பலராமர்கண்டு
ருதநல்லதூரியனுமே தம்பிகேளும்
மிகவாதுபோதும்
மரியாதையல்லையவன் மகளைத்தள்ள
வேதங்கள்முழங்கிட சாம்புவனுக்கு
விவாகமதுதானடத்த வருகுவாயே.

வசனம்

கேளும் தம்பி அந்த தூரியோதனன் அப்படிக்குத் தெரிந்தவனல்ல ஒருவர் புத்தியை கேழ்க்கிறவனுமல்ல அதினாலே யவனுக்கு வந்தபங்கம்போதும் இனிமேல் வந்தகோபத்தை மாற்றி சாம்புவதேவனுக்கு விவாகம் நடத்தும்வழி தேடவேண்டும் இருவரையும் தேரிலேற்றிக்கொண்டு நடப்போம் கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக லக்ஷமணாதேவியும் சாம்புவதேவனையும் ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு துவாரகாபுரி நடக்கிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணன் தரு

நடந்தார்பாரீர் துவாரகைக்கு
நடந்தார்பாரீர் நடந்தார்

அஸ்தினாபுரம் நகரந்தனைக்கடந்து
அடர்ந்த மலையும்நாடும்
ஆறுநதி கடந்து நடந்தார்
சாம்புவதிருமாரன் தன்னை
ரதத்திலேற்றி வீம்புபேசியே
சூரியன்மெல்லி மகளும்கூட நடந்தார்

நாகசின்னமுறசுட வல்லபம்பைபேரிகை
ஏகமாய்முழங்கிட எல்லோருமாகவே
நால்வகைசேனையும் ராசர்களும்விழ
ஆலவட்டங்கள்வீச அணியணியாகவே நடந்தார்

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவனையும் லக்ஷமணா தேவியும் சகல ராஜவர்க்கத்துடனே துவாரகாபுரிக்கு வந்து நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் இருவருக்கும் முகூர்த்தம்செய்து வந்த ராசர்களுக்கு விருந்து முதலானதும் நடத்திவிட்டு அவாளவாள் இருப்பிடம் போய்சேர விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு இருவரும் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்களையா சுவாமி.

வாழி விருத்தம்

அருமறையோர்தான்வாழி அரசர்கள்வாசிப்போர்வாழி
தெய்வமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்வாழிதரணிவாழ சற்குருவாழி
சதுர்மறைமுனிவர்வாழி மருவுவானமேகமாருமழைபொழிந்
தோங்கவாழிதுருபதன்மகள் பாஞ்சாலிசூழசபைவாழிதானே.

இந்தக்கதையை படித்தோர்களும் ஆடினோர்களும் கேட்போர்களும் எழுதினோர்களும் சாலோக சாமீப சாயுச்சிய நாலாம் பதவியை யடையக்கடவது. சுபம்! சுபம்!!

மங்களம் சுபமங்களம் மங்களம் ஜெயமங்களம்.

இலக்ஷமணாதேவி மாலையிடு நாடகம்
முற்றிற்று.

pa or Issue Card No. Q. H. I. S. 259 (9-5 50) 1000 Cps.

போய், ரங்கதாஸன் அவருடன் சுவாமி! நீங்கள் என்ன காரியார்த்தமாய் சேஷாத்ரிக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறீர்களென்று கேட்க அதற்கு வைகானஸரிஷி நான் சில காலம் அவ்விடம் வசித்து, ஸ்ரீநிவாசனை பூஜித்து அவரை தரிசிக்க சேஷாத்ரிக்கு போவதாய் சொன்னார், அவ்வார்த்தைகளை கேட்டு ரங்கதாசன் இவருடன்சென்று நாமும் ஸ்ரீநிவாசனை தியானித்து தரிசிக்கலாமென்று யோசித்து சுவாமி அப்படியானால் நானும் அவ்விடம் சிலகாலம் நிவாசிக்க எண்ணியுள்ளேன்; நான் உங்களுக்கு வேண்டிய சகாயம் செய்கிறேனென்று கூற, அதற்கு அவர் சம்மதிக்க இருவரும் சேஷாத்ரிபோய்ச் சேர்ந்தார்கள், வைகானஸ ரிஷி ரங்கதாசனைப்பார்த்து பகவானைப் பூஜிப்பதற்கு புஷ்பங்கள் வேண்டும்; புஷ்பங்களால் பூஜித்தால் அவரை தரிசிப்பது சுலபம், நீ ஒரு புஷ்பவனத்தை ஏற்படுத்தி, பூஜைக்கு வெண்டிய புஷ்பங்களை கொடுக்கவேண்டுமென்றார் அப்போது ரங்கதாஸன் புஷ்பவனம் வைத்து ஒரு கிணற்றையும் நிர்மித்தார் அந்த புஷ்பவனத்திலிருந்து புஷ்பங்களை பகவானுக்கு சமர்ப்பித்து வந்தார். கோடை காலத்தில் கந்தர்வராஜனும் அவன் மனைவியும் புஷ்கரணியில் ஜலக்கிரீடை யாடிக்கொண்டிருந்தார். ரங்கதாசன் அஜ்ஜலக்கிரீடையைப் பார்த்துக் கொண்டு, பூஜை சமயத்திற்கு ஸ்ரீநிவாசனுக்கு புஷ்பங்கள் கொண்டுவரவில்லை. வைகானஸ ரிஷி புஷ்பங்களுக்காக ரங்கதாசன் வரவை எதிர்பார்த்து வந்தார். ஆனல் ரங்கதாஸன் அவர்களுடைய ஜலக்கிரீடையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததால் புஷ்பங்கள் கொண்டுவர தாமதமாயிற்று, பிறகு ரங்கதாஸன் புஷ்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஓடோடியும் வந்து வைகானஸ ரிஷியிடம் நடந்ததைச்சொல்லி, தான் ஸ்ரீநிவாசன் பூஜைக்கு தடைசெய்ததற்கு மனவியாகூலம் கொண்டவராயிருக்க, இதையறிந்த ஸ்ரீநிவாசன் பிரத்தியக்ஷமாய் ரங்கதாசனைப் பார்த்து நீ கந்தர்வர்களைப் பார்த்து என் மாயையினால் மோகம்கொண்டாய், உன் மனோதிடம் நானறிவேன்; நீ இந்த சரீரத்தைவிட்டு நாராயணபுரத்தை பரிபாலித்து வரும் சுதர்மனின் குமாரனாய் பிறந்து தொண்டமானை

என்ற பொருட்டுத் தொண்ட ராஜ்ஜியத்தை பரிபாலிக்கும்படி கூறினர். அந்த ரங்கநாதனே நீ! பூர்வஜென்மத்தில் புஷ்ப வனத்தை போஷிப்பதற்கு நீ நிர்மித்ததுதான் இந்த கிணறு! அப்போது நீ புஷ்பங்கள் அர்ப்பித்து தொண்டமானனென்ற அரசனுய்; இப்போது எனக்கு ஆலயம் கட்டி கீர்த்தி பெற்றும்படி சொல்ல: தொண்டமானன் அச்சொற்களைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து உம் இஷ்டப்படி ஆலயம் கட்டுகிறேனென்று சொல்லி, ஸ்ரீனிவாசனையும் பத்மாவதியையும் அகஸ்தியாஸ்ரமம் சேர்த்தார்.

தொண்டமானன் சேஷாத்ரி சேர்ந்து, ஆலயம்கட்ட தற்கு வேண்டிய சாமக்கிரியங்களை சித்தப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீனிவாசன் கட்டளைப்படி ஆனந்தநிலயம், கோபுர பிராகார மண்டபங்கள், சமையல் மண்டபம் யாகசாலைகள், பரிமள திருஅறை, ஆஸ்தான மண்டபங்கள், சேஷாசலத்திலிருந்து மண்டபங்களும், நடுவழியில் கிணறுகளும் நிர்மித்து அகஸ்தியாஸ்ரமம் சேர்ந்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து உங்கள் கட்டளைப்படி ஆலயம் நிர்மித்தேன். நீங்கள் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித் தான். ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து உன் பக்திக்கு மெச்சினேன். நான் கண்டிப்பாய் நீ நிர்மித்த ஆலயத்தில் பிரவேசிப்பேன் என்று சொல்லி, பிரம்மாதி தேவர்களை அழைத்துக்கொண்டு மங்கள வாத்தியங்க ளுடன் அகஸ்தியாஸ்ரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு, சேஷா சலத்தில் தொண்டமானன் நிர்மித்த ஆனந்த நிலயத்தில் நிவாசம் செய்துக்கொண்டு ஆனந்திப்பதால் அவ்விமானத் திற்கு ஆனந்தநிலயம் என்ற பெயர் பிரசித்தியாயிற்று இப்படி ஸ்ரீனிவாசன் ஆனந்தநிலயத்தில் சேர்ந்து பத்மா வதியை தன் வக்ஷஸ்தலத்தில் வைத்துக்கொண்டு சங்க சக்ரங்கள் இல்லாமல் தன் இடது கையை இடதுகால்பக்கம் தொங்கவிட்டு வலது கையால் தன் பாதங்களைக் காட்டியும் பக்தர்களுக்கு வைகுண்டம தன் பாதாரவிந்தம்என்றும் திருவடியார்களுக்கு சம்சாரனென்னும் சாகரம் முழங்காலளவென்றும் கலியுகத்தில் பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுப்ப

தாய் சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் ஸ்ரீநிவாசனைப் பார்த்து எனக்கு ஒரு கோரிக்கையுள்ளது. அக்கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டார். ஸ்ரீநிவாசன் அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு பிரம்மாவைப் பார்த்து நீகோரிய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவேன் என்று சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் உன் சன்னிதியில் இரண்டு அகண்ட ஜோதிகள் (தீபங்கள்) ஏற்றி வைப்பேன். அவைகள் லோக கல்யாணத்திற்காக இந்த சன்னிதியில் எரிய வேண்டும்; நீ இந்த தொண்டைமான் கட்டித் ஆனந்த நிலயத்தில் கலியுகம் முடியும் வரையில் இருந்து, பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து, பக்தர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு நான் செய்யும் பிரமோத்ஸவத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் இதுவே என் கோரிக்கை என்றார். அதற்கு ஸ்ரீநிவாசன் சம்மதித்தார். பிரம்மதேவனால் வைக்கப்பட்ட அகண்ட

ஸ்வாமியின் சன்னிதியில் பிரகாசித்து வருகின்



பிரம்மா ஸ்ரீனிவாசனுக்கு பிரம்மோத்ஸவம் செய்வித்தல்

பிரம்மதேவன் பிரம்மோத்ஸவத்திற்கு வேண்டிய வாஹனங்கள், ரதங்கள் நிர்மிக்கும்படி தொண்டமானனிடம் சொன்னார். அப்போது தொண்டமானன் விஸ்வகர்மாவை வரவழைத்து தங்கமயமான ரதங்கள், நவரத்தினத்தாலான வாஹனங்கள் வஸ்திராபரணங்கள், சாமரங்கள், குடைகள், மகரதோரணங்கள் முதலான சகலமும் சித்தமாக்கினன் இதற்குள் பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து சகலமும் சித்தமாயிருக்கிறது, உங்களுடைய அனுமதி பெற்று பிரம்மோத்ஸவம் ஆரம்பிக்க நினைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்ல, அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸ்ரீனிவாசன் பிரம்மதேவனைப் பார்த்து, நான்கு வேதங்களுக்குச் சமானமான நான்கு மூர்த்திகளை நிர்மித்து, நான்கு மூர்த்திகளில் முதலாவது உத்ஸவமூர்த்தி, இரண்டாவது உக்ர ஸ்ரீனிவாசமூர்த்து, மூன்ராவது ஸர்வாதிப ஸ்ரீனிவாசமூர்த்தி நான்காவது போக ஸ்ரீனிவாசமூர்த்தியாகவும் நிர்மாணம் செய்; இந்த நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் நான் மூலமூர்த்தியாக யிருப்பேன் இந்த பிரம்மோத்ஸவம் புரட்டாசி மாத சுக்லபக்ஷத்தில் ஆரம்பித்து பத்துநாட்களில் பூர்த்தியாகும்படி உத்ஸவம் செய்யென்று சொன்னார். அப்போது பிரம்மதேவன் நான்கு மூர்த்திகளை நிர்மித்து நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் நான்கு பெயர்கள் வைத்து ஸ்ரீனிவாசனிஷ்டப்படி பிரம்மோத்ஸவம் ஆரம்பித்தார்



உத்ஸவ விவரம்

நாள்	பகல் உத்ஸவங்கள்	இரவு உத்ஸவங்கள்
1		அங்குலர்ர்பணை சேனதிபதி உத்ஸவம்
௨	வஜ்ரகவுச ஆபரணங்களுடன் திருச்சி துவஜா ரோஹணம்	தங்க பெரிய சேஷவாஹனம்
3	வெள்ளி சிறிய சேஷவாஹனம்	தங்க அன்னவாஹனம்
4	சிம்மவாஹனம்	முத்தப்பந்தல்
5	கற்பக விருக்ஷம்	ஸர்வபூபாலவாஹனம்
6	பல்லக்குசேவை மோஹினி அவதாரம்	லக்ஷ்மீஹார மகரகண்டியுடன் கருடசேவை
7	ஹனுமந்தவாஹனம் வஸந்தோத்ஸவம்	யானைவாஹனம்
8	சூரியபிரபை வாஹனம்	சந்திரபிரபை வாஹனம்
9	இரதோத்ஸவம்	குதிரைவாஹனம்
10	பல்லக்குஉத்ஸவம் தீர்த்தவாரி சக்ரஸ்நானம்	அவரோஹணோத்ஸவம் (திருச்சியில்)

இவ்விதமாக பகலும் இரவும் மஹாவைபவங்களுடன் பிரம்மோத்ஸவம் நடத்திவர, ஸ்ரீனிவாசன் பரமானந்தத்துடன் பக்தர்களுக்கு தரிசனம்கொடுத்து, கோடி சூரிய பிரகாசத்துடன் பிரதி வாஹனத்தின்மீதும் வீற்றிருந்து திருவீதியில்வர பக்தர்கள் நவரத்தின ஆரதிகள் கொடுத்து கற்பூர ஆரதியெடுத்து, மஹா வைபவத்துடன் எழுந்தருளி வரும் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிய இந்த உத்ஸவத்தை பார்க்க தேச தேசங்களிலிருந்து பிரம்ம க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய, சூத்திரர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வந்து கண்குளிர சேவித்து. பகவானுடன் திருவீதிகளில் கோவிந்த நாமஸ்மரணை செய்துக்கொண்டு ஊர்வலம்வர. இப்படியாக மஹா வைபவங்களுடன் உத்ஸவத்தைப் பார்த்து அவரவர்களுடையசக்திக்கு தகுந்தபடி பகவானுக்கு காணிக்கைகள் செலுத்தி அவர்களுடைய நிவாசத்திற்கு சென்றனர். பிரம்மதேவன் உத்ஸவத்தை பூர்த்தி செய்துக்கொண்டு, ஸ்ரீனிவாசன் அனுமதிபெற்று ஸரஸ்வதியுடன் ஸத்தியலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார். சங்கரன் ஸ்ரீனிவாசனின் அனுமதி பெற்று பார்வதி சமேதராய் கைலாசம் சென்றுர். இப்படியாக இந்திரன் முதலான தேவர்கள், அநேகவிதங்களில் பகவானை தியானித்து அவரவர்களுடைய நிவாசத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தனர். தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு தண்டப்பிரணாமங்கள் செய்து, சுவாமி எனக்கு வேறொரு ஆசையும் கிடையாது என்னை உன் தாசனாய் ஏற்றுக்கொள் நான் அவ்விடமே உன் சேவை செய்து காலங்கழிப்பேனென்று சொன்னான். பகவான் தொண்டமானனும் கோரிக்கைகளை ஏற்று அப்படியே நிறைவேறென்று கூறி, ஆனாலும் உன்னால் சில மகத்தான காரியங்கள் நடக்க வேண்டும் ஆதலால் நீ சிலகாலம் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து பிறகு உன் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வாயாக வென்று சொல்லி தொண்டமானனை ஆசீர்வதித்து தன் ராஜ்யத்திற்கு போகும்படி உத்திரவு கொடுத்தார். தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனுடைய அனுமதிபெற்று தன் ராஜ்ஜியம் சேர்ந்து ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தான்.

கூர்மன் என்ற பிராம்மணர் சரித்திரம், ஸ்ரீனிவாசன் சிலையாக மாறுதல்

கொண்டமானன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும்போது கூர்மன் என்ற பிராம்மணர் கார்த்திகை மாதத்தில் தன் தந்தையின் அஸ்திகளை எடுத்துக்கொண்டு, தன் மனைவியையும், ஐந்து வயது குமாரனையும் அழைத்துக்கொண்டு கங்காஸ்நானத்திற்கு போகும்போது வழியில் அவர் மனைவி கர்ப்பவதியானாள்: அவர் குமாரன் சிறியவனானதால் நடக்கமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டு நடந்து சென்றுக் கொண்டிருந்தனர் நடுவழியில் தொண்டராஜ்யம் சேர்ந்து. அந்த பட்டணத்தில் தொண்டமானனின் குணாதிசயங்களை தெரிந்துக்கொண்டு அவர் உதவியைப் பெற, இராஜனுடைய சபையை யடைந்து அவரை ஆசிர்வதித்தான் கொண்டமானன் பிராம்மணனுக்கு நமஸ்கரித்து தக்க மரியாதைகளுடன் விசாரித்து, தாங்கள் இவ்விடம் வந்த காரணம் என்னவென்று வினவினன் அதற்க்கு அந்த பிராம்மணர் என் தந்தையின் அஸ்திகளை எடுத்துக்கொண்டு கங்காஸ்நானத்திற்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறேன் நடுவழியில் என் மனைவி கர்ப்பவதியானாள்; என் குமாரன் ஐந்து வயதுடையவன் நடக்க கஷ்டப்படுகிறான்; அவர்களை சில நாட்கள் தங்களிடம் விட்டு போகலாமென்று எண்ணி உங்களிடம் வந்தேனென்றார். அதற்க்கு இராஜன் உங்கள் இஷ்டப்படி அவர்களை சிலகாலம் என் ஆதீனத்தில் வைத்து போஷிக்கிறேனென்று சொல்லி, பிராம்மணருக்கு கொஞ்சம் திரவ்வியம் கொடுத்து கங்கா ஸ்நானத்திற்கு அனுப்பி. அவருடைய மனைவியும் புத்திரனையும் ஓர் தனி மாளிகையில் இருக்கச் செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியங்களை அவ்விடம் வைத்து, அவர்களை அவ்விடம் வசிக்க ஏற்பாடு செய்து, மற்றவர்கள் அவ்விடத்திற்கு சென்று அவர்களுக்கு எவ்விதமான கஷ்டங்களும் உண்டாகாதபடி யிருக்க அம் மாளிகையை பூட்டிபோட்டு வைத்தார். அந்த கிருகத்தில் பிராம்மணர் மனைவியும் மகனும் சௌக்கியமாக காலம்

கழித்து வந்தனர்; அவர்களுக்கு எவ்விதமான கஷ்டமும் ஏற்படவில்லை இப்படி அவர்கள் சிலக்காலம் அந்த மாளிகையில் வசித்து வந்தனர். இராஜனும் அவர்களை மறந்து, ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தார். அந்த மாளிகையில் பிராம்மண ருடைய மனைவியும் மகனும் இராஜன் கொடுத்த சாமக்ரி யங்களை யெல்லாம் புசித்துவிட்டனர்; இவர்களுக்கு மேற்கொண்டு உணவில்லாமலும் வெளியே வரமுடியாமலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர் இராஜனும் இவர்களை அறவேமறந்தான். பிராம்மணருடைய மகனும் மனைவியும் சில காலம் பசிப்பிணியால் கஷ்டப்படு கடைசியில் பிராம் மணருக்கு அவ்விடம் பிறந்த பெண் குழந்தையுடன் மூவரும் மரணமடைந்தனர். சில நாட்கள் சென்ற பிறகு பிராம்மணர் கங்கா ஸ்நானம் செய்து தன் தந்தையின் அஸ்திகளை கங்கையில் விட்டு, கங்கா தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு மனைவியையும் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆவ லுடன் தொண்டமானனுடைய சபையை யடைந்து, கங்கா ஜலத்தை இராஜ சபையில் வைத்து தொண்டமானனை அநேகவிதங்களில் கொண்டாடினர். ஆனல் அந்த பிராம் மணனை பார்த்தது முதல் தொண்டமானன் மனதில் பல விதமாக கலவரமுற்று, ஒன்றும் சொல்லத் தோன்ருதவ ராய். இறுதியில் தைரியத்துடன் பிராம்மணனைப் பார்த்து நீங்கள் போய் ஸ்நானம்செய்து வாருங்களென்று சொல்லி பிராம்மணனை ஸ்நானத்திற்கு அனுப்பி. தன் குமாரனை அழைத்து பிராம்மணரின் மனைவி மக்களின் க்ஷேமங்களை விசாரித்து வரும்படி அனுப்பினன். ராஜகுமாரன் அந்த மாளிகையை திறந்து பார்க்க, அம்மாளிகையில் பிராம்மணரின் மனைவி மக்களின் சவங்களைக் கண்டு, பிராம்மணனல் என்ன சாபமுண்டா குமோ வென்று பயமுற்றவனய் தன் தந்தையினிடம் சென்று அவ்விடம் நடந்துள்ள விருத்தாந்தத்தை அவருக்கு தெரியப் படுத்தினன். அதைக்கேட்ட தொண்டமானன் பலவிதமாக யோசித்து ஒன்றும் செய்யத்தோன்ருதவனு யிருக்கும்போது

ஸ்நானத்திற்கு சென்ற பிராம்மணர் ஸ்நானம்செய்துவிட்டு இராஜனிடம் வந்து சேர்ந்தான், தொண்டமானன் அப் பிராம்மணனைப் பார்த்து உமக்கு வேண்டிய சாமக்கிரி யங்களைப் பெற்று நீரே சமைத்து போஜனம் செய்யுங்க ளென்று சொன்னார். அப்போது பிராம்மணன் இராஜனைப் பார்த்து அரசே! என் மனைவி மக்களாகானை ஆவலுடன் வந்துள்ளேன், அவர்களைப் பார்த்த பிறகு நானே சொந்தமாய் சமைத்து சாப்பிடுகிறேனென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அரசன் பிராம்மணனைப் பார்த்து, உன் மனைவி மக்களை சில நாட்களுக்கு முன் பார்த்தேன் அவர்கள் அந்தப்புர ஸ்திரீகளுடன் சேஷா சலத்திற்கு ஸ்ரீனிவாசனை தரிசிக்க போயிருக்கின்றனர் அவர்கள் நாளை அல்லது மறுதினம் வந்துவிடுவார்கள்; நீங்கள் சமைத்து சாப்பிடுங்களென்று சொல்லி, பிராம்மண னுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியங்களைக் கொடுத்தனுப்பினான். பிறகு தொண்டமானன் மிகவும் பயமுற்றவனாய் என்ன செய்வதென்று யோசித்து, தன் தனயனைப் பார்த்து நாமிருவரும் இன்றிரவு சேஷாசலம் சென்று ஸ்ரீனிவாசனை தரிசித்து வருவோமென்று சொல்லி தன் குமாரனையும் அழைத்துக்கொண்டு சேஷாசலம் சேர்ந்து, ஸ்ரீனிவாசன் பாதங்களில் வீழ்ந்து பிரார்த்தனர். அப்போது ஸ்ரீனி வாசன் தொண்டமானனைப் பார்த்து இந்த நீள்ளிரவில் இவ்விடம் வந்து என் பாதங்களில் வீழ்ந்து இப்படி துக்கிப்ப தற்கு காரணமியாது என்று கேட்டார். ஆனால் இராஜன் மறு வார்த்தை சொல்லாமல் அவர் பாதங்களை விடாமல் புலம்பினான். எவ்வளவு தேற்றினாலும் காரணம் சொல்லாம லிருக்க, ஸ்ரீனிவாசன் இராஜனுடைய மனோபாவத்தை தெரிந்துக்கொண்டு, நீ பிரம்மஹத்யா பாதகம் செய்து என்னை அண்டி யிப்படி பரிதவிக்கின்றாய்; எழுந்திரு, பயப்பட வேண்டாமென்று அபயமளித்து, இராஜனைத் தேற்றி அவனைப் பார்த்து நீ பிரம்மஹத்யா பாபமடைந்திருக்கிறாய் நான் என்ன செய்வேன்; நான் பாபாத்மா, துராசாரன் நித்யதுக்கமுற்றவன்; நான் அகால மரணமடைந்தாலும் அடைவேன் ஆனால் என் பக்தர்களுக்கு துன்பமேற்பட்டால்

நான் சகிக்கமாட்டேன்; எனக்கு உன்மேலுள்ள பிரியத்தாலும், உன் சகோதரன் எனக்கு செய்த உதவிக்காகவும் நான் இந்த பிராம்மணர்களை பிழைக்கச் செய்கிறேன்! எனக்கு கலியுகத்தில், மஹாபாவியான தொண்டமானனுக்கு பாபபரிஹாரம் செய்வித்தால் கீர்த்தியுண்டாகுமென்று சொல்லி, தொண்டமானனைப் பார்த்து அந்த பிராம்மணர்களின் சவங்களை இவ்விடத்திற்கு கொண்டுவாயென்று கூறினார் உடனே தொண்டமானன் தன் குமாரனை அனுப்பி அந்த சவங்களை தருவித்தான். ஸ்ரீனிவாசன் அந்த சவங்களின்மீது ஹஸ்தி தீர்த்தத்தை தெளித்தார் அவர்கள் உயிர் பெற்றெழுந்து நின்று, ஸ்ரீனிவாசனுடைய மார்பில் பதினாலு லோகங்கள் சப்த சமுத்திரங்கள், முப்பது முக்கோடி தேவர்களையும் பார்த்து சாஷ்டாங் தண்டம் சமர்பித்து நிற்க, அவர்களை பகவான் ஆசிர்வதித்து. தொண்டமானனைப் பார்த்து இவர்களை அழைத்துச் சென்று இவர் கணவரிடம் சேர்த்துவிடு யென்று சொல்லி, இக் கலியுகத்தில் என் பக்தர்கள் தெரிந்தும் தெரியாமலும் இப்படிப்பட்ட பாபங்கள் செய்து ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாதவராய் கடைசியில் என்னை அணுகுவார்கள்; நான் அவர்களை காப்பாற்றாவிடில் என்னை அவர்கள் கடுமையாய் நிந்திப்பார்கள்; நான் இக்கலியுகத்தில் மௌனம் வகிப்பேன் என் அந்த்ரங்க பக்தர்களுடன் மாத்திரம் பேசுவேனென்று சொல்லி தொண்டமானன் கட்டிய ஆனந்த நிலயத்தில் சென்று பத்மாவதியை தன் வக்ஷஸ்தலத்தில் வைத்துக் கொண்டு சதுர்புஜங்களுடன் சங்கு சக்ர மில்லாதவராய் ஆனந்தநிலயத்தில் மௌனமாய் நின்றார் அப்போது தொண்டமானன் ஸ்ரீனிவாசனை அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தித்து பிராம்மணனுடைய மனைவி மக்களை அழைத்துக் கொண்டு தொண்ட ராஜ்யத்தை யடைந்து பிராம்மணனைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து அவருடைய மனைவி மக்களை அவருக்கு ஒப்படைத்தார் பிராம்மணன் தன்னுடைய மனைவி மக்களைப் பார்த்து மிக்க ஆனந்த முற்றவராய் மனைவியைப் பார்த்து நீ சேஷாசலத்தில் ஸ்ரீனிவாசனை தரிசித்ததை கேள்வியுற்று ஆனந்தமடைந்தேனென்று சொல்ல, அதைக்

கேட்டு அவர் மனைவி தொண்டமான ராஜனுல் என் ஜன்மம் சாபல்யமாயிற்று ஸ்ரீனிவாசன் வக்ஷஸ்தலத்தில் முப்பது முக்கோடி தேவர்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும் ஸப்த சமுத்திரங்களையும் சூறிய சந்திரர்களையும் நதிகள் நிதிகள் முதலியவைகளையும் பார்த்து என் ஜன்மம் சாபல்யமாயிற்று ஆனல் இத் தொண்டமானனுக்கு நம்மால் மிக்க துக்க முண்டாயிற்று, இம் மஹானுடைய மகிமையை தெரிவிக்க வெகு காலமாகும். நாம் தொண்டமானனின் அனுமதி பெற்று நம் இருப்பிடம் செல்வோம், அவ்விடம் இந்த விருத்தாந்தத்தை நிதானமாய் தங்களுக்கு தெரிவிக்கிறே னென்று சொல்லி, அந்த பிராம்மண தம்பதிகள் தொண்ட மானனை அநேகவிதங்களில் கொண்டாடி அவருடைய அனுமதி பெற்று புத்திரனையும் புத்திரியையும் அழைத்துக் கொண்டு, தங்களிருப்பிடத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தனர்.

தொண்டமானன் சேஷாத்ரி சேர்ந்து ஸ்ரீனிவாசனைப் பூஜித்தல்

தொண்டமானன் தன் குமாரனை அழைத்து நான் இவ் ஸ்ரீனிவாசனுடைய சேவை செய்ய நிச்சயித்துக்கொண் டேன் ஆதலால் நீ இந்த ராஜ்யத்தை பரிபாலிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, தொண்டமண்டலத்தை தன் குமாரனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, தன் மனைவியைப் பார்த்து நீ இனி சதா ஸ்ரீனிவாசனை த்யானித்து காலங்கழிக்கவேண்டும்: நான் சிலகாலம் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதசேவை செய்ய வேண்டுமென்று நிச்சயித்துள்ளேன் என்று சொல்லி, தொண்டராஜ்யத்தை விட்டு சேஷாசலம் சேர்ந்து பகவா னுக்கு துளசி அர்ச்சனை செய்து, ஸஹஸ்ரநாமங்கள் பாடி அநேக விதங்களில் பிரார்த்தித்தார். ஆனல் ஸ்ரீனிவாசன் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார். பகவான் பேசாததால் தொண்டமானன் மிக்க துக்கத்துடனும் கோபத்துடனும் ஸ்ரீனிவாசனை நிந்தித்தார். அதற்கு ஸ்ரீனிவாசன் மௌனமா யிருக்க, இனி என்ன செய்வேனென்று யோசித்து அன்ன

அகாரமில்லாமல் சதா பகவானை தியானித்து, துளசியால் பகவானை பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படியாக சில காலம் கடந்தபிறகும் பகவான் பேசாமலிருந்தார். இப்படி பிரதி தினமும் பகவானுக்கு துளசி அர்ச்சனை செய்துக் கொண்டு தியானித்து வந்தான். சில நாட்கள் கழிந்த பிறகு பீபன் என்ற குயவன் பிரதிதினமும் தன் கிருஹ கிருத்யங்களை நிறைவேற்றுக்கொண்டு, சுரங்கமார்க்கமாய் சேஷாசலம் சேர்ந்து மண்ணால் செய்த புஷ்பங்களால் ஸ்ரீனிவாசனை பூஜித்து வந்தான் இப்படி பூஜிக்கப்பட்ட மண் புஷ்பங்கள் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களின் மேல் இருப்பதும் தொண்டமானன் அர்ச்சித்த துளசீதளங்கள் சுவாமியின் பாதத்திற்கு தூரமாய் இருப்பதையும் பார்த்து ஸ்ரீனிவாசன் தன் மேல் மிகவும் கோபமுற்றிருப்பதாய் நினைத்து தொண்டமானன் அதுமுதல் அன்னபானங்களுடன் தான் செய்துவந்த பூஜைகளையும் விட்டு ஸ்ரீனிவாசன் பாதாரவிந்தங்களை தன் இரண்டு கர்களாலும் பிடித்துக்கொண்டு விடாமல் சதா தியானித்து வந்தான். இப்படியாக சில நாட்கள் கடந்த பிறகு ஸ்ரீனிவாசன் அசரீரியாய், தொண்டமானனே! நீ செய்த உபகாரத்திர்க்கு பிரத்தியுபகாரம் உனக்கு செய்தேன் நீ ஏனிப்படி என்னை மன்றுடுகிறாய், நீ உன் ராஜ்யத்திற்கு போய் சுகமாய் காலங் கழித்துவாயென்று சொல்ல; அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தொண்டமானன சுவாமீ! உங்கள் சொற்படி எனக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை, நான் அனுபவிக்கும் ராஜ்யபாரம் மனைவி மக்கள், தனகனக வஸ்துவாஹனங்கள் எல்லாம் சாஸ்வத மற்றவையென்று உன் தரிசனத்தால் தெரிந்துக் கொண்டேன். அப்படிப்பட்ட போகபாக்கியங்களில் இச்சையில்லை, என் மனம் உன்னிடமே லீனமாயிற்று. என்னை ஆட்கொண்டருள வேண்டும். என் பூஜைகளிலும் நீ வெறுப்புற்று மண் புஷ்பங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறாய், நான் உன்னை நம்பிய பக்தன் என்னைவிட உனக்கு பக்தர்கள் யார் இருக்கின்றனர், நான் அநேகஜன்மங்களில் உன்னை ஆராதித்து உனக்கு ஆலயம் கட்டி, உன் அனுக்கிரஹம் பெற்றவன்; என்னைவிட உனக்கு வேறே பக்தர்

களில்லை யல்லவா யென்று சொன்னான் அவ்வார்த்தை களைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் ஆம் உன்னைவிட எனக்கு பக்தர்களில்லை; நம்பிவந்த அதிதிகளை அனுதைகளாக்கி கடைச்சியில் அவர்களுக்கு எமனைப்போலான பக்தர்களில் • முதலானவன் நீ நான் அநேக காலமாக என் பக்தர்களுடன் ஸரஸ ஸல்லாபங்கள் செய்து அவர்களை திருப்தி செய்து வந்தேன், அப்படிப்பட்ட பக்தர்களுக்கு என் சொற்களையே கேட்காமல் செய்த பரம பக்தர்களில் முதலானவனும் நீயே! இப்படி அநேக காரியங்களில் உன்னால் என் காரியங்களுக்கு தடைசெய்த பக்தர்களிலும் நீயே முதலானவனென்று சொல்லும்போது தொண்டமானன் கேட்டு மிகவும் துக்கத் துடன் அழுதுக் கொண்டு பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கும் தொண்டமானனைப் பார்த்து இரக்கங் கொண்டவராய் பகவான் இப்படி சொல்லலுற்றார். நீ இப்படி துக்கமடைந் தால் பிரயோஜனமில்லை, இவ்விடத்திற்கு ஒரு யோஜனை தூரத்தில் குலாலன் என்ற பீமன் என் பரமபக்தன்; அவன் மனைவி தமாலினி அவளும் என் பக்தர்களில் ஒருவள் நீ அவர்களை தரிசித்தால் அந்த பக்தர்கள் எப்படிப்பட்ட வர்களோ தெரிந்துக் கொள்வாய் என்று சொன்னார்.

குயவனுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தல்

ஸ்ரீனிவாசனுடைய சொற்களை கேட்டு தொண்டமானன் அவருடைய பாதங்களை விட்டு, குலாலன் என்ற பீமன் வசித்துவந்த பீமவரம் சேர்ந்து, இவ்விடம் பீமன் என்ற பக்தன் இருக்கிறார்; அவருடைய வீடு எவ்விட மிருக்கிறதென்று உரக்கக் கூவிக் கொண்டு அவருடைய வீட்டின் திண்ணையின்மேல் வந்து விழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து மூர்ச்சையடைந்தான் அப்போது பீமன் தொண்டமானனைப் பார்த்து, இதென்ன! தொண்ட மானன் இப்படி பரிதவித்துக் கொண்டு நம் வீடுத் திண்ணை யில் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து விட்டாரென்று சொல்லி ஓடோடியும் வந்து தொண்டமானனை அநேகவிதங்களில் தேற்றும்போது அவர் மனைவி தமாலினி மண் பாத்திரத்தில்

ஜலம் கொண்டுவந்து தொண்டமானனின் முகத்தின் மேலிருக்கும் வியர்வையை துடைத்து அந்த தம்பதிகள் தொண்டமானனுக்கு பரம உபசாரங்கள் செய்துவர, அவ் விருவர்களுடைய மத்தியில் ஸ்ரீனிவாசன் பிரத்தியக்ஷமானார் அப்போது பீமனும் தமாலினியும் பகவானின் பாதங்களின் மேல் வீழ்ந்து அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தனர். இதற்குள் தொண்டமானன் மூர்ச்சை தெளிந்து எதிரிலுள்ள பகவானையும் அக்குலால தம்பதிகளையும் பார்த்து, கைகூப்பி ஸ்ரீனிவாசனை தியானித்து நின்றான். அப்போது தமாலினி ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து சுவாமி நாங்கள் பரம ஏழை: உம்மை ஆதரித்து விதுரனைப்போல் விருந்து செய்ய இயலாதவர்கள்; சபரியைப் பேதல் பழங்களை சமர்ப் பிக்கவும் இயலாதவர்கள்; குசேலனைப்போல் அவலை புசிக்கச் செய்யும் இயலாதவர்கள்; உங்களை தியானிக்க எங்களுக்கு மந்திரங்கள் தெரியாது; யாக யக்ஞங்களை செய்யும் மியலாதவர்கள் எங்களை உன் தாசர்களுக்கும் தாசர்களாய் ஏற்றுக்கொள், நான் சமையில் செய்துள்ள பதார்த்தங்களை புசிக்கும்படி சொல்லி, வெண்ணீர்கொண்டு வந்து பகவானின் பாதங்களை பூஜித்து அந்த ஜலத்தை மஹா பிரசாதமென்று தலையில் தெளித்துக் கொண்டு, தீர்த்தம் பெற்றுக்கொண்டு வெண்மையான வஸ்திரத்தால் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களை ஒத்தி, பகவானை மண்ணால் செய்யப்பட்ட மணைவியின்மேல் உட்காரவைத்து தான் சமைத்த பதார்த்தத்தை பக்தியுடன் பரிமாறினாள். அப்போது பகவான் அதை புசித்து வரும்போது தேவலோகத்திலிருந்து விமானம்வந்து. ஸ்ரீனிவாசன் கருடனை அழைத்து பத்மா வதியை தன்னிடம் சேர்பிக்கும்படி சொன்னார். கருடன் அவர் அனுமதி பெற்று பத்மாவதியை அழைத்துவந்து ஸ்ரீனிவாசனிடம் சேர்ந்தான். ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதி சமேதராய் அந்த குலால தம்பதிகளுக்கு தரிசனம் தந்து தன் சங்குசக்ரங்களை பீமனுக்கு கொடுத்து, தொண்ட மானன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது அந்த குலால தம்பதிகள் விமானமேறி சுவர்க்கலோக மடைந்தனர்.

தொண்டமானனுக்கு வரம் கொடுத்தல்

வைகுண்டாத்ரிக்கு சென்ற குலால தம்பதிகளை தொண்டமானன் பார்த்து வெட்கமடைந்தவனாய் பகவானின் பாதங்களின் மேல் வீழ்ந்து என் கர்வத்தை விட்டு விட்டேன், என்னைக் காட்டிலும் பக்தன் இல்லையென்று கர்வமடைந்ததற்கு நான் மகா கஷ்டங்களுக்குள்ளானேன் என்னை மன்னித்து உன் தாசனாய் ஏற்றுக் கொள்ளென்று அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தித்தான். கருணை மூர்த்தியான ஸ்ரீனிவாசன் தொண்டமானனை மன்னித்து தலால பம்பதிகளுக்கு கொடுத்த விதமாய் தொண்டமானனுக்கு மோக்ஷம் தந்து எப்போதும்போல் சேஷாசலம் சேர்ந்து, ஆனந்தநிலயத்தில் பிரவேசித்து பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்துக்கொண்டு சந்தோஷமாய் பல யுகங்கள் நடந்தன.

ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைவிட்டு பிரிந்ததை பத்மாவதியிடம் கூறுதல்

ஸ்ரீனிவாசன் மனதில் லக்ஷ்மியை விட்டுப் பிரிந்தவிஷயம் அவ்வப்போது நினைத்து வருந்தலானார். ஆனால் ஸ்ரீனிவாசன் தன் மனதை மறைத்து வந்தார் இப்படி சில காலம் கடந்தது. குபேரனிடம் பெற்ற கடனுக்கு வட்டி செலுத்தவேண்டிய காரணத்தால் தன்னிடம் லக்ஷ்மியில்லாததனால் தனக்கு திரவ்வியம் எப்படி கிடைக்குமென்று யோசித்து எப்படியாகிலும் லக்ஷ்மியைப் பிரார்த்தித்து தன் வக்ஷஸ்தலத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், குபேரனின் கடனைத் தீர்க்க யோசித்துக்கொண்டும் மௌனமாகயிருந்தார். இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீனிவாசனின் மனதை தெரிந்துக்கொண்டு பத்மாவதி ஒரு நாள் ஏகாந்தமாய் இருக்கும்போது ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களில் வீழ்ந்து அநேகவிதங்களில் பிரார்த்தித்து பாதங்களை விடாமல்

பிடித்துக் கொண்டு என்மேல் தமக்குள்ள பிரேமாதிசயங்களை கொண்டாடி சதா தங்களை தியானித்துக்கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடை செய்துக்கொண்டுப் ஆனந்தமுற்றவளாயிருக்க, தாங்கள் இப்படி மௌனமாயிருக்க காரணமென்னவென்று வினவி, பாதங்களை விடாயலிருந்தனள். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் தன் இரண்டு கரங்களாலும் பத்மாவதியை எழுந்திருக்கச் செய்து ஆலிங்கனம் செய்துக்கெண்டு பத்மாவதியைப் பார்த்து, பிரளயகாலத்தில் நான் தனிமையாய் ஆகாரமில்லாமல் நிர்குண பிரம்பமானேன் அப்போது லக்ஷ்மி என்னை விடாமல் மாயாவிதானமாய், சித்ரூபத்திலுள்ள லக்ஷ்மி சுயரூபமுற்று என்னை அடைவாள் நான் அப்போது ஆனந்தமுற்றவனுவதால் மஹாதத்வாதி தத்வங்களை ப்பெற்று, அவற்றின் அனுக்கிரஹத்தால் சிருஷ்டி வரிசையாய் சர்வ பிரபஞ்சமாக்கிக் கொண்டிருக்கும், அப் பிரபஞ்சத்திற்கு கர்த்தாவாய், எனக்கு இஷ்டமாகும்போது பிரமமாதி தேவர்களை சுருஷ்டிப்பேன் ஒருபோது இப் பிரபஞ்சங்கள் என்னுள் அடங்கிஇருக்கும் இக் காரியங்கள் யாவும் எனக்கு அம் மஹா லக்ஷ்மியால் உண்டாகும் அப்படிப்பட்ட சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸமயத்தில் என்னை ஒரு சுந்தராங்கனுக்கி தானொரு உலக சுந்தரியாய் குருதரமான கல்யாண குணங்களை எனக்கு உண்டாக் சந்திரனில் வசிக்குகும் சகோரங்களைப் போல் சர்வ காலங்களிலும் என் வக்ஷஸ்தலத்தில் வசித்து வரும் சமயத்தில் பிருகு ரிஷி தன் பாதங்களால் லக்ஷ்மி நிவாசஸ்தானமான என் வக்ஷஸ்தலத்தில் உதைத்தார். அப்போது லக்ஷ்மி யன்மேல் கோவமுற்று, என்னைத் தூற்றி என்னைவிட்டு கரவீரபுரம் போய்ச்சேர்ந்தநள். லக்ஷமி என்னைவிட்டு சென்றதால் என்னுள் ஸர்வஸ்வமும் அந்த லக்ஷ்மியின் பின் சென்றன. பிறகு நான் வைகுண்டத்தை விட்டு இப் பர்வதத்தில் திந்திரிணீ விருக்ஷத்தின்கீழ் ஒரு புற்றினுள் வசித்துவந்தேன் எனக்கு சர்வக்ஞதை இல்லாததால் நிஷ்காரணமாய் கோடலியால் அடிப்பட்டேன். எனக்கு மனைவி யில்லாததால் வனத்தில் உன்னைப்பார்த்து என்னை விவாஹம் செய்துக் கொள்ளும்படி கோரியதால்

உன் தோழிகளால் கற்களினுள் அடிக்கவைத்தனே; லக்ஷ்மி இல்லாத காரணத்தால் குபேரனிடம் கடன்வாங்கி உன்னை விவாஹம் செய்துக்கொண்டேன். உன் தந்தை சகோதரர்கள் உன் விவாஹத்தில் எனக்கு கொடுத்த தனத்தால், குபேரனின் கடன் தீராது லக்ஷ்மி என்னைப் பிரிந்ததால் மனைவி துரோகியென்றும், குபேரனின் ருணத்தினுள் ருணபாதை அடைந்தவனும் உலகத்தார் நினைப்பார்கள் என்று எனக்கு ஆலோசனைகள் உண்டானதினுள் இப்படி மௌனமாயிருந்தேன், இதற்கு தகுந்த யோசனையை நீ தெரியப்படுத்தென்று கூறினார். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட பத்மாவதி நாதனைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ! இந்த பிரணவத்திற்கு யோசனை கூற நான் தகுந்தவளா? நீங்கள் சர்வக்ஞர் உம்வார்த்தைக்கு பதில் சொல்பவர் இப்பதினன்கு லோகங்களிலும் எவருமில்லை ஆனாலும் என் பிரார்தனையை ஆதரிக்க வேண்டும், சிருஷ்டிக்கு பூர்வம் உங்களை யடைந்து, உங்களை பெருமைபடுத்திய லக்ஷ்மி தேவியை நீங்கள் எப்படியாகிலும் பிரார்தித்து இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வரவேண்டும்; நாங்களிருவரும் இவ்விடம் வசித்து வருவோம், உங்களிருவருக்கும் வேண்டிய பணிவிடைகள் நான் தவராமல் செய்து உங்களை ஆனந்திக்கச் செய்வேன். நீங்கள் இச்சணமே சென்று லக்ஷ்மியை இவ்விடத்திற்கு அழைத்துவரவும் இதுவே என் பிரார்த்தனையென்று மொழிந்தாள். இப்படிச்சொன்ன பத்மாவதியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியைப் பார்த்து நான் உன்னை விவாஹம் செய்துக்கொண்டது முதல் நாமிருவரும் தனிமையாய் வசித்து காலங்களித்து வந்தோம், நீ என்மேல் மிக்க பிரேமையுடன் பிரகாசித்து வந்தாய் நான் இப்போது அந்த லக்ஷ்மியை வக்ஷஸ்தலத்தில் சர்வ காலமும் நிவாசிக்க செய்தால் உன் மன மெப்படி ஒப்பும் ஆனதால் எனக்கு இஷ்டமில்லையென்று சொல்லிய நாதனைப்பார்த்து பரிதவித்து பிராணநாதா அவளால்தான் நான் உங்களை விவாஹம் செய்துக்கொண்டேன்; அவள் அனுக்கிரஹமில்லாவிட்டால் நானெப்படி உங்களை விவாஹம் செய்துக்கொள்ள முடியும்? அவள் எனக்கு

செய்த உபகாரத்திற்கு நான் எத்தனை ஜென்மங்களெடுத்து அவள் சேவையை செய்தாலும் அவள்செய்த உபகாரத்திற்கு பிரத்தியுபகாரமாகாது நனே அவளுடைய பணிப்பெண்ணு யிருப்பேன். நீங்ள் என்மேல்சம்பூர்ண கடாக்ஷம்வைத்து அவள்வசித்துவரும் இடம் தெரிவித்தால் நான் அவளுக்கு வணங்கி அவளுடைய பாதங்களில்வீழ்ந்து அவளை வேண்டி இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வருவேனென்று சொன்னாள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியைப் பார்த்து, நான் உன்னுடைய தூய்மையான மனதை அறிவேன், நீ வியசனப்படாதே நீ இந்த வகுளா தேவியுடன் இவ்விடமே வசித்துவரவும், நான் போய் கட்டாயமாய் அந்த லக்ஷ்மியை இவ்விடம் அழைத்து வருகிறேனென்று பத்மாவதியை சமாதானப்படுத்தி, கரவீர புரம் போவதாய் நிச்சயித்துக் கொண்டார். இப்படி ஸ்ரீனி வாசன் புறப்பட்ட செய்தி கரவீரபுரத்திலுள்ள லக்ஷ்மீதேவி தெரிந்துக்கொண்டு, ஸ்ரீனிவாசன் எப்படியாயினும் சேஷாசலத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல எண்ணி இவ்விடத் திற்கு வந்துக்கொண்டிருக்கிறார். என்னை அவர் சேஷா சலத்திற்கு வரும்படி அழைத்தால் நிராகரிக்க முடியாது நான் அவ்விடம் சென்றால் பத்மாவதிமனம் துன்பமடையும், நானே சம்மதித்து அப் பத்மாவதியை என் நாதனுக்கு விவாஹம் செய்வித்து, நான் தற்சமயம் அவ்விடம் செல்வது தருமமில்லையென்று நினைத்து கரவீரபுரத்திலிருந்து வழி தவறாமல் பாதாளலோகம் சேர்ந்து, ஹரிவம்சத்தவரும் விசேஷயோக மகிமைகளால் ஒப்பும் கபில மஹரிஷியினிடம் சேர்ந்தனள். கபில முனிவர் லக்ஷ்மியை வரவேற்று குசலம் விசாரித்து அவளுக்கு தகுந்த ஆசனம் கொடுத்து வீற்றிருக்கச் செய்து அவளை ஆதரித்தார். லக்ஷ்மிதேவி தன் பதியை தியானித்துக் கொண்டு தவம் செய்துவந்தாள்.



லக்ஷ்மி கொல்லாபுரத்தில் தவம் செய்யும்போது ஸ்ரீனிவாசன் தேடுதல்

ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியை தருளாதேவியினிடம் ஒப்புவித்து, வராஹமூர்த்திக்கு இந்த செய்தியை தெரியப் படுத்தி மறுநாட் காலை தூய்மையான வஸ்திரங்களை அணிந்து கங்கணாபரணலங்கிருதராய் கருடன் மேலேறி லக்ஷ்மியை இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வருகிறேனென்று பத்மாவதியிடம் சொல்லி சந்தோஷமாய் புறப்பட்டு கரவீரபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார். ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மி வசித்து வந்த ஆலயத்திற்கு சென்று அவ்விடம் பார்க்க, லக்ஷ்மியைக் காணவில்லை; அவ்விடம் லக்ஷ்மியில்லாததால் மனோ வியாகூல முற்றவராய் இப்படியாக யோசிக்கலானார். நான் அப் பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக்கொண்டு சிலகாலம் அந்த லக்ஷ்மியை மறந்தேனென்று நினைத்து என் மேல் மோகமற்றவளாய் கோபமுற்று இவ்விடத்தினின்று வேறிடத்திற்கு போயிருக்க வேண்டுமென்று யோசித்து ஒன்றும் தோன்றாதவராய் அநேக விதங்களில் துக்கித்து கரவீரபுர அரண்யங்களில் சுற்றி அலைந்து லக்ஷ்மியைக் காணாமல் அப் பர்வதத்தில் போய்ச் சேர்ந்து, அவ்விடம் வசித்து வரும் ரிஷிகளைப்பார்த்து ஓமுனிவர்களே, கருடகந்தருவர்களே, என் ரமாதேவி என்னை ஏமாற்றி இந்த வனத்தில் எவ்விடமோ தவம்செய்து வருகிறாள் நான் இவ்வனத்தைச் சுற்றி அலைந்து களைப்புற்றிருக்கிறேன் அந்த ரமாதேவி தவம் செய்யுமிடம் உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தால் அச்செய்தியை எனக்கு தெரிவியுங்களென்று சொல்லி பரிதவித்துக்கொண்டிருந்தார் இப்படி பரிதவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து அப்பர்வதத்தில் வசித்துவந்த பக்தர்கள் முனிவர்கள் தவசேரஷ்டர்கள் கந்தருவர் முதலானவர்கள் இப்படி பரிதவிக்கின்ற ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து சுவாமீ! அந்த ரமாதேவியை நாங்கள் பார்க்கவில்லை அந்த தேவியர் இந்த அரண்யத்தில் எவ்விடத்திலுமில்லையென்று கூறினர். அவர்களுடைய சொற்களை கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன்

சிந்தனையுற்று கரவீரபுரம் சேர்ந்து அகஸ்தியர் பூஜித்துவந்த லக்ஷ்மி விக்கிரஹத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து அவ் விக்கிரஹத்தின் எதிரில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு பத்து வருஷம் தவம் செய்தார்.

அசரீரி ஸ்ரீநிவாசனை தவம்செய்யும்படி கூறுதல்

விசனத்துடன் தவம் செய்துவந்த ஸ்ரீநிவாசனைப் பார்த்து ஆகாயவாணி அற்புதவாக்கினால், ஓ தேவா! இவ்விடம் தவம்செய்துவந்தால் ரமாதேவி உங்களுக்கு பிரத்யக்ஷமாகமாட்டாள் நீங்கள் இவ்விடத்திற்கு சுமார் நாற்பது யோஜனை தூரத்தில் சுவர்ணமுகிநதி யிருக்கிறது. அந்நதியின் வடதிசையில் பத்மஸரோவர முள்ளது. அந்த பத்மஸரோவரத்தில் தேவலோகத்திலுள்ள ஸஹஸ்ரதள பத்மகமலத்தை எடுத்துவந்து அந்த பத்மஸரோவரத்தில் பிரதிஷ்டித்து அக்கமலத்தின் கிழக்கு திசையினில் சூரியனை பிரதிஷ்டைசெய்து, நீ தவவேடம்பூண்டு அந்த கமலத்தின்மேல் ஒரே திருஷ்டியுடன் லக்ஷ்மியைக்குறித்து தவம் செய்வீர்களானால் அந்த ரமாதேவி அப்பத்மத்தில் பிறந்து உன் வக்ஷஸ்தலத்தை வந்தடைவாள் நீ இப்போது செய்யும் தியானத்தினால் அந்த லக்ஷ்மி உனக்கு பிரசன்னமாக மாட்டாளென்று கூறிற்று. அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீநிவாசன் கண்களை திறந்து நாற்புறங்களிலும் பார்க்க, யாருமில்லாததால் அவ்வார்த்தைகள் ஆகாயவாணியினுடைய தென்று தெரிந்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்து கருடரூபராய் புறப்பட்டு சேஷாசலம் சேர்ந்து, சாமான்யமான ராஜகுமாரனைப்போல் வேடம் தரித்து புஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்யும்போது வைகானஸ வம்சத்தார்கள் அந்த ராஜகுமாரன் வேஷத்திலுள்ள ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மஹா சங்கல்பம் செய்வித்து. போஜன வசதிகள் செய்து மந்திரங்களால் அவரை ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார். பிறகு ஸ்ரீநிவாசன் சேஷாசலத்திலிருந்து புரப்பட்டு பத்மஸரோவரம் சேர்ந்து வாயுதேவனை நினைத்தார்.

அப்போது வாயுதேவன் பிரத்யக்ஷமாய் மிகவும் வணக்கத்துடன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து தேவரின் ஆக்ஞையை தெரிவிக்கும்படி கோரினார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ஸ்ரீனிவாசன் வாயுதேவனைப் பார்த்து நீ சுவர்க்கலோகத்திற்கு சென்று அவ்விடம் மந்தாக்கினியில் பிரகாசிக்கின்ற ஸஹஸ்ரதள பத்மகமலத்தில் ஒன்றை இந்திரனைக் கேட்டு கொண்டுவரும்படி கூறினார். அதற்கு வாயுதேவன் சுவாமி! ஸஹஸ்ரதள பத்மகமலங்கள் சுவர்ணமுகியில் அநேகமிருக்கின்றன, இவ்விடத்திலிருந்தே ஒன்றை எடுத்து வருகிறேனென்று சொன்னார் அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸ்ரீனிவாசன் ஆகாயவாணி தனக்கு சொல்லியதை வாயுதேவனுக்கு தெரியப்படுத்தி, சத்தியலோகத்திலுள்ள கமலத்தையே யெடுத்து வரும்படி கூறினார். உடனே வாயுதேவன் சுவர்க்கலோகம்சென்று தேவேந்திரனின் அனுமதி பெற்று மந்தாக்கினியிலுள்ள ஸஹஸ்ரதள கமலமொன்றை எடுத்துவந்து ஸ்ரீனிவாசனுக்கு கொடுத்தார். ஸ்ரீனிவாசன் அக்கமலத்தைப் பெற்று, வாயுதேவனைப் பார்த்து நான் இவ்விடம் தவம்செய்ய எண்ணியுள்ளேன், இச்செய்தியை யாருடனும் தெரிவிக்காமலிருக்கும்படி சொல்லி வாயுதேவனை அனுப்பிவைத்து அந்த ஸஹஸ்ரதள கமலத்தை பத்மஸரோவரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து அக்கமலத்தின் கிழக்கு திசையில் சூரியனை பிரதிஷ்டித்து நிர்மலமான மனதுடன் அக்கமலத்தின் மேல் மனதை நிறுத்தி லக்ஷ்மி மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, தவம் செய்துவந்தார்.

ரம்பை, ஊர்வசி முதலானவர் ஸ்ரீனிவாசனின் தவத்தை பங்கபடுத்தல்

இந்திரன் இந்த விருத்தாந்தத்தை அறிந்து பூலோகத்தில் யாரோ ராஜகுமாரன் இந்திரபதவியைக் கோரி தவம்செய்து வருவதாய் நினைத்து, ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை முதலான தேவதாசிகளை அழைப்

பித்து, அவர்களைப் பார்த்து பூலோகத்தில் ஒரு ராஜ குமாரன் இந்திரபதவியை கைப்பற்ற வெண்ணி கோரதவம் செய்து வருகிறான் நீங்கள் அந்த ராஜகுமாரனுடைய தவத்தை பங்கப்படுத்தி வரவேண்டுமென்று அவர்களை அனுப்பிவைத்தான். அதைக்கேட்ட ரம்பை முதலான தேவதாசிகள் பூலோகத்தில் பத்மஸரோவரத்தில் தவஞ் செய்துக் கொண்டு மாறுவேடத்திலுள்ள ஸ்ரீனிவாசனின் எதிரில்வந்து அவரை அநேகவிதங்களில் மோஹிக்கச் செய்தனர். ஆனால் அந்த பரந்தாமன் அவர்களுடைய மோஹவலையில் விழாதிருக்க, அந்நடன மாதர்கள் அவ் வனத்திலுள்ள புஷ்பங்களால் அவரை விதவிதமாக அலங்க ரித்தனர். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் செய்துவரும் சேவை எனக்கு சந்தோஷமூட்டியது ஆனால் நீங்கள் சிறிது நேரம் நாட்டியகானம் செய்யுங்க ளென்று கூறினார் அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்கள் அவ்வனத்திலுள்ள புஷ்பங்களைப் பரித்து வந்து ஸ்ரீனிவாச னுக்கு பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிலைக்கு அலங்கரித்து, வனலக்ஷ் மிக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் விவாஹம் செய்த மாதிரிசெய்து, லக்ஷ்மியின்மேல் விஷ்ணு காதல்கொண்டது போல பாட்டு கள் பாடி, நாட்டியங்கள் செய்துக்கொண்டு, எப்படி யாகிலும் இந்த ராஜகுமாரனின் மனதை மாற்றி தவத்தை பங்கப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி மிகவும் கவர்ச்சிகர மான பாட்டுகளைப் பாடிக்கொண்டும் நாட்டியமாடிக் கொண்டும் ஸ்ரீனிவாசனை மோஹிக்கச் செய்தனர். ஆனால் பகவான் இவர்களுடைய நாட்டியங்களைப்பார்த்து சந்தோஷ மடைந்தார். ஆனால் இவருடைய மனம் எள்ளளவேனும் மாறுபடவில்லை. அந்நடனமாதர்கள் ஸ்ரீனிவாசன்மேல் மிகவும் மோஹங்கொண்டது போல் நடித்தனர். அதற்கும் பகவான் உட்படாததைப் பார்த்து ஒருவரோடொருவர் இப்படியாக யோசிக்கலானார்கள்: இந்த நரபதி விஸ்வா மித்திரரை விடவும் கிருஷ்ண துவைபாயணரைக் காட்டிலும் மனோதிடங் கொண்டவர்; இவர் சாமான்ய மனிதரல்ல இவரை நாம் பங்கப்படுத்த முடியாது, இந்த தவசேஷ்டரை

யோசித்தனர். ஸ்ரீனிவாசன் இவர்களுடைய மனோ பாவத்தை தெரிந்துக்கொண்டு, இவர்களை ஏமாற்ற நினைத்து மிக சௌந்தர்யமுள்ள ஒரு விஸ்வமோஹினியை சிருஷ்டித்தார். அவர்கள் அந்த மோஹினியைப் பார்த்து ஆஹா! இந்த மஹாபுருஷனே மோஹினியை சிருஷ்டித்திருக்க வேண்டும், இவளுடைய சௌந்தர்யத்திற்கு நாம் சமமானவர்களல்ல. நாமே தோற்றுப் போனோம். நாம் இம் மஹானின் மஹிமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவரை பங்கப்படுத்த நினைத்தது நம் மதியீனமென்று எல்லோரும் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்தது புறப்பட்டுச் சென்று தேவேந்திரனுக்கு நமஸ்கரித்து சுவாமீ! நாங்கள் அந்த நரபதியின் தவத்தை பங்கப்படுத்த முடியாமல் வந்து விட்டோம் அவர் சாமான்யமானவரென்று நினைத்தோம் அவர் சாக்ஷாத் விஷ்ணுசொரூபரேதான் என்று கூற, அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு தேவேந்திரன் மிக்க பயந்தவனாய் விஷ்ணுதேவனே தவம்செய்து வருவதாய் தெரிந்துக் கொண்டு உடனே ஸ்ரீனிவாசனிடம் சென்று நமஸ்கரித்து, வணக்கத்துடன் தெரியாமல் செய்த என்னுடைய அபராதங்களை மன்னிக்கும்படி அநேகவிதங்களில் பிரார்தித்தான். அப்போது ரமாநாதன் இந்திரனை மன்னித்து, அவர் சிருஷ்டித்த மோஹினியைப் பார்த்து நீ பிரஜைகளால் பூஜைகள் பெற்று இவ்வுலகிலேயே யிருக்கும்படி சொல்லி அவளை அனுப்பிவிட்டு, தான் எப்போதும்போல் தவம்செய்துக் கொண்டிருந்தார்.

சேஷாசலத்தில் பத்மாவதியை ஸ்ரீனிவாசன் விட்டுப் பிரிந்தது முதல் பத்மாவதி ஊணுறக்கமின்றி ஸ்ரீனிவாசன் மேல் கலவரமுற்றவளாய் என நாதன் என்னை விட்டு இருபத்திரண்டு வருஷங்களாயிற்று இவ்வளவு காலமாய் எவ்விடமிருப்பதும் தெரியவில்லை, அந்த ரமாதேவியுடன் கூடி சரஸ ஸல்லாபங்களாடிக் கொண்டு என்னை மறந்தாரோ அல்லது லக்ஷ்மியைக் காணாமல் பரிதவிக்கின்றாரோ; லக்ஷ்மிதேவி அவ்விடமில்லாமற் போனதற்கு காரணம்

என்னவாயிருக்கும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டே மெய்மறந்தனள். அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் தவவேடத்தில் பத்மாவதிக்கு கனவில் தோன்றினர். பத்மாவதி திடீரென்றெழுந்து தன் நாதன் தவவேடத்தில் தனக்கு தோன்றக் காரணமென்னவென்று யோசித்து துக்கமடைந்து, வகுளாதேவியைப் பார்த்து அம்மா! என் நாதன் கனவில் தவக்கோலத்துடன் தோன்றினர். அதுமுதல் எனக்கு மிகவும் பயமாயிருக்கிறது யென்று கூறினள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வகுளாதேவி உன் நாதன் சீக்கிரத்திலெயே லக்ஷ்மி சமேதராய் வந்து விடுவாரென்று பத்மாவதிக்கு தைரியம் சொல்லி தேற்றினள்.

லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசன் மார்ப்பில் (வக்ஷத்தில்) சேருதல்

கபிலாஸ்ரமத்திலுள்ள லக்ஷ்மி இவ்வருராக யோசிக்கலானள்: எனக்காக என் நாதன் பத்மஸரோவரத்தில் தவம் செய்து வருகிறர். ஸ்ரீனிவாசனுக்காக பத்மாவதி சேஷாத்ரியில் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிருள். நானே இவர்களுக்கு கஷ்டங்களுண்டாக்கியதாய் தோன்றுகிறது இதற்கு என்ன செய்வேனென்று யோசித்து, கபில முனிவரைப் பார்த்து. முனீந்திரா! ஸ்ரீனிவாசன் பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக்கொண்டு அவளை சேஷாத்ரியில் விட்டு, அவா பத்மஸரோவரத்தில் என்னைக் குறித்து தவம் செய்து வருகிறர்; நான் என்ன செய்வேனென்று கூற, கபில முனிவர் அம்மா! பிரதி யுகத்திலும் அப் பரந்தாமனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் வசித்து அவரை விட்டுப் பிரியாமலிருந்த நீ அவரை விட்டுப்பிரிய காரணமென்னமென்று வினவ லக்ஷ்மிதேவி துக்கமடைந்து நீங்கள் சொன்னபடி நான் அவரைப் பிரியாமல் அவருடைய வக்ஷஸ்தலத்திலயே சுகமாய் வசித்து வந்தேன். ஒரு சமயத்தில் மூடாத்மனை பிருகு நான் வசித்து வந்த ஸ்ரீனிவாசனின் மார்ப்பில் உதைத்தான். பரபுருஷனின் பாதம் பட்டதினல் பதிவிரதா தர்மத்திற்கு பங்கமுண்டாக்குமென்று நினைத்து விஷ்ணுவை

விட்டு கொல்லாபுரத்தில் வசித்து வந்தேனென்றாள். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட முனிவர் அம்மா! நீ சகலமும் அறிந்தவள்; பிருகு உன்னுடைய குமாரனே தவிர மற்றெவனுமில்லை; இவ்விருத்தாந் தந்தை உன் பதிஉனக்கு தெரிவித்தாரோ இல்லையோ, ஆனாலும் பிருகு உத்தமனாகையில்லாவிட்டால் அம்மஹாவிஷ்ணு பிருகு ரிஷியை மன்னித்தனுப்புவாரா? உன் நாதன் மன்னிக்கும்போது நீயும் மன்னிக்க வேண்டுமே தவிர நிராகரிப்பது தருமமென்று நீ எத்தனையோ தவங்கள்செய்து அம்மஹாத்மாவின் மார்பில் வசித்தாய், அந்த ஸ்தலத்தில் எளியவர் வசிக்கவியலாது, பிருகு உதைத்தான் என்றதினால் நீ உன் நாதனை விட்டுப் பிரிந்தது தருமமாகாது பிருகு பிரம்மதேவனைப் பரீக்ஷித்து, சங்கரனை பரீக்ஷித்து; திருமூர்திகளில் விஷ்ணுதேவனே ஸத்வகுண சம்பன்னரென்று நிரூபிப்பதற்காக யிப்படி நடித்தார். அதை தெரிந்துகொள்ளாமல் நீ பிருகு கர்வமடைந்து உன் நாதனை உதைத்தானென்று நினைத்து அவர்மெல் கோபமடைந்து யிப்படி நடந்துக்கொண்டாய், நீ அந்த பரந்தாமனைவிட்டு பிரிந்தவுடனே அவர் வைகுண்டத்தை விட்டு வேங்கடாசலம் சேர்ந்து அவ்விடம் சிலநாட்கள் கஷ்டங்களனுபவித்தாய் நடித்து சிலகாலம் கடந்த பிறகு பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக்கொண்டார். அவருக்கு எங்கிருந்தாலும் குறைவில்லை அவர் கருணைமூர்த்தியானதால் அவர் உன்னை அழைக்க வந்திருப்பாய் நினைத்து நீ இவ்விடம் தவம் செய்வது தகாது, நீ உலகமாதா, பர்த்தாவை கஷ்டத்திற்குள்ளாக்கி சிறு பிள்ளைகளைப்போல் விளையாட்டுத்தனமாய் இப்படி நடிப்பது தருமமாகாது இப்படியாக இருப்பத்திரண்டு வருஷங்கள் கழிந்து விட்டன இனி நீ ஹரிக்கு பிரத்யக்ஷமாய் அவருடைய வக்ஷஸ்தலத்தில் சேருவது உனக்கும் ஸ்ரீனிவாசனுக்கும் பத்மாவதிதேவிக்கும் எங்களெல்லோருக்கும் மங்களகரமாகும் எனக்கு தெரிந்தவரை யெடுத்துரைத்தேன். ஸ்ரீஹரி மானவனைப்போல் உன் நாமத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தவம்செய்து வருகிறார். நீ இனி மந்திராதீனமா யிருக்கின்றாய் இனி எவ்விடமும் மறையமுடியாது, உன் மனோபாவத்தை மாற்றிக்கொண்டு

அக் கமலத்தில் தோன்றி ஹரியினுடைய மார்ப்பில் சேரும்படி சொன்னார். முனிவரின் சொற்களை கேட்டு நீங்கள் சொன்னவை யாவும் உண்மையே, என்றால் என் நாதனுக்கு இத்தனை கஷ்டங்களும் உண்டாயிற்று, அவருக்கு கஷ்டங்களுண்டாக்கிய இந்த சரீரத்தை இவ்விடமே தவம் செய்யும்படி விட்டு, நான் சாயாலக்ஷ்மியாய் ஸ்ரீநிவாசனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சேருவேனென்று சொல், அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கபிலமஹரிஷி அம்மா! நீ உன் நாதனுடன் அநேக அவதாரங்களெடுத்து கீர்த்திபெற்ற உலகமாதா! அம் மஹாவிஷ்ணு கபடநாடக சூத்ரதாரி. உங்கள் அவதார மஹிமைகளைக் கொண்டாட ஆதிசேஷனாலும் இயலாது நீங்கள் ஆதிதம்பதிகளாய் ஜெகத்ரியங்களையும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டும் சம்ஹரித்துக் கொண்டும் ஏதோ காரணார்த்தமாய் நீங்களிந்த நாடகமாடி வருகிறீர்கள். உனக்கு அவருக்கும் பேதமுண்டா? நீ உலகமாதா, உன் பர்த்தா உலக ரக்ஷகன் எனக்கு தெரிந்தவரை சொன்னேன் இவற்றில் ஏதாவது தவருதலிருந்தால் என்னை மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். அப்போது லக்ஷ்மிதேவி கபில மஹரிஷியைப் பார்த்து முனீந்திரா! உன் வார்த்தைகள் யாவும் உண்மையே நான் கரவீரபுரத்திலிருந்து வரும்போது இவ்வாருக நினைத்தேன்; ஸ்ரீநிவாசன் பத்மாவதியை விவாஹம் செய்துக் கொண்டு அவர்களிருவரும் சந்தோஷமாய் காலங்கழித்து வரும்போது ஏகாந்த சமயங்களில் ஸ்ரீநிவாசனின் மார்ப்பில் நானெப்படி வசிப்பேனென்று நினைத்து இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தேனென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு கபிலமுனிவர் அம்மா! மஹாவிஷ்ணு யெடுத்த அவதாரங்களில் இது ஒரு அவதாரம் நீ அவரை எந்த அவதாரத்தில் விட்டுப் பிரிந்தாய்? எல்லா அவதாரங்களை விட கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பதினாராயிரம் கோபிகைகளுடன் அவரவர்களிஷ்டம்போல் இருக்கவில்லையா? அப்போது நீ எங்கிருந்தனை? என் பூர்வ புண்ணியத்தால் என் ஆசிரமத்தை பவித்திரமாக்க இவ்விடம் வந்தாயே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இனி நீ உன் நாதனை விட்டுப்பிரிதல் தருமமல்ல. அவர் பிரதிஷ்டை செய்துள்ள

ஸஹஸ்ரதள பத்மத்தில் தோன்றி ஸ்ரீ ஹரியின் மார்பில் சேர்ந்து சேஷாசலத்தில் பக்தர்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டருளினார். லக்ஷ்மி அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு கபில மஹரிஷியின் அனுமதிபெற்று தன் பூர்வ சரீரத்தை அங்கேயே தவம்செய்யச் செய்து, அதிலிருந்து திவ்ய தேஜோ ரூபமடைந்து சுவர்ணமுகி பத்மத்தின் துவாரத்தில் பிரவேசித்து மேலே பிரகாசிக்கின்ற பத்ம தளத்தின்மேல் உட்கார்ந்து கோடிசூர்ய பிரகாசத்துடன் விளங்கினாள். இப்படி பிரகாசிக்கும் லக்ஷ்மியை ஸ்ரீநிவாசன் பார்த்தார் லக்ஷ்மீதேவி பகவானைப் பார்த்து வெட்கமடைந்தவளாய் தலை குனிந்தாள். அப்போது பகவான் என் தவ வேக்ஷத்தைப் பார்த்து லக்ஷ்மி என்னை பரிகசிக்கிறாளென்று நினைத்து தலையைக் குனிந்தார். இவர்களிருவரும் இப்படி அபிநயிப்பதை பார்த்த மன்மதன் இவர்களிப்படி யிருப்பது தகாதென்று நினைத்து ஸ்ரீநிவாசனுடைய ஹிருதயத்தில் பிரவேசித்து சந்தடி செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்போது பிரம்மாதி தேவர்கள் அவரவர்களுடைய வாஹனங்களேறி பத்ம ஸரோவரத்தினிடம் சேர்ந்து லக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாசனின் மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்து இவ்வாறு பிரார்த்தித்தனர்.

ஸ்தோத்திரம்

ஸ்ரீமத்பரந்தாம-ஜீவானிஸ்தோம-ஸ்ரீமானனீலோல-
சிருங்கார ஸல்லீல

கந்தர்ப லாவண்ய-கஞ்ஜோத்ப வாகன்ய ஸத்குண்ய
லம்பன்ன-வார்ரக்ஷிதாபன்ன

ஸத்யவிரதாசார-சாதுப்பிஜோத்தார சாராய்புத ஸ்யாம்
ஸம்பூர்ண ஸத்கா

வேதாந்த சஞ்சார-விஸ்வம்பராதார-ஸ்ரீவேங்கடாதீச-
ஸந்தித்பிரகாசா

பராகேச லோகேச-வாகீஸ கௌரீஸ-நாகேஸ
வந்தியாங்ரி-பத்மத்வயா

நித்யஸத்யாத்மயா ஸத்தியாசாந்திர-யோகிந்திரஹ்ருத்
பத்ம சிருங்கா சுபாங்கா ।
சுசாரித்ர மித்ராப்ஜ நேத்ரா -தரித்ரீ மஹேஷ்லாஸா
தானப்ரியா-ஸ்ரீனிவாஸா-எம்மை
கிருபைகூர்ந்து பார்ப்பாய் எம் தந்தையே-சேஷாசலவாசா
நரஸிம்மாவதார நமஸ்தே நமஸ்தே நமஸ்தே ॥

என்று பிரார்த்தித்து, பத்மத்தில் பிரகாசிக்கும் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து,

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ரராஜதனயாம் ஸ்ரீரங்கதாமேஸ்வரீம் ।
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவவனிதாம் லோகைக தீபாங்குராம் ॥
ஸ்ரீமன்மந்த கடாக்ஷலப்தவிபவ பிரமேந்திர கங்காதராம் ।
த்வாம் திரைலோக்கிய குடும்பினீம் ஸரஸிஜாம்
வந்தே முகுந்தப் பிரியாம் ॥

லக்ஷ்மி பகவானின் வக்ஷத்தில் சேர்ந்து, சேஷாத்ரி பூப்பிரசித்தியுற்று பிரகாசிக்க என்மீது கிருபை செய்யும்படி பிரார்த்தனர்.

கார்த்திகை சுத்த பஞ்சமி வியாழக்கிழமை உத்திராடம் கூடிய சுபதின மாதலால், இச் சுபதினத்தில் ஸ்ரீனிவசனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சேரவேண்டுமென்று பிரம்மா ருத்திரர்கள் லக்ஷ்மிதேவியை பிரார்திக்க, விஜயலக்ஷ்மி பதில் பேசாம லிருந்தனள். அதைக்கண்டு பிரம்மதேவன் பிருகுரிஷியைப் பார்த்து கண்ஜாடை செய்தார். அப்போது பிருகுரிஷி வீரலக்ஷ்மியை சமீபித்து சாஷ்டாங்க தண்டப்பிரணமங்கள் செய்து அம்மா! இனியாகிலும் என்னுடைய பிழையை மன்னித்து, நான் உன் தனயனென்று தெரிந்து என்னை ஆதரித்து என் தந்தையின் மார்பில் சேர்ந்து உலக கல்யாண முண்டாக்கும்படி பிரார்தித்தார். பிருகுவின் பிரார்த்தனையைக் கேட்டு பிருகுவை ஆசிர்வதித்து உன் தைரியத்தையும் திடபக்தியையும் தெரியாமல் ஸகுணகுண ஸம்பன்னரான என் நாதனை சந்தேகிக்கச் செய்த என்

ரஜோ குணத்திற்கு சமயம் வந்ததால் என் பிராணநாதனை விட்டு பரதேசியாய் சில காலம் கழித்து என் நாதனுல் உக்ர தவம் செய்வித்தேன்; விதி யாரையும் விடாது இது என் தவறுதலுமில்லை, உன் தவறுதலுமில்லை, நம்மை இந்த கபட நாடகத்திற்குள்ளாக்கியது அவர் செயலே யல்லாமல் வேறில்லை யென்று சொல்லி, தன் நாதன் தன்னையெடுத்து அவருடைய மார்பில் வைத்துக்கொள்வாரென்ற உத்தேசத்தினுல் ஸ்ரீனிவாசனின் பாதங்களின்மேல் தன் பார்வையை செலுத்தி ஒரே மனத்துடன் தங்க சிலைப்போல் நின்றிருந்தனள். பிரம்மதேவன் லக்ஷ்மியின் மனோபாவத்தை தெரிந்துக்கொண்டு ஸ்ரீனிவாசனைப்பார்த்து அனுமானித்து வந்தார். ஸ்ரீனிவாசன் பிரம்மா ருத்திரர்களைப் பார்த்து சந்தேகமேன்? ஸதா என் மார்ப்பில் வசித்துவரவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லும்வரை லக்ஷ்மி மார்பில் வசிப்பதாயில்லை, உங்கள் விருப்பபடி என் மார்ப்பில் வசிக்க வேண்டுமென்று யிருப்பதாய்ச் சொல்லி, பிரம்ம ருத்திரர்கள் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து, அம்மா! நீ இந்த சுப சமயத்தில் பரந்தாமனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சேர்ந்து எப்போதும்போல் வசிததுவர வேண்டுமென்றி பிரார்த்தனர். அப்போது லக்ஷ்மிதேவி அவர்கள் சொல்லைக் கேட்டு, புன்னகையுடன் அன்ன நடை நடந்து தன் கால் சிலங்குகள் கலீர்க் கலீரென் றொலிக்க, இடையில் தரித்திருந்த தங்க மணிகள் ஓசையிட, நாசிகாபரணங்களாலும், சிருங்காரமான மையை தீட்டிய கண்களுடன், நெற்றியில் பிரகாசிக்கும் திலகத்துடன், சந்தன பரிமளங்கள் நாற்புரங்கலிலும் வீச, புன்னகை தவழும் வதனங்களுடன் பத்மாலயத்திலிருந்து மெதுவாய் தன் நாதனிடம முன்பு க்ஷீரசாகரத்திலிருந்து வந்தமாதிரி வந்து சேர்ந்து, தான் வசித்துவந்த ஸ்ரீனிவாசனின் வக்ஷஸ்தலத்தில் சந்தன கஸ்தூரி முதலிய பரிமளங்களிட்டு ஒரு புஷ்பமாலையை ஸ்ரீனிவாசனின் கழுத்தில் போட்டனள், அப்போது ஸ்ரீனிவாசன் கருணைக் காட்டி தன் இரண்டு கரங்களாலும் லக்ஷ்மிதேவியை யெடுத்து தன் மார்பில்வைத்துக் கொண்டார் அந்த சமயத்தில் ரம்பை, ஊர்வசி முதலான நடன மாதர்கள்

ஆகாயவீதியில் நாட்டியமாடினர். கந்தர்வ சதிபதிகள் பாட்டுகள்பாட, தேவர்கள் அந்த தம்பதிகளின் மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தனர். வரலக்ஷ்மி பிறந்த இந்த பத்ம ஸரோவரத்தில் பிரம்மாதி தேவர்கள் ஸ்நானம்செய்து லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசர்களைக் கொண்டாடினர். இந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மார்க்கசிர சுத்த பஞ்சமியன்று ஸ்நானம் செய்பவர்களுக்கு இந்த வீர லக்ஷ்மி தன கனக வஸ்து வாஹனங்கள் அளித்து, கடைசியில் மோக்ஷம் தருவதாய் இந்த க்ஷேத்திரத்தைக் கொண்டாடி, அவரவர்களுடைய வாஹனங்களிலேறி ஸ்ரீனிவாசனுடன் சேஷாசலத்திற்கு சென்றுக் கொண்டிருக்கும் போது, சேஷாசலத்திலுள்ள பத்மாவதி ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மிசமேதராய் வரும் விருத்தாந் தத்தை தெரிந்துக் கொண்டு மங்கள ஸ்நானம் செய்து ஆடை யாபரணங்களணிந்து கொண்டு, ஸ்ரீனிவாசனையும் லக்ஷ்மிதேவியையும் எதிர்கொண்டழைத்து அவர்களுக்கு மங்களாரதி யெடுத்து சாஷ்டாங்க தண்டப் பிரணாமங்கள் செய்தனள். அப்போது லக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசர்கள் பத்மா வதியை ஆதரித்து, ஆனந்த நிலயத்தில் பிரவேசித்து, இச் சாமாத்திரத்தில் சகல பதார்த்தங்களையும் ஆகர்ஷித்து பிரம்மாதி தேவர்களுக்கு விருந்தளிந்து, சந்தன தாம்பூ லங்களுடன் வஸ்திரா பரணங்களையும் கொடுத்து அவர்களை திருப்தி செய்தார். அவர்கள் சந்தோஷத்துடன் அவரவர்க ளுடைய வாஹனங்களேறி தம் நிவாசங்களுக்குச் சென்றனர் அதுமுதல் லக்ஷ்மி, பத்மாவதி, ஸ்ரீனிவாசர் சுகமாயிருந்தனர்.

ஒருநாள் ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து நீ இவ் விடத்திற்கு வந்ததால் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமுண்டா யிற்று. என் விவாஹத்திற்காக குபேரனிடம் கடன் பெற்றேன், அந்த கடனை தீர்க்க வழிகாணாமலிருக்கிறே னென்று விநோதமாய் கூறினார். அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்ட லக்ஷ்மி, உம்முடைய விவாஹத்திற்கு நான் வந்திருக்கும்போது எனக்கு தெரியப் படுத்தியிருந்தால் உங்களுக்கு வேண்டிய தனம் கொடுத்திருப்பேன் என்னைக் கேளாமல் செய்த கடனை நீங்களே தீர்க்க வேண்டுமே தவிர

இப்போது என்னிடம் தெரிவித்தால் நான் என்ன செய்வே னென்று பதிலளித்தாள். அதைக்கேட்டு ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியைப் பார்த்து நீ என்மேல் கோபமடைந்து கொல்லா புரத்திற்கு சென்ருய், என் விவாஹத்திற்கு உன்னை அழைக்க சூரியனை அனுப்பினேன் நீ என்மேல் கருணைக் காட்டி சூரியனுடன் வந்து சேர்ந்ததை பரமானந்தமென்று கருதி னேன் உன்னை விவாஹத்திற்கு அழைத்து தனம் வெண்டு மென்றெப்படி கேட்பேன்? குபேரனுக்கு வருஷாவருஷம் வட்டி செலுத்தும்படியாக பத்திரம் எழுதி கொடுத்து தனத்தை பெற்றுக்கொண்டேன், இதுவரையில் ஒரு வருஷ வட்டியாகிலும் செலுத்த முடியாமல் நான் ஒரு யோசனை செய்துள்ளேன் அதற்கு நீ சம்மதிக்க வேண்டும். நீ குபேரனுடைய கடனை தீர்க்க வேண்டியதில்லை. நீ கலி யுகத்தில் என் பக்தர்களுக்கு தனம் கொடுத்து வரவும். அவர்கள் அத் தனத்தை யடைந்து கர்வத்துடன் பாபங்கள் செய்து வருவார்கள் அவர்களுடைய பாப காரியங்களினல் வியாதி முதலிய இடுக்கண்கள் உண்டாகும் அப்போது என்னை தியானிப்பார்கள், நான் அவர்களுடைய கனவில் தோன்றி எனக்கு பிரார்த்தனைகள் செலுத்தி பணமுடிப் புகள் கட்டச் சொல்லி வெட்டி காசுகள் பெறுபவனென்று பிரசித்தி பெற்று அவர்களிடமிருந்து வட்டிக்கு வட்டியைக் கூட்டி நீ கொடுத்த திரவ்யத்தினின்றும் தனத்தைப் பெற்று அந்த தனத்திலிருந்து குபேரனுக்கு வட்டிமாத்திரம் வருஷா வருஷம் சேலுத்துக் கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் இவ்வாறு என் அரசாட்க்ஷியைநடத்தி,கலியுகமுடியில் குபேரனுக்குகடன் தீர்த்து நாம் வைகுண்டத்திற்கு செல்வோமென்று கூறினர். அதற்கு லக்ஷ்மி தன் நாதனைப் பார்த்து, நான் பக்தர்களுக்கு திரவ்யம் கொடுப்பேன் அவர்கள் அதை நியாயமான வழியில் செலவிடாமல் அதை தீய வழிகளில் செலவிட்டு அத் தனத்தினல் மானவர்களுக்கு கஷ்டங்களுக்குண்டாக்கு பவர்களை காப்பாற்றுவது கஷ்டமல்லவாவென்று கேட்க, அதற்கு ஸ்ரீனிவாசர் மானவர்களுக்கு திரவ்வியம் கொடுப் பது உன் கடமை, அவர்களுக்கு வியாதி முதலிய உபாதி

களை உண்டாக்கி அந்த தனத்தை அவர்களிடமிருந்து யெப்படி வரவழைத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ மற்றும் அவர்களை எவ்விதம் காப்பாற்றவேண்டுமோ அது என் கடமை, நீ கொடுத்த திரவ்வியத்திலிருந்து எனக்கு கொஞ்ச மாகிலும் செலுத்தியவர்கள் அதிக பலனை அடைவார்கள், செலுத்தாதவர்கள் அந்த தனத்தையிழந்து தரித்திரர்களாய் என் க்ஷேத்திரத்தில் சேர்ந்து, என் க்ஷேத்திரத்திற்கு வரும் பக்தர்களுக்கு சேவைசெய்து அவர்களுடைய அனுக்கிரஹம் பெற்று, ஸதா என்னை தியானித்துக் கொண்டு மறு ஜன்மத்தில் என் பக்தர்களாய் அவதரித்து நற்கதியடை வார்கள். இப்படி செய்யாமல் என் பக்தர்களை மோசம் செய்து, எனக்கு பக்தர்கள் சமர்பிக்கும் திரவ்வியங்களை பராதீனம் செய்து, என்னை லக்ஷியம் செய்யாமல், இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பாபிகளாகவும் அங்கஹீனர்களாயும் குருடர்களாயும் ரோகிகளாகவும் ஜன்மித்து, என் க்ஷேத்தி ரத்தில் பிச்சையெடுத்துக் கொண்டு, அநேக கஷ்டங்களை யனுபவித்து கடைசியில் என் பக்தர்களின் ஆசிர்வாதங்கள் பெற்று என் பாதாரவிந்தம் சேருவார்கள். இதற்காக நீ சந்தேகமடைய வேண்டாமென்று சொன்னார். அவ்வார்த் தைகளைக் கேட்டு லக்ஷ்மிதேவி சந்தோஷமடைந்து பகவானைப் பார்த்து சுவாமி! உங்களிடம் நான் பொய்ச் சொல்ல மாட்டேன்; உண்மையே சொல்லுகிறேன். கலியுகத் தில் மானவர்கள் தான தர்ம பரோபகாரங்கள் செய்து அதை உங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்பவர்களுக்கு தன தான்ய சம்பத்துகள் அளிப்பேன். அப்படி உங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்யாத லோபிகளுக்கு தனம் நசிக்கச் செய்வேனென்று சொல்லி, நாதனின் அநுமதி பெற்று கபிலாஸ்ரமம் சேர்ந்து தன் பூர்வ சரீரத்தில் பிரவேசித்து தன் ஹிருதயத்தில் நாதனின் ரூபத்தை நிறுத்தி தவம் செய்துவந்தாள்.



சுகமுனிவர் சூரியனுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களை தெரிவித்தல்

சுகாஸ்ரமத்தில் தவம் செய்துவந்த சுகமுனிவர் இந்த உலகத்தைவிட்டு பரமபதமடைய உத்தேசித்து புறப்பட்டு சூரிய மண்டலத்தை சமீபித்து அம்மண்டலத்தை தாண்டிச் செல்ல முயன்றார். அதைக் கண்டு சூரியன் சுக முனிவரை தடுத்து நீங்கள் என் மண்டலத்தை கடந்து செல்ல நினைக்கிறீர்கள். உங்களுடைய பிதுருக்கள் இவ்வுலகத்திலேயே வசித்துவர நீங்கள் சுவர்கலோகம் செல்ல முடியுமா நீங்கள் விவாஹம் செய்துகொண்டு புத்திர சந்ததி பெற்று உங்களுக்கு பதில் உங்கள் புத்திரனை இவ்வுலகில் வசிக்கச் செய்; நீங்கள் ஆசிரம தர்மங்களைவிட்டு மஹா விரக்தி பெறுவது தகாது பூர்வம் ஒழுங்காய் வேதங்களைப் படித்து தேவ ரிஷிகளின் ருணங்களை தீர்த்தீர்கள், இனி மனைவியை கைபிடித்து நற்புத்திரனைப் பெற்று, பித்ருருணங்களைத் தீர்த்து பிரம்ம தேஜமடைந்து பிறகு என் மண்டலத்தை தாண்டி பரமபதம் சேரும்படி புன்னகையுடன் சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சுகமுனிவர் சூரியனைப் பார்த்து மார்த்தாண்டா! நீ திருமூர்த்தியாத்மகன். கர்மாவுக்கு சாக்ஷியாய் இஜ்ஜெகத்திற்கு தெய்வமாய் பிரகாசித்துவரும் உனக்கு தெரியாத தர்மங்களில்லை ஆனாலும் எனக்கு தெரிந்தவற்றை சொல்கிறேன்; எப்படியென்றால் மாதாவின் கர்ப்பத்தில் தேஹத்தை யடைந்து இந்த பூமியில் பிறந்தது முதல் உதய அஸ்தமானங்களுண்டாக, புருஷனின் ஆயுவு க்ஷீணித்துப்போவதால் இந்த சரீரங்கள் அனித்யமென்று நினைத்து சதுராஸ்ரமங்களும் நடத்தி தேவ, ரிஷி, பிதுரு சம்பந்தமான ருணங்களை தீர்த்து ஞான வைராக்கியங்களை சுற்றுக்கொள்வது வேதாந்த கர்மாவும். சதுராஸ்ரம தர்மங்களில் நடப்பது நியாயமே ஆனாலும் இந்த தேஹம் நீரில் குமிழ்போல் அநித்யமானதால் ஞானியானவன் கர்மாவான இந்த சம்சாரசாகராரண்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டானென்று கூறினார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சூரியன் சுக முனிவரைப் பார்த்து சிருஷ்டி

காலத்திலேயே பிரம்மதேவன் இந்த வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களை யேற்படுத்தி, இந்த லோக வாசிகள் அதை அநுசரணை செய்துவர அதைவிட்டு நீங்கள் இந்த மண்டலத்தை தாண்டிப் போக பார்க்கிறீர்கள் என்றான். அப்போது சுக முனிவர் சூரியனைப் பார்த்து. பாஸ்கரா கேள்: வர்ணாஸ்ரம தர்மங்கள் மோக்ஷப் பிரதமானதென்று என் தந்தை எனக்குச் சொல்ல அதைக் கேட்டு அவருடன் தந்தையே முதல் தர்மத்திலேயே விவேகக் ஞானமுற்றவன் மற்ற ஆஸ்ர தர்மங்களை விட்டுவிட வேண்டுமா அல்லது அவற்றையும் அனுசரிக்க வேண்டுமாயென்று கேட்டேன் அதற்கு என் தந்தை என்மேலுள்ள பிரேமையினால் என்னைப் பார்த்து இந்த சந்தேகத்தை ஜனகராஜனிடம் போய் கேட்டால் விவரமாகுமென்று கூறினார். பிறகு நான் மிதிலை ராஜனிடம் சென்று என் சந்தேகத்தை தெரியப்படுத்தினேன் ஜனக ராஜன் என்னைப் பார்த்து மனோதிடமேற்பட ஆஸ்ரம தர்மங்கள் அனுசரிக்க வேண்டும் ஒரே ஆஸ்ரமத்திலேயே மனோதிட மடைந்தவர்கள் பிறகு ஆஸ்ரமதர்மங்களை விட்டு மிக்க விரக்திபெற வேண்டுமென்று எனக்கு போதித்தார். நான் அதுமுதல் மிக்க வைராக்ய மடைந்தேன் நீங்கள் என்னை குடும்பஸ்தனாக்கும்படி சொல்கிறீர்களென்றார் சூரியன் சுகமுனிவரைப் பார்த்து நகைத்து ஜனகராஜன் ஞானகர்மங்களை நடத்திக் கொண்டு ஸர்வ ஸமத்வமுற்று பூமியை பரிபாலித்துக் கொண்டு, புத்திரசந்ததி பெற்றவர் உங்களை விரக்தி பெறும்படி கூறினாரா? விஷ்ணுதேவனில் பிரம்மாவும், பிரம்மனில் வசிஷ்டரும், வசிஷ்டரிலிருந்து சக்தியும், சக்தியிலிருந்து பராசரரும், பராசரரிலிருந்து வியாசரும், வியாசரிலிருந்து நீங்களும் ஜன்மித்து நீங்கள் சந்ததி யில்லாமல் என் மண்டலத்தை தாண்டிப்போக முடியுமா? புண்யாத்மனை நற்புத்திரன் ஒருவனைப்பெற்று இவ் வுலகில் வசிக்கச் செய்து போகவேண்டும். உன் பிதருகள் இந்த லோகத்திலிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு பணிவிடை செய்ய புத்திரனை பெறும் வரையிலும் என் மண்டலத்தை தாண்டிச் செல்லலாகாதென்று சொன்னார். அப்போது சுகமுனிவர் தன் தபோ மஹிமையால் தன்னைப்

போலவே ஒரு சாயாசுகனை ஸ்ருஷ்டித்தார். அப்போது அந்த சாயாசுகன் தன் தந்தை சுகமுனிவருக்கும் சூரியனுக்கும் நமஸ்கரித்து நின்றான். சூரியன் சுகமுனிவருடைய யோகமஹிமைக்கு சந்தோஷமடைந்து, நீ இந்த சுகமுனிவரால் ஜன்மித்ததால் இந்த லோகத்தில் சாயாசுகனென்ற பெயருடன் பிரகாசிக்கும்படி ஆசீர்வதித்தான். சாயாசுகன் கைக்கூப்பியவாறு தன் தந்தையைப் பார்த்து, தந்தையே! என்னை சிருஷ்டித்தகாரணம் தெரிவித்தால் உங்கள் அனுமதிபெற்று நடந்துகொள்வேனென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட சுகமுனிவர் மகனைப் பார்த்து, நீ பூலோகம் சென்று காசிக்ஷேத்திரமடைந்து அவ்விடம் என் தந்தைக்கு வேண்டிய பணிவிடைகள் செய்து அவருடைய அனுமதி பெற்று பிரகாசிக்கும்படி சொல்லி ஆசிர்வதித்து அனுப்பி, சூரியனைப்பார்த்து பிரபாகரா! உன் கிருபையால் புத்திரனைப் பெற்றேன். என்னை இனியாகிலும் உம் மண்டலத்தை தாண்டிச்செல்ல அனுமதிக்கும்படி கோருகிறார். அவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட சூரியன் நகைத்து, என் சொரூபமான ஜீவமஹத்வத்மை சொல்லும்படி கேட்க, சுகமுனிவர் சூரியனைப்பார்த்து ஜகஜ்யோதி ஸ்வரூபனான உன்னுடைய பிரபாவத்தை சொல்ல நான் தகுந்தவனோ? ஆனாலும் எனக்கு தெரிந்தவரை சொல்லுகிறேனென்று சொல்லி சூரியனுக்கு நமஸ்கரித்து நாராயண பரப்பிரம்மனென்கிற சாஸ்வதமான ஸ்வரூபத்திலிருந்து பிரணவஸ்வரூபமான ஓம்சப்தம் உண்டாயிற்று அந்த சப்தம் வெளிப்பட்டு ஆகாயத்துடன் மோதியதால் உஷ்ணரூபமான பிரகாசம் உண்டாயிற்று. அந்த வாயு ஆகாசமார்க்கமாய் சென்றதால் உஷ்ணரூபமான பிரகாசம் உண்டாயிற்று, அந்த அக்னி விஸ்தாரமாய் பிரகாசித்து தன்னுள் வியாபித்ததினால் அந்த பிந்து திரவரூபமான சாரம் மஹா ஜலமாய் நிற்க, தேஜோரூபமான அப்பரமாத்மா அம் மஹா ஜலத்தில் நின்றார். அப்போது தங்கமான பிரகாசமாய் சில் காலத்திற்கு பல விருக்ஷங்கள் பலன்களை கொடுப்பதுபோல் அநேககோடி பிரம்மாண்டங்களை சுருஷ்டித்து அப் பிரம்மாண்டத்தில் ஒவ்வொரு விதைக்கும் விருக்ஷ

மாய் அநேக விதைகளை அடைவதைப்போல் மூலகாரண மாய் தங்கமயமான பிரகாசம் சூரியரூபமாய் ஸ்தாவர ஜங்கமங்களான பிரபஞ்சத்தை தன் பிரபாவத்தால் ஜீவனாய் போஷித்து தன் பிரகாசத்தால் நசிக்கச்செய்தும் ஆலமரவிதை பூஜலசம்பந்தால் விருக்ஷாக்ருதியாய் அந்த விருக்ஷத்தில் ஜீவனாய் நிலைத்ததுபோல் தங்கமயமான பிரகாசம் ஸப்தபர்வதம், ஸப்தசமுத்திரம், சப்தலோகங்க ளான பிரம்மாண்டமாய் நிலைத்து சூரிய ரூபமாய் பிரகாசிக் கின்றது. அந்த ஸ்வரூபமே ஸகல பூதங்களிலும் ஜீவமாய் எண்ணெயுடன் சேர்ந்து எரியும் வத்தியைப்போல ஞானம் பெற்று, அந்த ஞானத்தினால் தன் செவியார கேட்கவும் தேஹத்தினால் தொடவும் கண்களால் பார்க்கவும் நாவினால் ருசி பார்க்கவும் மூக்கினால் சுகந்தங்களை முகரவும் காதுகளி னால் கேட்கவும், பேசவும் கொடுத்தலும் கவனம் செலுத் தலும், விசர்ஜன செய்தலும் மனோபுத்தி, சித்தம் அஹங் காரம், சம்ஸயம், நிச்சயம, விசாரங்கள் தெரிவதுமே ஸூக்ஷ்மமான ஸ்வரூபமாகும். இனி பரஸ்வரூபம் எப்படிப் பட்டதென்றால் அணுமுதல் சமஸ்த ரூபங்களில் மேக மண்ட லத்திலிருந்து மழை உண்டானால் பூமியிலுள்ள நதி கணறுகள் தடாகங்களில் தண்ணீர் நின்றபடி ஈஸ்வரனுடைய கிருபையி னால் சரீரத்தில் ஜலமானது அநேககோடி ஜீவராசிகளில் சதுர்வித பூதங்களிலும் நிலைதிருக்குமென்றார், அப்போது சூரியன் சுக முனிவரைப்பார்த்து தங்கமயமான பிரகாசம் இந்த சமஸ்த பூதங்களிலும் எவ்விதமாம் பிரவேசித்து பிறகு தன் இருப்பிடம் எப்படிப்போய் சேருகின்றதென்பதை தெரியப்படுத்தும்படி கேட்டார். அப்போது சுகமுனிவர் பிரம்மாண்டத்தை பிரகாசிக்கச் செய்து சுந்தரமாய், சுய ரூபமான தங்கமயமான மண்டலம் மிக்க பிரகாசமான திரவமாய் தெரிந்தது அதிலுள்ள சாரமே அமிர்த்தமாய் காலவசத்தால் திரவமாயும், மேகங்களாயும், குளிர்ச்சியாய் இந்த பூமியில் மழையினால் நிறைந்து பயிர்கள் வளர்ச்சி யடைந்து அந்த பயிர்களில் சாரமான ஜீவசத்தாய் நின்று மானவர்களுக்கு அநேக விதங்களான ஆகார பதார்த்தங்க ளாய் பசுக்களுக்கு புல்லாய், சர்வத்திற்கும் வாயுரூபத்தில்

அநேக ஜீவகோடிகளுக்கும்; அநேக விதங்களில் ஆகாரமாய் அந்த சரீரத்திலுள்ள ஜடராக்னியால் ஜீர்ணமடைந்து பாலில் நெய் பிரிவதைப்போல் பிந்து ரூபமாய் முதலில் புருஷர்களில் நின்று பிறகு ஸ்திரீ கர்ப்பத்தில் கருரூபமடைந்து அந்த கருவில் ஆறு மாதங்களானதும் தேஜஸ்ஸை அடைந்து விருத்திபெற்று பிறகு ஜென்மகாலம் அடைந்ததும் பூமியில் பிறந்து அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரம் அனுபவித்து பிறகு நாசனமடைவார்கள். நாசமடைவது எப்படி யென்றால் வாதம் பித்தம் கபம் முதலான வியாதிகளால் பூதங்கள் உள்ளாவதால் பள்ளத்தில் நின்ற மழை ஜலத்தை சூரிய கிரணங்கள் ஜலத்தை ஆகர்ஷிக்குமோ அதுப்போல் ஸர்வ பூதங்களிலுள்ள ஜீவனையும் ஆகர்ஷித்து விடுவான் அப்போது அந்த ஸ்வரூபம் சூரிய கிரணங்களில் சேர்ந்து வாயுமண்டலத்தில் பிரவேசித்து ஆகாய மார்க்கத்தில் சந்திரமண்டலம் அடைந்து சந்திரன் சூரியனில் ஐக்யமாகும் போது சூரியனில் சேர்ந்து காலானுசாரமாய் மறுபடியும் ஜன்மத்திற்குவரும் என்று கூறினார். சூரியன் சுகமுனிவரைப் பார்த்து இனி தேவர்களின் சுக ஸ்திதிலயங்களை சொல்லும்படி கேட்டான், அப்போது சுகமுனிவர் சூரியனைப் பார்த்து, தேவா! ஆலே விதைக்கும் யிரவருஷம் நெல்விதைக்கும் ஆறு மாதங்களும் ஆலே விதைக்கு ஆயிரம் வருஷங்கள் வரையிலும் பூ சம்பந்தமுண்டு. பிரம்மாதி தேவ சரீரங்களுக்கும் காலபேதமுண்டு, தேவலோகத்தில் தேவர்கள் தங்கமயமான பிரகாஸம் அதிகமாய் பெற்று தீர்காயுஷ்யமடைகின்றனர். சாதாரண தேவர்களுக்கு சூரியனுள்ளவரை இந்திராதி லோகபாலகர்களுக்கு பிரம்மாண்ட பிரளயாந்தியும் உண்டாக்கும் இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஆதார பூதராய் சச்சிதானந்த நித்ய பரிபூர்ணராய் வாக்மான ஸாக்ஷீதராய் விளங்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனை பிரகாசிப்பதற்கு. பிரதியாய் பிரகாசிக்கின்றது நீ என்று நிச்சயித்துக் கொண்டேன் என்றார். அதைக் கேட்ட சூரியன் சந்தோஷமடைந்து சுகமுனிவரைப்பார்த்து ஓ முனீந்திரா! உங்களுடைய மனோதிடமும் யோக ஸ்திதியையும் தெரிந்து கொள்ள இப்படியாக வினவினேன். நீங்கள் எல்லா வற்றிக்கும் சமாதானம் சொன்னதால் மிக்க சந்தோஷ

மடைந்தேன், நீங்கள் இனி என் மண்டலத்தை தாண்டி மேலுலகம் சென்று பரமபதமடையும்படி சொன்னார். உடனே சுகமுனிவர் ஸூரியனுக்கு நமஸ்கரித்து ஸூரிய மண்டலம் தாண்டி பரமபதம் போய்ச் சேர்ந்தார். அப்போது சாயா சுகன் தன் தந்தையின் கட்டளைப்படி காசிபுரி சேர்ந்து அவ்விடம் வியாசருக்கு பணிவிடைகள் செய்துகொண்டு சில யுகங்கள் கடந்த பின் கிருஷ்ண துவைபாயனரின் அனுமதி பெற்று சுகாஸரமம் சேர்ந்து பிராம்மண கன்னிகையை விவாஹம் செய்துக்கொண்டு சுகாஸ்ரமத்திலேயே வசித்து வந்தார்.

லக்ஷ்மி சுகாஸ்ரமம் சேருதல்

லக்ஷ்மிதேவி கபிலாஸ்ரமத்தில் தன் நாதனைக் குறித்து தவம் செய்துக் கொண்டு சில யுகங்கள் கடந்தன. சேஷாசலத்திலுள்ள ஸ்ரீனிவாசன் தன் மனதில் நான் முதலில் லக்ஷ்மியைக் குறித்து தவம் செய்தேனென்று இப்போது என்னைக் குறித்து தவம் செய்துவரும் இந்த வீர லக்ஷ்மியை எப்படியாகிலும் பூலோகத்தில் நிவசிக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தவராய் லக்ஷ்மியின் ஹிருதயத்தில் பிரகாசித்து வந்த தன் ரூபத்தை லக்ஷ்மிக்கு எதிரில் பிரத்யக்ஷமாகும்படி செய்தார். அப்போது லக்ஷ்மி தன் நாதன் பிரத்யக்ஷமானதாய் நினைத்து தன் நிஷ்டையை முடித்துக்கொண்டு கண்களைத் திறந்து பார்த்தாள். ஆனால் தன் எதிரில் ஸ்ரீனிவாசன் இல்லாததால் தன் தவம் விபலமாயிற்றென்று நினைத்து சிந்தனையுற்று கபிலமஹரிஷியினிடம் சென்றாள். கபில மஹரிஷி லக்ஷ்மியைப் பார்த்து அம்மா! உன் சபலத்தினால் உன் தவம் விபலமாயிற்று, நீ இனி தவத்தைவிட்டு சுகாஸ்ரமம் என்கிய பத்மஸரோவரத்தில் சேரவும் அவ்விடம் சாயாசுகன் உன்னைப் பூஜிப்பார். நீ அவ்விடம் சென்று உன் நாதன் கோரியபடி பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து அவர்களுக்கு சர்வ சம்பத்துகளும் அளித்து வரும்படி கூறினார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு தன் நாதனின் விருப்பததை பரிபாலிக்க எண்ணியவளாய் பாதாளத்தி

லுள்ள ஆதிசேஷனை தன் மனதில் நினைத்தாள். உடனே ஆதிசேஷன் பிரத்யக்ஷமாய் சாஷ்டாங்க தண்டப்பிரணா மங்கள் செய்து லக்ஷ்மி மனோபாவத்தை அறிந்து, வேண்டிய வஸ்திரா பரணங்களும், நவரத்தினத்தாலான கிரீடமும், சந்தனம் முதலிய பரிமள திரவ்வியங்களும் அளித்து தங்க மயமான இரத்தினில்ஏற்றிக்கொண்டு, இரதத்திற்குபலமான யானைகளைக்கட்டி, பேரி மிருதங்கம் முதலிய வாத்தியங்க ளுடன் அநேக தேவர்கள் தொழ, நடுப்பகலில் பாதாளத்தி லிருந்து புறப்பட்டு பூமியை பிளந்து கொண்டு சேஷாசலத் திற்கு தென் பாகத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பத்மஸரோவரத்தில் தோன்றினாள். அப்போது ஆயாசுகன் லக்ஷ்மிக்கு சாஷ் டாங்க தண்டப் பிரணாமங்கள் செய்து அநேக விதங்களில் பிரார்த்தித்தார். ஆகாய மார்க்கத்தில் தேவர்களும் கருட கந்தர்வ கின்னர கிம்புருஷர்களும் வீரலக்ஷ்மியின்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்து ஜெய ஜெயவென்று கோஷங்க ளிட்டனர். இப்படி தேவர்கள் செய்யும் சந்தோஷ ஆரவாரத்தை சேஷாசலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீனிவாசன் கேட்டு சந்தோஷத்துடன் கருடன் மேலேறி புறப்பட்டு பத்ம ஸரோ வரம் சேரும்போது பிரம்மா, ஈஸ்வரர் ஸ்ரீனிவாசனை சந்தித்து திருமூர்த்திகளும் ஆனந்தமாய் பத்மஸரோவரத்தினிடம் சேர்ந்து ஆதிலக்ஷ்மியை கொண்டாடினார். பிரம்மதேவன் ஸ்ரீனிவாசனைப் பார்த்து, பூர்வம் வீரலக்ஷ்மியாய் பிறந்த இந்த பத்மஸரோவரத்தில் ஆதிலக்ஷ்மி தோன்றினாள். இவ் விடத்தில் ஓர் அழகான ஆலயம் கட்டி, அந்த ஆலயத்தில் லக்ஷ்மியை நிவசிக்கச் செய்து கார்த்திகை மீ சுத்த பஞ்சமி உத்தராஷாடா வெள்ளிக்கிழமை யன்று இப்புண்ணிய தீர்த் தத்தில் ஸ்நானம் செய்தவர்களுக்கு சர்வபாபமும் நீங்கி சகல சௌபாக்கியங்களும் ஐஸ்வர்யமும் அடைவார்க ளென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீனி வாசன் லக்ஷ்மீதேவியைப் பார்த்து பிரம்மாவின் விருப்பம் இவ்வாறாக இருக்கின்றது. என் விருப்பம் நீ சேஷாசலத்தில் வசித்து வியூஹா லக்ஷ்மியுடன் நீயும் நானும் வசித்தால் நன்றாயிருக்குமென்றார். லக்ஷ்மி தன் நாதனைப் பார்த்து

நாய் பிரம்மதேவனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டி திருப்பதால் நான் இவ்விடமே நிவசிப்பேன். இவ்விடம் ஒரு ஆலயம் நிர்மித்தது முன்பு எனக்காக நீங்கள் தவம் செய்த இந்த சுகக்ஷேத்திரத்தை பவித்திரமாக்கி, என்னை இவ்விடம் வசிக்கச் செய்யும்படி பிரார்த்தித்தாள். ஸ்ரீனிவாசன் லக்ஷ்மியின் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து விஸ்வகர்மாவை அழைப்பித்து பத்ம ஸரோவரத்திற்கு தென்கிழக்கு பாகத்தில் அழகான ஆலயம் நிர்மிக்கும்படி சொன்னார். உடனே விஸ்வகர்மா அழகான ஆலயத்தை நிர்மித்தான். பிரமன் முதலான தேவர்கள், முனிவர்கள், கந்தருவர்கள் கொண்டாட அந்த அழகான ஆலயத்தில் லக்ஷ்மீதேவியைப் பிரவேசிக்கச் செய்து, சாயாசுகரால் பாஞ்சாராத்ரோக்தமாய் சகலோபசாரங்களும் செய்வித்து மஹா வைபவங்களுடன் ஸ்ரீ பூதேவி ஸ்ரீதேவி சமேதராய் பத்மஸரோவரத்தை பிரதக்ஷிணை செய்து பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து, பிரம்மன் முதலான தேவர்களுக்கு விருந்து செய்து, சந்தன தாம்பூல வஸ்திரங்களுடன் அவர்களுக்கு திருப்தி செய்து ஸ்ரீனிவாசன் தன் கழுத்திலுள்ள ஒரு புஷ்ப ஹாரத்தை லக்ஷ்மியின் கழுத்தில் போட்டு, உன் பூர்வாங்கத்தைப் பார்த்து சந்தோஷமடைந்தேன்; நீ இந்த சுகாஸ்ரமத்தில் வசித்து, சாயாசுகனால் பூஜைகள் பெற்று, பக்தர்களுக்கு தன கனக வஸ்து வாஹனங்களை அளித்து அவர்களால் எனக்கு காணிக்கைகள் செலுத்தும்படி அவர்களை தூண்டும்படி கூறினார். அவ்வார்த்தைகளை கேட்ட லக்ஷ்மி நாதனுக்கு நமஸ்கரித்து ஒவ்வொரு வருஷமும் மார்க்கசிர சுத்த பஞ்சமியன்று நீங்கள் ஒரு வஸ்திரமும் புஷ்பமாலையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று கோரினாள். ஸ்ரீனிவாசன் அப்படியே ஆகட்டுமென்று வரம் கொடுத்து, சாயாசுகனைப் பார்த்து இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு அக்ரஹாரம் நிர்மித்து, நீ இந்த லக்ஷ்மியை பூஜித்து வரும்படி சொல்லி லக்ஷ்மியை பத்மஸரோவரத்தில் வசிக்கச்செய்து ஸ்ரீனிவாசன் சேஷாசலம் சேர்ந்து, பிறந்து வளர்த்துவரும் இந்த பூலோகவாசிகளை ரக்ஷிக்க சேஷாசலத்தில் பிரசித்திபெற்று

பக்தர்களால் கோவிந்தநாம சங்கீர்த்தனங்கள் செய்வித்துக் கொண்டு அவர்களுடைய மஹா பாபங்களை பரிஹாரம் செய்தும் பக்தர்களுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்தும், ஐஸ்வர்யம் கொடுத்து காப்பாற்றிக்கொண்டு மங்களகரம் பெற்று பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசனுக்கு மங்களம் மங்களம் ஜெய மங்களம்

கலியுகத்தில் வேங்கடாசலம் என்ற பெயர் உண்டாகுதல்

பூர்வம் காளஹஸ்தி என்கிற சிவ க்ஷேத்திரத்தில் புரந்தரன் என்கிற உத்தம பிராம்மணர் ஒருவரிருந்தார். அவருக்கு மாதவன் என்கிற குமாரன் பிறந்தான் புரந்தரன் தன் குமாரனுக்கு சகல சாஸ்திர புராணங்களையும் கற்பித்து தகுந்த வயதில் அவனுக்கு விவாஹம் செய்வித்து, குல ஜீவனத்தால் காலங்கழித்து வந்தார்கள் சில நாட்களுக்கு பிறகு புரந்தரன் மரணமடைந்தான். மாதவன் தந்தைக்கு செய்ய வேண்டிய கருமங்களை சாஸ்திர முறைப்படி செய்து தன் மனைவியுடன் அன்னியோன்யமாயிருந்து, சதா தெய்வ காரியங்களை செய்து வந்தனர். ஒரு நாள் அந்த தம்பதிகளிருவரும் விநோதமாய் வனத்திற்கு சென்றனர். அந்த வனத்தில் நல்ல யௌவனமும், சௌந்தர்யமுள்ள ஓர் சண்டாள ஸ்திரீ மாதவன் கண்ணில் பட்டாள். மாதவன் அந்த ஸ்திரீமேல் மோஹம் கொண்டு தன் மனைவியை பார்த்து. நீ வீட்டிற்குச் செல்; நான் புஷ்பவனம் சென்று பகவானுக்கு புஷ்பங்கள் கொண்டு வருகிறேன் நீ பூஜைக்கு வேண்டிய காரியங்களை செய்துவை யென்று சொல்லி தன் மனைவியை வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டான். பிறகு அந்த சண்டாள ஸ்திரீ வசித்துவந்த வீட்டிற்கு சென்றான். ஸ்திரீ மாதவனுக்கு நமஸ்கரித்து, இது சண்டாளர் வீடு தாங்கள் இந்த அபவித்ரமான இடத்திற்கு ஏன் வந்தீர்கள் திரும்பிப் போய் விடுங்களென்று சொன்னாள். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிராம்மணன் சண்டாளத்வம் ஏது? மனம் சம்மதி

தால் சண்டாளத்வம் நீங்கிவிடும் என் மனம் சம்மதி தால் உன் சண்டாளத்வம் போய்விட்டது. நீ என்னை விவாஹம் செய்து கொண்டு சுகமாயிருக்கலாமென்று கூறி, அவள் சமீபம் சென்றான். அவள் வேண்டாமென்று தடுத்தாலும் அவளை காதலித்து சண்டாளத்வம் பெற்றான். இப்படி சிலகாலம் அந்த ஸ்திரீயுடன் சுகமனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில் அவள் அகஸ்மாத்தாய் மரணமடைந்தாள். அவள் மரணத்தைக் குறித்து மாதவன் மிகவும் துக்கிற்று, அந்த கிராமத்தை விட்டு ஊர் ஊராய் சுற்றி பிச்சை யெடுத்துக் கொண்டு காலங் கழித்துவந்தான். சில வடதேசத்தவர்கள் திருப்பதிக்கு யாத்திரையாய் வந்துக் கொண்டிருந்தனர் மாதவன் அவர்களுடன் சேர்ந்து திருப்பதிக்கு வந்துக்கொண்டு, அவர்கள் கொடுத்த மிகுதி சோற்றை புசித்து, அவர்களுடன் திருப்தி சேர்ந்து கபில தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தான். அந்த சண்டாளன் கபில தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்சேய்தவுடன் அவனுடைய பாபங்கள் அவன் தேஹத்திலிருந்து அக்கினி ஜ்வாலைகள்போல் எறிக்கத் தொடங்கியது. மாதவன் ஸ்நானம்செய்ததும் சேஷாசல பர்வதம் ஏறிக் கொண்டிருக்கும்போது தான் செய்த பாபங்கள் நினைவிற்கு வரத் தொடங்கிற்று. அவன் தன் பூர்வ சரித்திரத்தை நினைத்துக்கொண்டு தான் சண்டாளத்வம் அடைந்ததற்கு மிகவும் வருந்தி தனக்கு சேர்ந்த பாபங்களை நிவர்திக்க வேண்டுமென்று பகவானை அநேக விதங்களில் பிரார்தித்துக் கொண்டு சேஷாத்ரி சேர்ந்து பக்தியுடன் சுவாமி புஷ்கரணியில் ஸ்நானம்செய்து வெளியே வரும்போது ஸ்ரீனிவாசன் மாதவனுக்கு பிரத்தியக்ஷமாய் நீ பாபத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டவனாய்விட்டாய். உன் சண்டாளத்வம் போய்விட்டது நீ பாண்டவ வம்சத்தில் சுதர்மனின் குமாரனாய் பிறந்து சோழராஜ்யத்தை ஆளும்படி வரம் கொடுத்தார். அந்த வரத்தைபெற்று மாதவன் ஸ்ரீனிவாசனுக்கு நமஸ்கரித்து தன் தேஹத்தை விட்டு பாண்டவ வம்சத்தில் சுதர்மனின் குமாரனாய் பிறந்தான்,

ooooooooooooo

தீர்த்த மஹாத்மியங்கள்

இந்த க்ஷேத்ரத்தில் 364 தீர்த்தங்களிருப்பதாய் புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது அந்த தீர்த்தங்கள் மானவர்களுக்கு கோசரமாகாததால் இவ்விடமுள்ள முக்கியமான சில தீர்த்தங்கள் மஹிமையுடன் பிரகாசிக்கின்றன. அவைகள் வருமாறு.

1. வைகுண்ட தீர்த்தம்
2. சக்ர தீர்த்தம்
3. ஜாபாலி தீர்த்தம்
4. துருவ தீர்த்தம்
5. ஆகாசகங்கை தீர்த்தம்
6. பாபவிநாசனம் தீர்த்தம்
7. பாண்டவ தீர்த்தம் (அல்) கோகர்ப தீர்த்தம்
8. குமாரதாரை தீர்த்தம்
9. இராமகிருஷ்ண தீர்த்தம்
10. தும்புரு தீர்த்தம்
11. சேஷ தீர்த்தம்
12. ஸனகஸநந்தன தீர்த்தம்
13. யுத்தகள தீர்த்தம்
14. சீதம்ம தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தங்கள் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றன ஆனால் இந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள 364 தீர்த்தங்களும், வைகுண்ட ஏகாதசி மறுநாள் துவாதசியன்று ஸ்ரீ சுவாமி புஷ்கரணியில் சேருகிறது. அன்றையதினம் சக்ரஸ்நானம் சுவாமி புஷ்கரணியில் நடக்கும். ஆகையால் பக்தர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் சக்ர ஸ்நானத்துடன் ஸ்நானம் செய்வார்கள்.

சுவாமி புஷ்கரணி மஹாத்மியம்

ஸ்லோகம்॥ ஸ்வாமி புஷ்கரணி ஸ்நானம்
ஸத்குரோர் பாதஸேவனம்।
ஏகாதசீ விரதம்சாபி
த்ரயமத்யந்த துர்லபம்॥
துர்லபம் மானுஷம் ஜன்மம்
துர்லயம் தத்ரஜீவனம்।
ஸ்வாமி புஷ்கரணி ஸ்நானம்
த்யந்த துர்லபம்॥

இந்த புஷ்கரணி கிருதயுகத்தில் வைகுண்டத்திலிருந்து கருடனல் கொண்டுவரப் பெற்ற கிரீடத்ரியில் இருப்பதால் பிரம்மன், இந்திராதி தேவர்கள், தசரதன், பஞ்சபாண்டவர்கள். அஞ்சனதேவி முதலானவர்கள் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அவரவர்கள், கோரிக்கைகள் ஈடேரியதாலும், கலியுகத்தில் பக்தர்கள், பாகவதர்கள், கிருகஸ்தர்கள், பண்டிதர்கள். பாமரர்கள் இந்த புஷ்கரணியில் ஸ்நானம்செய்து ஸந்ததியில்லாதவர்கள் ஸந்ததி பெற்றும், ' தரித்திரர்கள் ஐஸ்வர்வத்தையும், பக்தர்கள் மோக்ஷத்தையும் தேவர்கள் சுவர்க்கத்தையும் பெறுவதால் இந்த தீர்த்தப் பிரபாவம் ஆதிசேஷனும் வர்ணிக் முடியாதென்று புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. யாத்திரை வரும் பக்தர்களனைவரும் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வது முக்கியம்.

பாபவினச தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடதிசையில் சுமார் 3 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

ஆகாசகங்கை தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடதிசையில் பாப விநாசம் போகும் வழியில், சுவாமி ஆலயத்திற்கு 2 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

கோர்பம் என்கிற பாண்டவ தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடதிசையில் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

திருப்பதிக்கு வரும் யாத்ரீகர்கள் இம் மூன்று தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வது வழக்கம்.

மேற்கண்ட மூன்று தீர்த்தங்களுக்கும் போக எண்ணியவர்கள் காலை ஐந்து மணிக்கு புறப்பட்டுச் சென்று முதலில் பாபவிநாச தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிறகு அதே வழியிலுள்ள ஆகாச கங்கையில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும் மூன்ருவது ஊருக்கு சமீபத்திலுள்ள கோகர்பம் என்னும் பாண்டவ தீர்த்தம் சென்று அவ்விடம் ஸ்நானம்செய்ய வேண்டும் இம் மூன்று தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்செய்து காலை பத்து மணிக்குள் திருமலைக்கு வந்து விடலாம். பாப விநாச தீர்த்தத்தினிடம் காபி ஹோட்டல் முதலான வைசதிகளுமுண்டு, வழியில் எந்த விதமான பயமுமில்லை. அவ்விடம் சங்கல்பம் முதலானவை செய்விக்க தீர்த்தவாசிகள் (புரோகிதர்கள்) இருப்பார்கள்.

ஜாபாலி தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடமேற்கு திசையில் சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. அவ்விடம் ஜாபாலி மஹரிஷி தவம் புரிந்து முக்திபெற்ற புண்ய தீர்த்தம் இங்கேஓர் பெரிய ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் அஞ்சனாதேவி தீர்த்தமும் இருக்கின்றது ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்திற்கு பின் பாகத்தில் துருவ தீர்த்தமும் இருக்கின்றது அந்த ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தை திருமலை க்ஷேத்ராம்ச

மடத்தார் அவர்களின் சுவாதீனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தினமும் பூஜை வகைராக்கள் நடத்திவருகின்றனர். இவ்விடத்திற்கு இந்துஸ்தானி யாத்ரீகர்கள் விசேஷமாய் சென்று ஸ்நானம் செய்கின்றனர். கோடைகாலத்தில் இவ் விடம் மிகவும குளிர்ச்சியாகவும், மனோல்லாஸமாகவும் இருக்கும்.

சக்ர தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி ஆலயத்திற்கு வடமேற்கு திசை யில் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது இந்த தீர்த்தத்திற்கு போகின்றவர்கள் நன்ருய் வழி தெரிந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போகவெண்டும். ஒரு காலத்தில் இவ்விடத்தில் தவம் செய்துவந்த பக்தர்களை அரக்கர்கள் ஹிம்சைசெய்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இந்த விஷயத்தை மஹாவிஷ்ணு அறிந்து, தன் சக்ராயுதத்தால் அவர்களை ஸம்ஹரித்து, அந்த சக்கராயுதத்தை அங்கே ஸ்தாபித்து பக்தர்களை ரக்ஷித்ததார் இதற்கு சக்ர தீர்த்தமென்று பெயா விளங்கி யது. பிரதி வருஷமும் அர்ச்சகர்கள் ஏகாங்கி தேவஸ்தான ஆபீஸர்கள், மற்றும் இந்த கிராமவா சிகளும் சென்று, அங்கே ஸ்தாபித்துள்ள சக்ராயுதத்திற்கு அபிஷேகம், பிரசாத நைவேத்தியம். கற்பூர ஹாரதிகள் செய்து, பிறகு ஆஸ்தானம் நடத்துகின்றனர். நைய்வேத்யம் செய்த பிரசாதங்களை எல்லோருக்கும் வினியோகம் செய் வார்கள். இந்த தீர்த்தத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

தும்புரு தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி கோவிலுக்கு வடக்கிழக்கு பாகத் தில் சுமார் எட்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இந்த தீர்த்தத் திற்கு செல்லுபவர்கள் நன்ருய் வழிதெரிந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் பங்குணிபௌர்ணா மியன்று இவ்விடம் தீர்த்தமுக்கோடி நடக்கும் அன்றைய தினம் சுமார் ஆயிரம் ஜனங்களுக்குமேல் சென்று ஸ்நானம்

செய்வார்கள், அன்று இந்த க்ஷேத்திரபுரோகிதர்கள் வழியில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்து, இந்த தீர்த்த முக்கோடிக்கு போய்வருகிறவர்களுக்கு பானகம் மோர் முதலியவைகளை தர்மமாக கொடுப்பார்கள். இந்த தீர்த்தத்திற்கு காலை 5 மணிக்கு திருமலையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று ஸ்நானம் செய்து விட்டு சாயந்திரம் 6 மணிக்கு வந்துவிடலாம் போகும் வழியில் (இந்த தீர்த்தத்திற்கு சமீபத்தில்) பக்தசிரோன்மணியான தரிகொண்ட வேங்கமாம்பாள் தவம் செய்து முக்தி பெற்ற இடமான ஆசிரமம் இப்போதும் பார்க்கலாம் (மிகவும் கண் கவர்ச்சியுள்ள தீர்த்தமிது).

இராமகிருஷ்ண தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் கோவிலுக்கு வடதிசையில் சுமார் 6 மைல் தூரத்திலுள்ளது. இவ்விடம் தீர்த்த முக்கோடி தை மாதம் பௌர்ணமியன்று நடக்கும். அன்று சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்கள் மேற்சொன்ன தினத்தன்று கோவிலில்யிருக்கும் அர்ச்சகர்கள், ஏகாங்கிகள் மற்றும் கோவில் கைங்கர்யம் செய்பவர்களும் ஒன்றுகூடி காலை 5 மணிக்குள் கோவில் கைங்கர்யங்களை முடித்துகோண்டு, புறப்பட்டு சுமார் 8 மணிக்கெல்லாம் இராமகிருஷ்ண தீர்த்தம் சேருவார்கள். இந்த தீர்த்தத்தினிடம் இயர்க்கையாய் அமைந்துள்ள ஓர் மலைக்குகையில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு அபிஷேகம் செய்து, பொங்கல் முதலான பிரசாதங்கள் செய்து நைவேதயம் செய்வித்து, ஆஸ்தானம் நடத்துவார்கள். அநேக பக்தர்கள் அவரவர்களிஷ்டப்படி அங்கு வந்த ஜனங்களுக்கு சமாராதனை செய்வார்கள் அர்ச்சகர்கள் கூட சுமார் 20 பேருக்கு சமாராதனை செய்விப்பார்கள் அந்த தீர்த்தத்தில் ஓர் அதிசயமுண்டு அது என்னவென்றால் வெய்யில் நன்றாககாயும் போது சுமார் 12 மணிக்கு அந்த நீர்வீழ்ச்சியில் பார்த்தால் ஏழு வர்ணங்களில் ஓர் தனுசு காணப்படும். அது பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாயிருக்கும் ஆனால் இந்த தீர்த்தத்திற்கு போவது கொஞ்சம் கஷ்டம்.



குமாரதாரை தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி கோவிலுக்கு சுமார் 5½ மைல் தூரத்திலுள்ளது ஆனால் இந்த தீர்தத்திற்கு போவதும் கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். இந்த தீர்த்தம் முக்கோடி தை மாதம் சுக்லபக்ஷ பௌர்ணமியன்று நடக்கும் அன்று சுமார் ஆயிரம் பேர்வரை இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்கள். யாத்ரீகர்கள் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வதானால் நன்றாய் வழி தெரிந்தவர்களுடன் செல்ல வேண்டும்.

வைகுண்ட தீர்த்தம்

இந்த தீர்த்தம் சுவாமி கோவிலுக்கு கிழக்கு திசையில் சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது, ஸ்ரீராமபிரான் ரிஷிமுக பர்வதத்திலிருந்து இலங்கைக்கு போகும் சமயத்தில் ஒரு நாள் இவ்விடம் தங்கினார். அப்போது சில வானரர்கள் இந்த குகைக்குள் பிரவேசித்தனர். அவ்விடம் வசித்து வந்தவர்களைப் பார்த்து, இது இராவணனுடைய மாயை என்று நினைத்து, ஸ்ரீ ராமனிடம் சென்று இந்த பர்வதத்தில் நாங்கள் ஒரு குகையில் பிரவேசித்தோம் அந்த குகையிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் சங்கு, சக்ர, கதாதாரர்களாகயிருக்கின்றனர். அவர்கள் இராவணனுடைய மாயையால் எங்களுக்கு இப்படி தெரிகின்றனர் என்று அந்த குகையைவிட்டு வந்தோமென்று கூறினார். இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஸ்ரீராமபிரான், அந்த குகையில் ஸ்ரீ விஷ்ணு ராமாஸமேதராய் வசித்திருந்து அநேக பக்தர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்து வருகின்றனர் விஷ்ணுபகவான் வசித்துவந்த குகையையே நீங்கள் பார்த்துவிட்டு வந்தது. குகையின் முன்பாகத்திலுள்ள தடாகம் வைகுண்ட தீர்த்தமென்று சொன்னார். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட வானரர்கள் வைகுண்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து மறுதினம் ஸ்ரீராமருடன் லங்காபுரிக்கு வந்தனர். இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய நினைத்த யாத்ரீகர்கள் வழி தெரிந்தவர்களை அழைத்துப் போக வேண்டும்

ooooooooooooo

சப்த பர்வத நாமங்கள்

வேம்" என்றால் ஸமஸ்த பாபங்கள் என்றும்;

கட" என்றால் தஹநம், என்றும் அர்த்தம்.

சர்வ பாபங்களும் தரிக்கப்பட்ட புண்ணிய க்ஷேத்திரமானதால் கலியுகத்தில் வேங்கடாத்ரி என்கிற பெயர் உண்டாயிற்று.

கிருதயுகத்தில் :—

ஆதிசேஷ ரூபத்தில் இருப்பதால் "சேஷாசலம்" என்றும்
வேதங்களால் நிறைந்திருப்பதால் "வேதாசலம்" என்றும்

கருடனால் பூலோகத்திற்கு
கொண்டுவந்தபடியால் "கருடாசலம்" என்றும்
விருஷபாசுரனை சம்ஹரித்து மோக்ஷம் கொடுத்ததினால்
"விருஷபாத்ரி" என்றும்

திரேதாயுகத்தில் :—

அஞ்ஜனாதேவி தவம் செய்து ஆஞ்ஜநேயனை
குமாரனாய் பெற்றதால் 'அஞ்ஜனாத்ரி' என்றும்

துவாபரயுகத்தில் :—

ஆதிசேஷனையும், வாயுபகவானையும் தூண்டி
ஆனந்த பர்வதத்தை, இவ்விடம்
கொண்டு வந்தபடியால் "ஆனந்தாத்ரி" என்றும்

கலியுகத்தில் :—

மாகாசண்டாளத்வமடைந்த மாதவனுக்கு, பகவான் பிரத்யக்ஷமாய் அவனுடைய பாபங்களைப் போக்கியதால் "வேங்கடாசல" மென்றும் பெயர்கள் உண்டாயிற்று.

பக்தர்கள் அவரவர்கள் கோரிக்கைகள் இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொண்டதால் இந்த பர்வதத்தை அநேக நாமங்களால் கொண்டாடப் பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர
லீலா மஹாத்மியம் முற்றிற்று.

சுபம் சுபம் சுபம்

